

ATHENS voice

ΑΚΗΣ ΣΚΕΡΤΣΟΣ

«Σημαντικοί δεν
είμαστε εμείς, αλλά
αυτό που κάνουμε»

Του Λουκά Βελιδάκη

DECADENCE

Ιστορίες από το θρυλικό
μπαρ στον λόφο του Στρέφη

Του Γιάννη Νένε

Πλατεία
Κολιάτσου

Ταξίδι στον χρόνο και στο σήμερα

Του Τάκη Σκριβάνου

ΚΡΑΤΑΜΕ ΤΗΝ
ΕΛΠΙΔΑ

ΚΡΑΤΑΜΕ ΤΟ
ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ

Αν έχεις χρέη και φοβάσαι ότι θα χάσεις το σπίτι σου, υπάρχουν 7 εργαλεία για να σε στηρίξουν, να ρυθμίσεις τις οφειλές και τα δάνειά σου και να κρατήσεις το σπίτι δικό σου:

- 🏠 Βελτιωμένος εξωδικαστικός μηχανισμός με επιπλέον κούρεμα χρέους ως 28% και υποχρεωτική αποδοχή για τους ευάλωτους
- 🏠 Διμερείς συμφωνίες με τράπεζες & servicers με προστασία από καταχρηστικές πρακτικές
- 🏠 Ρύθμιση οφειλών με ηλεκτρονική αίτηση μέσω του κώδικα δεοντολογίας των τραπεζών
- 🏠 Βεβαίωση ευάλωτου οφειλέτη και ενδιάμεσο πρόγραμμα στήριξης με επιδότηση και δυνατότητα επαναγοράς της κατοικίας
- 🏠 Στεγαστικό Επίδομα ΟΠΕΚΑ
- 🏠 Πρόγραμμα «Στέγαση και Εργασία»
- 🏠 Πάγιες ρυθμίσεις 24 δόσεων σε εφορία και ασφαλιστικά ταμεία

Ενημερωνόμαστε τώρα για τα 7 εργαλεία στο
www.kratametospitimas.gr

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας
και Οικονομικών

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΜΕ 20 ΛΕΞΕΙΣ (ΑΚΡΙΒΩΣ)

Αδάμ και Εύα

Πρωτότυπα δείγματα αρσενικού-θηλυκού, παραθεριστές σε ωραιότατο κάμπινγκ, παραβαίνουν τους κανονισμούς και πληρώνουμε εσείς κι εγώ, τώρα, τα σπασμένα. Συγχαρητήρια.

Μιμικός και Μαίρη

Γόνος αριστοκρατικής οικογένειας (μάλλον πτηνοτροφεία) ερωτεύεται Γερμανίδα καλλονή και πέφτουν απ' την Ακρόπολη (εκεί που είναι η ταβέρνα της Μαρίτσας). (Όταν ο Γιάννης Νένης έχει μεγάλα κέφια)

Η ΕΡΩΤΙΚΗ ΝΥΦΟΥΛΑ ΤΟΥ ΘΕΡΜΑΪΚΟΥ

Περισσότερα από 300 χιλιάδες τριαντάφυλλα για την ημέρα του Αγίου Βαλεντίνου στα ανθοπωλεία της Θεσσαλονίκης. Εμείς εδώ στα Εξάρχεια τα ανθοπωλεία τα σπάμε.

ΠΟΛ ΜΕΣΚΑΛ: ΤΟ ΝΕΟ ΣΕΞ ΣΥΜΒΟΛΟ

Οι πάντες ερωτευμένοι με τον Πολ με το θλιμμένο βλέμμα. Να πάτε να τον δείτε στο συγκινητικό «Αγνωστοί μεταξύ μας» αλλά να έχετε μαζί σας και Prozac. Θα το χρειαστείτε. (από αυτή την Πέμπτη στους κινηματογράφους)

Η ΑΤΑΚΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

«Η ίδια είναι το πιο συγκλονιστικό γεγονός της ζωής της, το λέω και το υπογράφω». (Λίνα Νικολακοπούλου για Ζωζώ Σαπουντζάκη)

ΠΑΝΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

Σιγά, ρε βλάχο.

ΑΓΡΙΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Η ζωή έπιασε πάτο.

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΦΟΥΡΝΟΙ

Ψωμιά βίγκαν, ζωγραφιστά, σκανδιναβικά, αργεντίνικα. Κόψτε το, παιδιά, πήξαμε στ' αλεύρια.

ΤΗΛΕ-ΜΑΧΙΕΣ

Κόντρες, βρισιές, προσβολές και κατάρτες μεταξύ τηλε-μαϊντανών και τηλε-δημοσιογράφων. Πατήστε το κουμπί στο Netflix.

ΑΓΙΟΣ ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ

«Αγάπη μου, θα πάμε Αργυρό»

ΝΙΚΟΣ ΑΝΑΔΙΩΤΗΣ

«Διαφωνώ και με τον γάμο μεταξύ ομόφυλων και θα προτιμούσα ιδανικά στο δικό μου μυαλό όλοι οι άνθρωποι να έρχονται εις γάμου κοινωνία μέσα στην εκκλησία». (Τι έχει στο μυαλό του κι αυτό το κακόμοιρο;)

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΕΙΡΑΪΩΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

«Δεν υπάρχει πραγματική ομοφυλοφιλία, είναι μία ηθοποιία». Και συμπλήρωσε ότι προκαλεί καρκίνο και θάνατο. Ο γλυκούλης.

ΠΑΝΙΑ-ΚΑΡΒΕΛΑΣ-ΒΙΣΣΗ

Είδα φωτογραφία των τριών μαζί, σε κομμωτική εξομίσωση. Δεν μπορείς πια να ξεχωρίσεις ποιος είναι ποια.

ΣΕ ΒΛΕΠΩ!

Της ΛΕΝΑΣ ΔΙΒΑΝΗ

Σε βλέπω και δεν ξέρω γιατί

Πάντα πίστευα ότι οι άνθρωποι είμαστε μυστήρια φρούτα και οι διαδρομές του μυαλού μας αγρίως απίθανες. Τι τραβάει η όρεξή μας, τι γουστάρει η ψυχή μας, τι μας ερεθίζει, τι μας εκνευρίζει, τι μας απελπίζει, Κύριος οίδε. Από μικρό παιδί αφιέρωσα την προσοχή μου ολόκληρη στην προσπάθεια να αποκρυπτογραφήσω αυτό το μυστήριο παζλ που κρύβουμε προσεκτικά κάτω από την πρόσοψή μας. Νόμιζα λοιπόν ότι κάτι έχω καταφέρει μέχρι τη στιγμή που ανέτειλαν τα live στο Instagram και στο TikTok. Εκεί άρχισα να αμφισβητώ όσα ήξερα, να καίω τα πτυχία μου που λένε. Κάποια τα καταλάβαινα πλήρως: τα κοριτσάκια σλατινάκια με τα ψεύτικα νύχια, το ενισχυμένο ντεκολτέ και την πόζα αιμοβόρας βαμπ, τα νιώθω. Νιώθω επίσης εσάς που τα παρακολουθείται και τα ορέγεστε κρυφίως (άθλιοι παιδεραστές). Νιώθω κι εσάς που χαζεύετε τους γυμνασμένους κούκλους με τα αποτρυχωμένα στέρνα ακόμα κι αν τραγουδάνε σαν να κοάζουν βατράχια το «It's raining men». Καταλάβατε τι εννοώ. Αυτό όμως που μ' έχει κάνει να σηκώσω τα χέρια ψηλά είναι η απήκηση που έχουν στο κοινό (ειδικά τις μεταμεσονύκτιες ώρες) κάτι τελειωμένοι και τελειωμένες χωρίς απολύτως κανένα οπτικό ενδιαφέρον, κάτι μετρίως μέτριοι, που αράζουν χαλαρά μπροστά στην κάμερα και κάνουν ένα ψιλοσιωπηλό live. Ακούγεται κανά λαϊκό από πίσω ή κανά χιτ του ελέους, ενώ ο ήρωας ή η ηρωίδα μισόγυμνος ή και τυμμένος με πιτζάμα τύπου παππούς μάς κοιτάει και δεν λέει απολύτως τίποτα. Από καιρού εις καιρόν πλησιάζει την κάμερα, βλέπει ότι έχει μπει στο live κάποιος και αναφωνεί: «Τι κάνεις, ρε Γιάννη; Από πού με βλέπεις; Κατερίνα, τι κάνεις γλυκιά μου; Είσαι καλά;»

Και αυτή η βαλίτσα πάει μακριά. Μπαίνω βγαίνω, φτιάχνω καφέ και το εικονιζόμενο παλικάρι αργοσαλεύει το τριχωτό στέρνο του live για το κοινό του. Θα μου πείτε εμάς τι μας νοιάζει, γιατί μας τα λες όλα αυτά; Σας τα λέω γιατί θέλω να φιλοτιμηθεί η Κατερίνα να μου απαντήσει στο ίδιο ερώτημα: ΚΑΤΕΡΙΝΑ, ΤΙ ΚΑΝΕΙΣ ΕΚΕΙ ΓΛΥΚΙΑ ΜΟΥ; Παρακολουθείς αυτόν τον ουτιδανό; Χάνεις τον ύπνο σου γι' αυτόν; Είσαι καλά;

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Τόνι Μιλάκης** (Toni Milaqi). Είναι εικαστικός καλλιτέχνης, ζωγράφος. Γεννήθηκε το 1974 στα Τίρανα της Αλβανίας από Έλληνες γονείς. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Έχει σπουδάσει στην Ακαδημία Καλών Τεχνών και στο Καλλιτεχνικό Σχολείο Jordan Misja, στα Τίρανα. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά του σε 4 ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές, ανάμεσά τους στο Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο (2014) στην «Cheap Art Thessaloniki» (2010), κ.ά. Το έργο του εξωφύλλου μας έχει τίτλο «Το παλιό σπίτι στην πλατεία Κολιάτσου». Σημειώνει ο καλλιτέχνης για το έργο του: «Ο διάλογος του παλιού με το καινούργιο γεννάει διαχρονικά πολύπλοκα ζητήματα συσχετισμών. Όταν αυτές οι σχέσεις αφορούν θέματα αρχιτεκτονικής φύσης, το αποτέλεσμα της συνύπαρξης μπορεί να γίνει και εκπληκτικό. Ο τρόπος που φέρεται μια κοινωνία στο παλιό μα και στο νέο, τις περισσότερες των περιπτώσεων έχει να κάνει με την παιδεία, το μορφωτικό επίπεδο και τον βαθμό ευαισθησίας των ανθρώπων που την απαρτίζουν. Ο σεβασμός του διαφορετικού, η ανάγκη για συνομιλία, ο πλουραλισμός των μη ταυτόσημων αντιλήψεων· ο χώρος που δίνουμε να αναδειχθεί κάτι που δεν μας εκφράζει είτε εννοιακά, είτε πολιτικά, είτε αισθητικά και η ενσωμάτωσή, η σύνθεση όλων αυτών των αντικρουόμενων στοιχείων, καθορίζει και τον βαθμό πολιτισμού μιας κοινωνίας...»

«Πλήρωσαν 80 ευρώ Οικονομόπουλο το Σάββατο και τις έβαλαν έξω από τις τουαλέτες, τις έφαγε η μπόχα. Να μου λείπει».

(30άρα στο κινητό της. Μετρό Πανόρμου, Δευτέρα πρωί)

Παρέα 18άρηδων στην είσοδο του κινηματογράφου που προβάλλει «Το αγόρι και ο ερωδιός»: Κοπέλα Α: **Εγώ είμαι μαρβελού.** Κοπέλα Β: **Εγώ είμαι αίρονμανού.**

(Σίνοβο Όπερα, Ακαδημία, Τετάρτη βράδυ)

Μηχανάκι σταματημένο σε φανάρι. Οδηγεί ένα αγόρι, από πίσω ένα κορίτσι. Το αγόρι μιλάει δυνατά, με νευρά: «Έχεις φαγωθεί με το κουτάκι κοκακόλα. Δεν σκέφτεσαι ούτε πώς θα πληρώσουμε το νοίκι, ούτε τίποτα. Ζεις μόνο για κοκακόλα».

(Λεωφόρος Αλεξάνδρας, Τρίτη μεσημέρι)

Πιτσιρικά 7 ετών στον παιδο-ορθοδοντικό: -Πώς πήγαμε το καλοκαίρι με το μασελάκι; -Όχι και τόσο καλά. -Γιατί, παιδί μου; -Πήγα στη Μυτιλήνη και η μαμά δεν μου το έβαλε στη βαλίτσα. Και μετά πήγα σε άλλες διακοπές και η μαμά πάλι το ξέχασε.

(Κολωνάκι, Τετάρτη απόγευμα)

«Άμα σου λέω Πέμπτη, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΟ!»

(Τριαντάρης ουρλιάζει έξαλλος στο κινητό του. Σκουφά και Δελφών, Τρίτη πρωί)

«Πόσο κάνει η κούβα;»

(Αλλοδαπή κυρία θέλει να αγοράσει κουβά από έναν τύπο που πουλάει καθαριστικά στη λαϊκή των Σεπολίων, Πέμπτη πρωί)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
panikoval500@gmail.com

ΩΡΙΜΑΖΟΥΝ ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ;

Του ΡΩΜΑΝΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ

Βλέποντας τον 6ο και τελευταίο κύκλο της σειράς «The Crown» στο Netflix, συνειδητοποιώ πόσο πολύ έχει αλλάξει η βρετανική κοινωνία τα τελευταία 25 χρόνια. Αν και η σειρά κατηγορείται συχνά για παραποίηση της ιστορικής αλήθειας, τουλάχιστον μία πτυχή της αφήγησης είναι απολύτως αληθής: η αδιάκοπη, ανθρωποφαγική και βιομηχανική κλίμακα καταδίωξη της πριγκίπισσας Νταϊάνα από τους ρεπόρτερ και τους φωτογράφους (παπαράτσι) των ταμπλόιτ και των φτηνών περιοδικών.

Τη δεκαετία του 1990 συντελέστηκε μια τεκτονική αλλαγή στην ψυχοσύνθεση των Βρετανών, αποτέλεσμα κοινωνικών και πολιτισμικών ζυμώσεων δεκαετιών και ταυτόχρονα προϊόν της αμερικανοποίησης της κουλτούρας, αλλά και προάγγελος μεταμόρφωσης του επικοινωνιακού και ψυχοκοινωνικού τοπίου σε ολόκληρη τη Δύση.

Τη δεκαετία εκείνη –την εποχή της «ύστερης νεωτερικότητας» όπως την περιγράφουν οι κοινωνιολόγοι– έγινε η μετάβαση από την κουλτούρα της αυθεντίας, της ιδιωτικότητας, του λόγου, και της απόκρυψης συναισθημάτων και αδυναμιών, στην κουλτούρα της αποδόμησης προτύπων, της αυτοπροβολής, της εικόνας και της απενοχοποιημένης ανάδειξης συναισθημάτων και αδυναμιών: μια κουλτούρα προβολής και λατρείας του εγώ των καθημερινών ανθρώπων. Η πριγκίπισσα Νταϊάνα ήταν ο μεσσίας της νέας εποχής. Θυσιάστηκε –κυριολεκτικά, σωματικά– στον βωμό του celebrity culture: της κουλτούρας των διασήμων που βρέθηκαν (και βρίσκονται ακόμα) στο προσκήνιο όχι λόγω πολυετούς κόπου και επιτευγμάτων πνευματικών ή σωματικών, αλλά επειδή ήταν καλοί σε ένα κρίσιμο πράγμα: στη δόμηση και την προώθηση μιας εικόνας, μιας περσόνας, ειδικά αν αυτή ακουμπάει τις ευαίσθητες συναισθηματικές χορδές της κοινωνίας.

Η δεκαετία του '90 στη Βρετανία ήταν μια περίοδος συνεχούς σκανδαλογίας και απαντών περιπτώσεων σεξουαλικών υποθέσεων ή οικονομικών ατασθαλιών και διαφθοράς υπουργών και βουλευτών της κυβέρνησης των Συντηρητικών (το λεγόμενο «sleaze»). Μια ολόκληρη βιομηχανία δημοσιογραφίας –από τις εφημερίδες της μέσης τάξης, όπως η *Daily Mail*, μέχρι τις φυλλάδες της εργατιάς, όπως η *Sun* (την 3η σελίδα της οποίας κοσμούσαν καθημερινά γυμνόστηθες γυναίκες), η *Express* και η *Mirror* και τα φτηνά περιοδικά με τις ζωές των πλούσιων και διάσημων– αναπτύχθηκε με βασικό μοντέλο την κίτρινη δημοσιογραφία, τις φήμες και την παραβίαση της ιδιωτικής ζωής οποιουδήποτε βρισκόταν στο επίκεντρο μιας υπόθεσης (σε αντίθεση με την τηλεοπτική δημοσιογραφία που, στη Βρετανία, διοικείται από ένα πολύ πιο αυστηρό ρυθμιστικό πλαίσιο). Ο προπηλακισμός ανθρώπων από ρεπόρτερ στις εξώπορτες των σπιτιών τους και η επί πληρωμή «αποκαλύψεις» ήταν καθημερινό φαινόμενο.

Σε αυτό το οικοσύστημα ήρθαν να προστεθούν δύο παράγοντες που ήταν ταυτόχρονα συμπτώματα και καταλύτες της νέας εποχής. Ο πρώτος ήταν η ηθικολογία και η οργή γύρω από θέματα ταμπού. Από τα μέσα της δεκαετίας του 1990 μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 2010, η βρετανική κοινωνία έπεσε ένα ηθικό αμώκ γύρω από το θέμα της παιδεραστίας. Τώρα πλέον μπορούμε να δούμε καθαρά ότι οι ακραίες αυτές αντιδράσεις της κοινωνίας ήταν μία απέλπιδα προσπάθειά τους να ξερκίσουν και να αποστασιοποιηθούν από ένα φαινόμενο το οποίο, όπως αποδείχθηκε,

ήταν πολύ πιο διαδεδομένο απ' όση η κοινωνία ήθελε να παραδεχθεί: σε οικοτροφεία και σχολεία, σε μοναστήρια και ιδρύματα, στην ίδια την οικογένεια, πολλά κορίτσια και πάρα πολλά αγόρια είχαν υποστεί χρόνια σεξουαλική κακοποίηση. Ο κίτρινος Τύπος οργίασε δημοσιεύοντας τα ονόματα και τις διευθύνσεις όσων κατηγορούνταν ή καταδικάζονταν για σεξουαλικά εγκλήματα. Τα οργισμένα πλήθη ξεχύθηκαν στους δρόμους και καταδίωξαν τους ανθρώπους αυτούς. Στις 29 Αυγούστου 2000, ο όχλος επιτέθηκε στο σπίτι της Υβέτ Κλοέτ γεμίζοντάς το με γκραφίτι στη μέση της νύχτας: «raedo». Οι οργισμένοι συμπολίτες είχαν μπερδέψει τη λέξη «παιδιάτρος» με τη λέξη «παιδόφιλος». Η Υβέτ Κλοέτ, που εγκατέλειψε το σπίτι της, ήταν κορυφαία επιστήμονας και ειδικός σε παιδικές ασθένειες.

Ο δεύτερος παράγοντας ήταν η άφιξη –με την πρώτη σεζόν του «Big Brother» το 2000– και η ακαριαία κυριαρχία των ριάλιτι στην τηλεόραση. Η ιδέα του ότι ένα μαζικό κοινό παρακολουθεί σε ζωντανή μετάδοση άγνωστους καθημερινούς ανθρώπους να κάνουν το στιδήςποτε μπορεί τώρα να μας φαίνεται αυτονόητη. Πριν από 25 χρόνια ήταν ένα δυστοπικό, αισθητικά αποκρουστικό σενάριο που «κούμπωσε» με την ανάγκη των θεατών να δουν το είδωλό τους στην τηλεόραση: να αποκτήσουν δημοσιότητα, και άρα κοινωνική ορατότητα και ψυχική επιβεβαίωση, με κάθε κόστος. Τα πρότυπά μας άλλαξαν και αντί να κοιτάμε ψηλά προς αυτούς που αφιέρωναν τη ζωή τους στο να χτίσουν, να πετύχουν ή να προσφέρουν κάτι, κοιτούσαμε δίπλα ή κάτω. Άλλωστε το μαζικό κοινό αντιμετωπίζει σαδιστικά και υπερροπτικά τους συμμετέχοντες σε τέτοια προγράμματα: νιώθουμε καλύτερα για τις δικές μας ανεπάρκειες και ασημαντότητα όταν βλέπουμε τα δράματα των άλλων.

Όλα αυτά –η κουλτούρα των σε-λέμπριτι, η κυριαρχία του κίτρινου Τύπου και της εικόνας, τα κύματα ηθικού πανικού, η reality TV– δημιούργησαν ένα τοξικό κοκτέιλ που διέβρωσε τις πολιτικές και πολιτισμικές άμυνες της βρετανικής κοινωνίας (άλλωστε η ξενοφοβία, η κρίση των δημοσίων υπηρεσιών, το Μπρέξιτ και ο διασμός ανάμεσα στους ψεκασμένους υποστηρικτές του Μπόρις Τζόνσον και τους εξίσου ακραίους φανατικούς του Κόρμπιν δεν εμφανίστηκαν από το πουθενά). Τα μεγάλα δημοσιογραφικά συγκροτήματα με πρώτο την εφημερίδα *News of the World* άρχισαν να ξεπερνούν όλες τις κόκκινες γραμμές: παρακολουθώντας τα τηλέφωνα ηθοποιών και ανθρώπων που ήταν στο προσκήνιο της επικαιρότητας, υποκλέπτοντας τα μηνύματα των αυτόματων τηλεφωνητών τους, με τραγικό αποκορύφωμα (και ηθικό ναδίρ) την υποκλοπή και σβήσιμο μηνυμάτων από τον τηλεφωνητή της αγνοούμενης 13χρονης μαθήτριάς Milly Dowler με αποτέλεσμα την παρεμπόδιση της αστυνομικής έρευνας και τη δημιουργία ψευδών ελπίδων στην οικογένειά της, ενώ η σορός της βρέθηκε μετά από 4 μήνες.

Αυτές οι πρακτικές (το κυνήγι των διασήμων από τους παπαράτσι, η υποκλοπή συνδιαλέξεων, η τροφοδότηση του δημοσίου διαλόγου με ιδιωτικές στιγμές και προσωπικά δεδομένα) έχουν περιοριστεί δραστηρικά τα τελευταία χρόνια. Η έρευνα και το πόρισμα της Επιτροπής Λέβισον που διερεύνησε το ζήτημα το 2011-12 μπορεί να μην κατάφερε να αλλάξει ουσιαστικά το νομικό πλαίσιο στο οποίο λειτουργεί ο Τύπος στη Βρε-

τανία. Όμως η κοινωνία είχε φτάσει σε σημείο κορεσμού: κοίταξε τον εαυτό της στον καθρέφτη και δεν της άρεσε αυτό που έβλεπε. Στο πρόσωπο των δύο παιδιών της Νταϊάνα –του Ουίλλιαμ και του Χάρι, οι οποίοι μίλησαν ανοιχτά για τον αντίκτυπο της παραβίασης της ιδιωτικής και οικογενειακής τους ζωής– είδε τον αντίκτυπο του ανθρωποκυνητού.

Νέες ηθικές νόρμες εμφανίστηκαν και εγκαθιδρύθηκαν: η ΕΕ επέβαλε πολιτικές προστασίας προσωπικών δεδομένων· το νέο κίνημα φεμινισμού κατάφερε να αφαιρέσει τις γυμνές φωτογραφίες των κοριτσιών από τη *Sun*· τα κινήματα MeToo και Time's Up άλλαξαν εντελώς την οριζόντια δυναμική ανάμεσα στα δύο φύλα, όσο και την κάθετη δυναμική ανάμεσα σε προϊστάμενους και υφιστάμενους σε εταιρείες και οργανισμούς· μεγάλες έρευνες της Σκότλαντ Γαρντ μετά από κύματα ηθικών πανικών σε σχέση με κατηγορίες σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών οδήγησαν σε ακρότητες που κατέστρεψαν τη ζωή και τη φήμη αθών ανθρώπων, όπως ο πρώην υπουργός Leon Brittan. Οι δημοσιογράφοι και οι αρχές κάρκιν στον χυλό και άρχισαν να φυσάνε και το γιασούρτι.

Το επιχειρηματικό μοντέλο της δημοσιογραφίας και της έντυπης ενημέρωσης στη Βρετανία κατέρρευσε. Η αγορά εφημερίδων και περιοδικών έγινε, όπως σε πολλές χώρες, ένα ταξικό, ταυτοτικό αγαθό για τους λίγους, ενώ «οι πολλοί» στράφηκαν στα κουτσομπολίστικα σάιτ και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τα οποία όμως δεν έχουν τους δημοσιογραφικούς μηχανισμούς παραγωγής πρωτότυπου περιεχομένου.

Όταν θυμάμαι τη Βρετανία των αρχών του νέου αιώνα κοιτάζω μία αρκετά διαφορετική χώρα που διένυε μεν μια χρυσή περίοδο ως προς την πορεία της οικονομίας, την ψυχολογία της κοινωνίας, την ποιότητα των δημόσιων υπηρεσιών και των υποδομών της, ταυτόχρονα όμως ενθάρρυνε την εκκόλαψη αυτών των φαινομένων πολιτισμικής παρακμής που θα ναρκοθετούσαν το πολιτικό και οικονομικό μέλλον της.

Πού πήγε όλο αυτό το σκότος της κοινωνίας και της ανθρώπινης φύσης; Ίσως εκτονώθηκε με την ακραία 4ετή πόλωση και συλλογικό ψυχοδράμα του Μπρέξιτ. Ίσως αποσυντονίστηκε λόγω της πανδημίας, που ενεργοποίησε αντανακλαστικά αλληλεγγύης. Ίσως απλώς μετατοπίστηκε στα ΜΚΔ και στους ινφλουένσερς του TikTok και του Instagram που δηλητηριάζουν μαζικά τα παιδιά μας με ανεδαιρικά πρότυπα εμφάνισης, ευεξίας, υλικής επιτυχίας. Ίσως το σκότος αυτό, σαν το τέρας στον Κάτω Κόσμο του «Stranger Things», αφυπνιστεί ξανά με την Τεχνική Νοημοσύνη.

Ωριμάζουν οι κοινωνίες; Τουλάχιστον σε ό,τι αφορά τις αμφιλεγόμενες δημοσιογραφικές πρακτικές, τα κυνηγητά με τους παπαράτσι, τα κύματα ηθικού πανικού και την κουλτούρα των σελέμπριτι, η Βρετανία φαίνεται μάλλον να έχει ωριμάσει· τέτοια φαινόμενα μοιάζουν απαρχαιωμένα. Θα μπορούσε άραγε να γίνει κάτι τέτοιο και με το φαινόμενο της ανοχής/αποδοχής της βίας και της ανομίας στην Ελλάδα; Θα μπορούσαμε μια μέρα να κοιταχτούμε στον καθρέφτη και να αποφασίσουμε ότι σιχαθήκαμε πλέον την ανοχή παραβατικών συμπεριφορών που κακοποιούν τον δημόσιο χώρο και τη δημόσια σφαίρα; **A**

ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΜΕ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΝΑ ΚΟΙΤΑΧΤΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΚΑΙ ΝΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣΟΥΜΕ ΟΤΙ ΣΙΧΑΘΗΚΑΜΕ ΤΗΝ ΑΝΟΧΗ ΠΑΡΑΒΑΤΙΚΩΝ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΩΝ;

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελάς

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πechλιβανίδης

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης

Αρχισυντάξια

Δανάη Καμζόλα (Podcast & City Guide)

Editorial Manager Ηλένα Κρητικού

Βοηθός αρχισυντάκτη Τόνια Ζαραβέλα

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συστηριμάς

Social Media Manager Τάσος Ανέστης

SEO Leadership Γεράσιμος Τζαμαρέλος

Υπεύθυνος ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια ύλης Δήμητρα Γκρουξ
Διόρθωση κειμένων Φανή Κουλουτζού

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμαντίς, Μ. Ανδριωτάκη, Ε. Βαρδάκη, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελάς, Μ. Γκανά, Ι. Γκομούζα, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Παναγιώτης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δήμος, Θ. Ευθυμίου, Γ. Ζερβογιάννη, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Καλαμαντή, Μ. Καλογιάννης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Α. Κασαμπαλή, Γ. Κοροβέσης, Σπ. Λαμπρόπουλος, Α. Μανουσάκη, Μ. Μανωλοπούλου, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Τζ. Μελιτά, Γ. Μπελεσιώτης, Α. Μιρουντζάκη, Γ. Νένες, Γ. Χ. Παπαδόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Μ. Ι. Σιγαλού, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφυρή, Α. Τριανταφυλλίδη, Σ. Τριανταφυλλίδη, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Σ. Χαλδαίου, Ε. Χελιώτη, Κ. Χριστοφόρου, Γ. Ψύχας, Ε. Ψυχούλη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos

LOOKmag Κωνσταντίνια Βλαχοπούλου

Creative Manager Θάνος Ψυλλίδης
Creative Marketing Manager Λαμπρινή Τρούγκου

Εικονογραφίες art@athensvoice.gr
Φωτο: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαρχώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκεζίη, Πέτρος Νικόλαος, Λάζαρος Γραϊκός

Account Directors
Γιώτα Αθανασοπούλου, Κωνσταντίνα Ευθυμίου, Βόνη Ζαφειροπούλου

Direct Market Advertising Director

Άννα Αντωνίου

Direct Market Advertising Managers

Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Νώντας Νταμπάνης, Ελεωνόρα Τζεφρόνη

Advertising & Marketing Director VOICE 102.5
Κική Μαλέρδου

Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη
marketing@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Τανάρη
Digital Advertising Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έρην Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη,
Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικοπύνη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
VOICE 102.5: 210 3648.213
Αγγελίες: 210 3617.369
Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, επικοινωνήστε: 210 3617.360, 210 3617.369
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

ATHENS

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

Σήμερα
είσαι πλούσιος
όταν έχεις λιγότερα
να σκεφτείς.

Σήμερα μια Τράπεζα πρέπει
να εξελίσσεται διαρκώς
προσφέροντας σύγχρονα
ασφαλιστικά προγράμματα
και επενδυτικές επιλογές
για να μπορείς να απολαμβάνεις
όσα έχουν αξία για σένα.

ΕΘΝΙΚΗ
 ΤΡΑΠΕΖΑ

Η Τράπεζα Σήμερα

nbg.gr

ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

3,88% του ΑΕΠ της χώρας αντιπροσωπεύει η φυτική και ζωική παραγωγή το 2023.

7,8% ήταν το αντίστοιχο ποσοστό την περίοδο 1996-1997, πάντα σύμφωνα με στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ.

15 δις ευρώ είναι τα συνολικά δηλωθέντα εισοδήματα από αγροτική επιχειρηματική δραστηριότητα.

2+8 χρόνια φθινότερο ρεύμα ήταν μια επιπλέον παροχή που ανακοίνωσε ο Κυριάκος Μητσοτάκης μετά τη συνάντησή με τους αγρότες της Τρίτης.

50% απαλλαγή των φορολογητέων κερδών σε αγρότες που μετέχουν σε συνεταιρισμούς, ομάδες παραγωγών και συμβολιακή γεωργία ήταν μία ακόμη παροχή.

9% αντί για 22% θα είναι ο αρχικός φορολογικός συντελεστής για τα φυσικά πρόσωπα και τους κατ'επάγγελμα αγρότες.

2% του τζίρου θα δοθεί ως ενίσχυση για τις κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις. Ό,τι δήλωσες θα λάβεις.

6% από 13% θα είναι ο ΦΠΑ για λιπάσματα και ζωοτροφές.

19% από 24% θα διαμορφωθεί ο ΦΠΑ για τα γεωργικά μηχανήματα.

42.285 ψήφους έλαβε ο Κωνσταντίνος Μουτζούρης τη δεύτερη Κυριακή των περιφερειακών εκλογών και εξελέγη περιφερειάρχης Βορείου Αιγαίου.

10 τοπικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ ΠΣ από τη Λέσβο στήριξαν με επιστολή τους τον Μουτζούρη στο δεύτερο γύρο. Τη Δευτέρα ο περιφερειάρχης χαρακτήρισε τον πρόεδρο του κόμματος «κουνίστρα» και «οπισθογεμιά». Αίσχος.

17,2 μονάδες διαφορά συνεχίζει να διατηρεί η ΝΔ έναντι του δεύτερου ΣΥΡΙΖΑ, σύμφωνα με τα αποτελέσματα δημοσκόπησης της Interview.

© EPA/SHAWN THEW

25-22 ήταν το τελικό σκορ του Super Bowl, του αθλήματος με το μεγαλύτερο τηλεοπτικό ενδιαφέρον στον πλανήτη. Πρωταθλητές αναδείχθηκαν οι Kansas City Chiefs.

164.000 δολάρια ήταν το bonus για κάθε παίκτη των Chiefs που συμμετείχε στην ομάδα του τελικού.

123,4 εκατομμύρια άνθρωποι παρακολούθησαν τον φετινό τελικό και ήταν το πρόγραμμα με τους περισσότερους θεατές στην ιστορία της τηλεόρασης. Υπολείπεται μόνο

43% των ερωτηθέντων θεωρούν τον Κυριάκο Μητσοτάκη ως καταλληλότερο για πρωθυπουργό.

19% θεωρούν τον Στέφανο Κασσελάκη ως καταλληλότερο για πρωθυπουργό και μόλις 7% επιλέγουν τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ Νίκο Ανδρουλάκη.

127.581 Έλληνες εγκατέλειψαν τον μάταιο τούτο κόσμο εντός του 2023, σύμφωνα με στατιστικά της ΕΛΣΤΑΤ. Ο αριθμός των θανάτων είναι μειωμένος κατά 9,1% σε σχέση με το 2022.

64.655 άνδρες έγιναν μακαρίτες και 62.926 γυναίκες μακαρίτισσες τη χρονιά που μας πέρασε.

143.668 θάνατοι είναι το «ρεκόρ» θανάτων της τελευταίας επταετίας και σημειώθηκε το 2021.

1 ώρα και 15 λεπτά παρέμεινε εκτός λειτουργίας ο server του ΕΚΠΑ, σε μια προσπάθεια των διοικητικών υπαλλήλων να σαμποτάρουν τη διενέργεια

της προεδρίας στη σελήνη το 1969.

3 καλλιτέχνες ανέλαβαν φέτος το ψυχαγωγικό πρόγραμμα του τελικού. Πρόκειται για τους Usher, Alicia Keys και Beyoncé. Πανταχού παρών στο πρόγραμμα του τελικού και ο οίκος μόδας Dolce&Gabbana.

8 τρέιλερ ταινιών προβλήθηκαν για πρώτη φορά στο κοινό κατά τη διάρκεια των διαφημίσεων του Super Bowl. Μεταξύ τους το Despicable me 4, το Deadpool & Wolverine και το Kingdom of the Planet of the Apes.

των εξετάσεων μέσω διαδικτύου. Τα κατάφεραν. Την επόμενη ημέρα διατάχθηκε ΕΔΕ. «Αν δεν θέλεις να προχωρήσει τίποτα, διάταξε μια ΕΔΕ» είναι η φράση που αποδίδεται σε ιστορικό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ.

50 «φοιτητές» εφόρμησαν στο κτίριο του πανεπιστημίου μετά την επαναφορά του server και προκάλεσαν φθορές σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Καλού-κακού. Γιατί ποτέ δεν ξέρεις με αυτά τα μηχανήματα του διαβόλου. Πάντοτε στα πλαίσια της προσπάθειας να μην απαξιωθεί το δημόσιο πανεπιστήμιο.

4 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους το πρωί της Δευτέρας, όταν ένας ένοπλος άνδρας εισέβαλε στα γραφεία της ναυτιλιακής εταιρείας στην οποία εργάζονταν και πυροβόλησε την ιδιοκτήτρια, τον συνιδιοκτήτη γαμπρό της και έναν εργαζόμενο. Στη συνέχεια αυτοκτόνησε.

36 χρόνια εργαζόταν για την οικογένεια στην οποία ανήκε η εταιρεία. Μεταξύ των θυμάτων η εφοπλίστρια και ο γαμπρός

της, συνιδιοκτήτης της εταιρείας.

<30% είναι η διείσδυση των γενόσημων φαρμάκων στην ελληνική αγορά, γεγονός που εκτινάσσει τη φαρμακευτική δαπάνη στη χώρα μας.

>40% είναι η αντίστοιχη διείσδυση στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες. Οι κουτόφραγκοι δεν ξέρουν να ζουν. Βολεύονται με μιμησιόν φάρμακα, ενώ ο Έλληνας αγαπάει τις φίρμες.

1.400.000 ευρώ θα είναι το κόστος της φαρμακευτικής δαπάνης στα νοσοκομεία για το 2024. 600.000 ήταν η αντίστοιχη δαπάνη 10 χρόνια πριν.

2 χρόνια καθυστερεί η πρόσβαση των Ελλήνων ασθενών στα νέα καινοτόμα φάρμακα ως αποτέλεσμα γραφειοκρατίας και λοιπών παθογενειών.

4 άτομα συνελήφθησαν το Σάββατο για κατοχή μεγάλης ποσότητας εκρηκτικών και όπλων. Μεταξύ τους ένας «πορτιέρης» και ένα άτομο που θεωρείται ηγετικό στέλεχος της οργάνωσης «Συνωμοσία των πυρήνων της φωτιάς».

2 εξ αυτών αδέρφια που υπηρετούν στην ομάδα υποβρυχίων καταστροφών του Πολεμικού Ναυτικού ενώ έχουν αποσοληθεί τις αρχές στο παρελθόν. Έχουν κατηγορηθεί για βιασμό, επίθεση και παράνομη οπλοκατοχή. Το ναυτοδικείο αποφάσισε ότι μπορούν να αφεθούν ελεύθεροι.

11 κινητά τηλέφωνα, 2 κυτία εκρηκτικής ύλης TNT, 4 πυράγωγες ακαριαίες θρυαλλίδες, 6 γραμμάρια κάνναβη, 1 πιστόλι, 4 σιδερογροθιές και 281 φυσίγγια διαφόρων διαμετρημάτων βρέθηκαν στην κατοχή των 4 συλληθέντων. Απλά πράγματα, που βρίσκεις σε κάθε νοικοκυριό.

23 χρόνια συμπληρώνονται από τον θάνατο του Στέλιου Καζαντζίδα και ετοιμάζεται ταινία με τη ζωή του. Θα πρωταγωνιστήσει ο Χρήστος Μάστορας.

VERBA VOLANT

ΠΑΝΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

«Οι στίχοι και η τέχνη μου ποτέ δεν έχουν σκοπό να υποκινήσουν τη βία. Δεν είναι το χιούμορ και η σάτυρα που γεννούν τη βία». Οφείλ να ομολογήσω ότι ξεκαρδιστήκαμε με το καλαμπούρι «μέσα σε έναν σάκο βάλτε Αδωνι και Πορτοσάλτε». Οφείλω επίσης να ομολογήσω ότι, αν είσαι σατιρικός καλλιτέχνης, οφείλεις να κατανοείς τη διαφορά της σάτιρας από τον σάτυρο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΝΑΚΗΣ

«Θέλουν να κάνουν σε αυτό το παιδί μίνιουσπ γιατί, εντάξει, έχουν ελέγξει τα πάντα και σιγά σιγά να γίνουν παλιό καλό Σοβιέτ. Έχουν και την ελευθερία του λόγου και της Τέχνης και των τραγουδιών και της σάτιρας και ό,τι θέλεις. Να μην μπορεί να μιλά κανένας σε λίγο». Αγνός, υπέροχος λαϊκισμός από τους μετρ του είδους. Υποθέτω ότι θα ξεκαρδίζονταν επίσης αν κάποιος έκανε χωρατά με τον δικό τους θάνατο. Θα το θεωρούσαν προφανώς, τέχνη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΣΣΕΛΑΚΗΣ

«Χ@σπικα, τον έχω χεσμ@@@ο τελείως. Πιο χεσμ@@@νο δεν μπορούσα να τον έχω». Πρόεδρε, θα σας βάλουμε πιπέρι στη γλώσσα. Εννοείται ότι μπορείτε να έχετε όποια γνώμη θέλετε αλλά το να αναφέρεστε με αυτή τη γλώσσα στον εκλεγμένο δήμαρχο της πόλης δεν συνάδει με τους τρόπους και την αστική σας ευγένεια.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΜΠΕΟΣ

«Ενημερώθηκα για μια απιδαστική δήλωση του Κασσελάκη, τόσο απιδαστική όσο και ο ίδιος, που αναφερόμενος στο πρόσωπό μου είπε ότι "χέστηκε" και πως "με έχει χεσμένο". Καμία έκπληξη. Δεδομένης της ιδιαιτερότητας του φυσικό είναι να χ@@@@ι...» «Ενημερώθηκα για μια απιδαστική δήλωση του Κασσελάκη, τόσο απιδαστική όσο και ο ίδιος, που αναφερόμενος στο πρόσωπό μου είπε ότι "χέστηκε" και πως "με έχει χεσμένο". Καμία έκπληξη. Δεδομένης της ιδιαιτερότητας του φυσικό είναι να χ@@@@ι...»

Πολιτική

Μία επιάσχυτη ρατσιστική επίθεση του Αχιλλέα Μπέου, δημάρχου Βόλου και προέδρου της τοπικής ΠΑΕ κατά του ποδοσφαιριστή της Κηφισιάς Ανδρέα Τερέι, Έλληνα πολίτη, γεννημένου στην Ελλάδα, αφρικανικής καταγωγής. Ούτε λίγο ούτε πολύ τον αποκάλεσε μαϊμού όπως, αποδεικνύεται από σχετικό video ντοκουμέντο.

νας χυδαίος χαρακτηρισμός που εκστόμωσε ο Αντώνης Κανάκης αναφερόμενος στον Στέφανο Κασσελάκη.

«Πού πας, κουκλίτσα μου» είπε περιχαρής σχολιάζοντας ενέργεια του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ ο οποίος ανέβηκε σε αγροτικό τρακτέρ. Λες και στα αγροτικά τρακτέρ κατά τον γνωστό τηλεπαρουσιαστή ανεβαίνουν αποδεδειγμένα μόνον αρσενικά.

Μία χυδαιότητα, λούμπεν, σεξιστική, ρατσιστική και κυρίως φασιστικού τύπου επίθεση του Περιφερειάρχη Βορείου Αιγαίου Κώστα Μουτζούρη, κατά του Στέφανου Κασσελάκη. Κατά την ομιλία του και παρουσία αρκετών φίλων και συνεργατών του τον αποκάλεσε «κουνίστρα» και «οπισθογεμιά», προκαλώντας τη χλεύη των παρευρισκομένων ομοϊδεατών του προφανώς.

Τρεις παρεμβάσεις στον δημόσιο χώρο από δύο αιρετούς της τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης και έναν τηλεοπτικό και όχι διαδικτυακό influencer, οι οποίες πάνω κάτω εκδηλώθηκαν την ίδια χρονική περίοδο.

Είναι φανερό πως και μετά την τοποθέτηση των εκκλησιαστικών αρχών ως προς το νομοσχέδιο της κυβέρνησης Μητσοτάκη για τα ομόφυλα ζευγάρια και την ανοικτή ενδοεκκλησιαστική κόντρα μεταξύ του θλιβερού ακτιβιστικού κατεστημένου στο Άγιο Όρος με τον Ελπιδοφόρο Αμερικής όστις «τόλμψε» να βαπτίσει παιδιά ομόφυλου ζευγαριού, τα πράγματα ξεφεύγουν εν όψει και της ψήφισης στη Βουλή του επίμαχου νόμου.

Οι κοινοβουλευτικοί ακροδεξιό προσφύγουν κατά του Netflix προσβεβλημένοι από

την κινηματογραφική αναφορά ενός ντοκιμαντέρ στην ερωτική σχέση του Μεγάλου Αλεξάνδρου με τον Ηφαιστίωνα. Οι παραεκκλησιαστικές οργανώσεις διαμαρτύρονται στις πλατείες για την προσβολή των ηθών από τη νομιμοποίηση του γάμου ομόφυλων ζευγαριών. Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας (αλλά όχι μόνον) που εκλέγονται ελέω τοπικών μητροπολιτών καταψηφίζουν ή θα απέχουν από την ψηφοφορία στη Βουλή. Ο Αντώνης Σαμαράς, 73 ετών πια, σε αναζήτηση διακριτού ρόλου εργάζεται πυρετωδώς στη σύνταξη της ομιλίας του στη Βουλή διά της οποίας ελπίζει να σηματοδοτήσει μία νέα εσωκομματική (και γιατί όχι και συνολικότερη) διακριτή πολιτική συμπεριφορά (και όπου βγει) της «πραγματικής Δεξιάς».

Στην άλλη άκρη αυτού του υπερδεξιού ακροδεξιού εκκρεμούς, ο Αχιλλέας Μπέος, γνωστός για τις ακραίες τοποθετήσεις του, αισθάνεται στο απυρόβλητο μετά την πανηγυρική επανεκλογή του ως δήμαρχος Βόλου.

χυδαιότητα και θεσμική εκτροπή του δημόσιου λόγου

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Γρονθοκοπεί ατιμωρητί πολίτη που του εναντιώθηκε. Καθυβρίζει χυδαία τον πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ. Αποκαλεί αντίπαλο ποδοσφαιριστή «μαϊμού», και όλα αυτά επειδή κατά τη γνώμη του η εκλογή του νομιμοποιεί την όποια λούμπεν συμπεριφορά του.

Στο κάδρο ας προσθέσουμε πως ο ίδιος ο Κασσελάκης, ντεπαρόντας στον Βόλο προς ημερών, δήλωσε πως έχει «κεσμένο τον Αχιλλέα Μπέο» συμμετέχοντας σε μία ακραία μετατόπιση της πολιτικής αντιπαράθεσης. Διότι το ζήτημα είναι πως, ενώ ο Μπέος ανήκει στον ευρύτερο χώρο της Υπερδεξιάς - Ακροδεξιάς, ο Κασσελάκης όφειλε να απαντά στην όποια προβοκάτσια με πολιτικά επιχειρήματα και μόνον. Η επιλογή νοημάτων και μηνυμάτων από τη φαρέτρα της scatologie δεν τίμησε ποτέ τον προοδευτικό-δημοκρατικό πολιτικό λόγο.

Το τρίτο συμβάν σε αυτήν την αλληλουχία, η πραγματικά ακραία και χυδαία επίθεση κατά του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ από τον περιφερειάρχη Βορείου Αιγαίου Κώστα Μουτζούρη, είναι ενδεχομένως και το σοβαρότερο. Ο τρόπος έκφρασης, η επιλογή των χαρακτηρισμών και η ακραία επιθετικότητα της μεταδιδόμενης εικόνας από τη φράση «είναι κουνίστρα και οπισθογεμής» παραπέμπει ευθέως σε κοινωνική συμπεριφορά η οποία θα έπρεπε να έχει ήδη προκαλέσει την αυτεπάγγελτη παρέμβαση του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου με παραγγελία προς την Εισαγγελία Λέσβου για άμεση έναρξη σχετικής δικαστικής έρευνας.

Τίποτε από τα αυτονόητα δεν έχει συμβεί. Ούτε στην υπόθεση Κανάκη όπου ο τηλεοπτικός σταθμός στον οποίο εργάζεται δεν αντέδρασε, όπως δεν έχει αντιδράσει και το ΕΣΡ, ούτε στην υπόθεση του περιφερειάρχη.

Στο θέμα Μπέου αναμένεται η τοποθέτηση του αθλητικού εισαγγελέα ο οποίος είναι υποχρεωμένος να εφαρμόσει τον κανονισμό στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Ο κανονισμός προβλέπει ποινές και πρόστιμα για τον πρόεδρο της ομάδας και δήμαρχο Βόλου, αλλά και τιμωρία της ίδιας της ΠΑΕ. Πέραν όμως τούτου το ζήτημα είναι αυτοτελώς και πολιτικό από τη στιγμή που αυτός που διατυπώνει ακραίο ρατσιστικό λόγο είναι αιρετός. Τίθεται προφανώς ζήτημα εφαρμογής της ποινικής δικονομίας και μάλιστα και σε αυτήν την περίπτωση, με αυτεπάγγελτη παρέμβαση εισαγγελέα.

Όλα τα παραπάνω είναι από αυτονόητα έως και κοινότοπα. Αυτός που δεν είναι ούτε αυτονόητο ούτε κοινότοπο είναι το πώς σε μία κοινωνία η οποία πέρασε διά πυρός και σιδήρου από το 1974 μέχρι σήμερα και βρίσκεται σε ομόκεντρους κύκλους οικονομικής αποσταθεροποίησης που επανέρχονται, έφθασε στο σημείο να ανέχεται τέτοιες συμπεριφορές εκπαιδευμένων παραγόντων και παραγοντίσκων και

να διασκεδάζει όπως φαίνεται από τις αντιδράσεις με ακροδεξιά, ρατσιστικά, σεξιστικά και ομοφοβικά παραληρήματα. Αν όντως τα φαινόμενα δημοσιοποίησης τέτοιων συμπεριφορών είναι μειοψηφικά, τότε θα πρέπει να ερμηνευτεί το εμφανιζόμενο έλλειμμα συλλογικής αντίδρασης σε αυτές τις ακροδεξιές-υπερδεξιές ακρότητες. Ένα έλλειμμα που ενθαρρύνει τα λούμπεν πολιτικά στοιχεία και συντελεί στο να νιώθουν πως βρίσκονται στο απυρόβλητο οι ακραίοι διαχειριστές δημόσιου λόγου.

Αν όμως αυτές οι συμπεριφορές δεν είναι και τόσο μειοψηφικού χαρακτήρα, τότε τα πράγματα είναι σοβαρά. Μήπως, δηλαδή, πέρα από τη «βιτρίνα» και τους κοινοβουλευτικούς συσχετισμούς που λειτουργούν εφησυχαστικά, κρύβεται μία όλο και διογκούμενη τάση ανοχής (ενδεχομένως σε ένα ποσοστό και αποδοχής) ακραίων συμπεριφορών οι οποίες στο τέλος του δρόμου αυτού θα καταλήξουν σε φρικώδη πολιτικά μοντέλα.

Προκαλεί εντύπωση η εκθετική πρόοδος που παρατηρείται ως προς την αμετροπέπεια (κοινωνική, πολιτική και νοηματική) των παρεμβάσεων ανώτερων εκκλησιαστικών

παραγόντων. Είναι επί παραδείγματι απορίας άξιον το γεγονός πως πληθώρα Επισκόπων, χρησιμοποιούν παιδαριώδη επιχειρήματα και χαμηλής πνευματικής υπόστασης εκφράσεις στο πλαίσιο της πολεμικής αντιπαράθεσής τους με τον επίμαχο νόμο περί γάμου ομοφύλων ζευγαριών. Ο ίδιος ο αρχιεπίσκοπος, συνήθως πολύ προσεκτικός στη διατύπωση των θέσεων της Ιεραρχίας, παρασύρθηκε σε μία λαϊκιστικού και οργισμένου χαρακτήρα πολεμική, η οποία δεν τιμά ούτε τη θέση

του ούτε και την ιστορικότητα των εκκλησιαστικών κειμένων.

Στην παρούσα φάση και με αφορμή το επίμαχο νομοσχέδιο για τον γάμο και την τεκνοθεσία ομόφυλων ζευγαριών, παρατηρείται μία μετακίνηση του κοινωνικού κέντρου βάρους σε συντηρητικές έως υπερσυντηρητικές θέσεις. Διατυπώνονται φόβοι πως αυτή η μετακίνηση σηματοδοτεί μία ευρύτερη αλλοίωση εκείνων των κοινωνικών ανακλαστικών που λειτουργούσαν ως φρένο σε ακραίες συμπεριφορές. Η αφόρητη πίεση που έχει υποστεί η ευρύτερη κοινωνική μάζα από την πολυετή οικονομική κρίση, και κυρίως από τη διαπίστωση ότι οι κοινωνικές ανισότητες βαθαίνουν αντί να εξισορροπούνται, διευκολύνει τμήματα της κοινωνίας που αισθάνονται μονίμως στο στόχαστρο να αποδεχτούν, έστω να ανεχθούν, έναν ακραίο δημόσιο λόγο που οδηγεί σε εκτροπές. Υπήρξαν δυστυχώς στιγμές στην ιστορία όπου η έννοια της εκτροπής λειτούργησε ως «φυσιολογική διέξοδος» με τραγικές βέβαια συνέπειες. Το συλλογικό τίμημα ήταν αυτές οι εκτροπές να ανακαλούνται στη μνήμη ως ιστορικές τραγωδίες. **Α**

ΕΝΑ ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗΣ ΣΕ ΑΚΡΟΔΕΞΙΕΣ-ΥΠΕΡΔΕΞΙΕΣ ΑΚΡΟΤΗΤΕΣ ΕΝΘΑΡΡΥΝΕΙ ΤΑ ΛΟΥΜΠΕΝ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ONASSIS STEGI

ODD

onassis
dance
days

MIET
WARLOP

One
Song

24-25.02.24

Επανάληψη / Μαραθώνιος /
Εξάντληση / Σώματα /
Έκσταση / Run for your life

Πόσο μακριά μπορείς
να τρέξεις για τη ζωή σου;

ΧΟΡΟΣ
ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ
ΤΗΣ ΣΤΕΓΗΣ

Η «νηπιποίηση» του σύγχρονου Χόλιγουντ

Της ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΛΑΜΑΝΤΗ

«Ο Ράιαν Γκόσλινγκ χάνει τον χρόνο του, αν κάνει αυτές τις απίδες μόνο και μόνο για το χρήμα. Θα έπρεπε να κάνει πιο σοβαρές ταινίες. Δεν θα έπρεπε να παίρνει μέρος σε αυτήν τη νηπιποίηση του Χόλιγουντ. Πλέον, όλα τα κινηματογραφικά προϊόντα είναι μόνο φαντασία, φαντασία, φαντασία – συμπεριλαμβανομένων και όλων των πολεμικών ταινιών». Με αυτά τα λόγια ο σπουδαίος σκηνοθέτης και σεναριογράφος Όλιβερ Στόουν εξέφρασε πριν λίγες εβδομάδες την ωμή άποψή του για την ταινία blockbuster του καλοκαιριού «Barbie» και τη συμμετοχή του Ράιαν Γκόσλινγκ σε αυτήν.

Από τότε ο Στόουν έχει βεβαίως φροντίσει να ανακαλέσει τις δηλώσεις του, πιθανότατα με παρότρυνση της επικοινωνιακής του ομάδας, η οποία μάλλον θα είδε να φαίνεται στον ορίζοντα ένα επίφοβο «cancel» με συνοπτικές διαδικασίες στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Ο Στόουν ανασκεύασε λέγοντας πως δεν είχε δει την ταινία και δεν παρέλειψε να συγχαρεί τη σκηνοθέτιδα Γκρέτα Γκέργουιγκ για το αποτέλεσμα, χωρίς τελικά να έχει σημασία αν το έργο του άρσε ειλικρινά. Η ειλικρίνεια άλλωστε καμία σημασία δεν έχει στη σύγχρονη κινηματογραφική βιομηχανία. Εάν μια ταινία φτιάχτηκε από γυναίκες και προωθεί παράλληλα παιδαριώδη μηνύματα δήθεν φεμινισμού, οφείλει να θεωρηθεί αριστούργημα από τους «γνώστες» του χώρου. Η «Barbie» της Γκέργουιγκ προσπαθεί μέσα από μία «κωμωδία» (που κατά βάθος εννοεί πλήρως τα όσα λέει) να παρουσιάσει το κακό της πατριαρχίας, δείχνοντας έναν κόσμο όπου όλοι οι –λευκοί, στρέιτ– άντρες είναι στην καλύτερη απελπιστικά ηλίθιοι και στη χειρότερη σεξιστές, μισογύνδες, μέχρι και σεξουαλικά αρπακτικά. Στην πραγματικότητα, η αφηγηματική ροή αντλεί τη δυναμική της από τη μεταμοντέρνα παράδοση σκέψης η οποία θέλει να βλέπει την κοινωνική συνύπαρξη μέσα από αμιγώς εξουσιαστικά πρότυπα, αναδεικνύοντας τον δικασμό και την εκθροπάθεια ως τις μόνες κινητοποιητικές δυνάμεις στον κόσμο. Τα δύο φύλα δεν μπορούν –και δεν πρέπει– να δομήσουν τη σχέση τους στην αγάπη ή στην κατανόηση, ο νικητής μπορεί να είναι μόνο ένας και αφού οι άντρες «κέρδιζαν» τόσα χρόνια τώρα, ήρθε επιτέλους η σειρά των γυναικών. Οι συντελεστές της ταινίας δήλωσαν έκπληξη και απογοήτευση που τα βραβεία Όσκαρ τόλμης αν στομαχάρουν την πρωταγωνίστρια Μάργκο Ρόμπι και την Γκρέτα Γκέργουιγκ στις φρετινές υποψηφιότητες, η κίνηση της Ακαδημίας φυσικά θεωρήθηκε «σεξιστική».

Στον αντίποδα, το «Poor Things» του Γιώργου Λάνθιμου βρίσκεται δεύτερο στην κούρσα των υποψηφιοτήτων, έχοντας συγκεντρώσει συνολικά 11. Η πρωταγωνίστρια, Έμμα Στόουν, βιώνει σε μία εναλλακτική εκδοχή του Φρανκενστάιν τη δική της γυναικεία «απελευθέρωση» ως «Μπέλλα Μπάξτερ». Η ηρωίδα, έχοντας βρεθεί να ενηλικιώνεται από την αρχή, καθώς μετά από ένα πείραμα έχει αποκτήσει εγκέφαλο βρέφους, ξαναανακαλύπτει τον κόσμο, απαλλαγμένη από την περιοριστική επίγνωση των θεμελιωμένων έμφυλων στερεότυπων και προκαταλήψεων της εποχής. Η απελευθέρωσή της, ωστόσο, δεν είναι πνευματική, φιλοσοφική ή ακόμη, πολιτική, σε μία περίοδο που θα μπορούσε να αναδειχθεί το αλθηναίο γενναίο και ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα που δημιούργησαν οι Σουφραζέτες. Αντιθέτως, η «απελευθέρωση» βιώνεται αμιγώς σωματικά και σεξουαλικά, μέσα από το κυνήγι της Μπάξτερ για απενοχοποιημένη πορνεία. Το κυνήγι αυτό καταλήγει μάλιστα και επικερδές, αφού η ηρωίδα, προκειμένου να αποκτήσει δικό της εισόδημα και να κερδίσει πλήρως την ανεξαρτησία της, καταλήγει να εκπορνευτεί. Όχι και τόσο πρωτότυπο ή σοκαριστικό το μήνυμα, σε μία εποχή που πληθαίνουν τα άρθρα για την επαγγελματική απασχόληση των νέων στο «Only Fans» και τη δημιουργία πορνογραφικού υλικού για να βγάζουν τα προς το ζην. «Είναι τόσο βολική η σχέση μας» θα πει η Μπέλλα σε άνετο και ανέμελο τόνο προς το τέλος της ταινίας στον Μαξ, το παθητικό, πειθήνιο και πλήρως υποταγμένο ταίρι της. Ο Μαξ είναι όντως «βολικός»: θα ανεχτεί τα πάντα για την προοπτική να καταλήξει με την τέλεια Μπέλλα, σε μια μηχανιστική, άνιση σχέση που καμία ομοιότητα δεν έχει με τον έρωτα και την αγάπη.

Κάποτε το Χόλιγουντ έβρισκε τρόπο να προωθεί με ψυχαγωγικές, ενδιαφέρουσες ταινίες μηνύματα που είχαν βάθος και σκοπό. Το «Matrix» έθεσε αλληγορικούς προβληματισμούς για τη θέση του ατόμου στην κοινωνία και τη μηχανή παραγωγής, το «Κράμερ εναντίον Κράμερ» βούτηξε στα βαθιά του τραύματος του χωρισμού και της ανιδιοτελούς αγάπης. Ο «Νονός», μεταμφιεσμένος σε γκανγκστερικό θρίλερ, μίλησε για την ασφυκτική μέγγελη που μπορεί να είναι η οικογένεια και οι απαιτήσεις της. Όπως φαίνεται, σήμερα για τίποτα από τα παραπάνω δεν είναι ικανή η βιομηχανία, αλλά μπορεί μόνο να δημιουργεί άτσαλα, κακόφωνα μηνύματα, εμπνευσμένα από τα σύγχρονα ευτελή πολιτικά ρεύματα. **Α**

Το άγχος των πανελληνίων εξετάσεων και πώς θα το εξαλείψουμε

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Γιατί άραγε ένας άριστος μαθητής που έχει προετοιμαστεί επαρκώς σε όλα τα μαθήματα έχει αγωνία καθώς εισέρχεται στο εξεταστικό κέντρο των πανελληνίων εξετάσεων; Και μάλιστα, όσο καλύτερα διαβασμένος είναι τόσο μεγαλύτερη αγωνία έχει; Μα διότι δεν ξέρει τι του ζημερώνει. Δεν μπορεί να προβλέψει ούτε αυτός αλλά ούτε και ο φροντιστής του ποια λεπτομέρεια και ποια παράξενη περιθωριακή άσκηση θα του «κάτσει». Την οποία είναι αδύνατον να επιλύσει, αν δεν την έχει ξαναδεί και κυρίως αν δεν θυμάται την ειδική μέθοδο επίλυσης που πρέπει να εφαρμόσει. Και θέλει ικανότητες για να την εφαρμόσει. Δεν αποστηθίζεται.

Ποιο είναι το αποτέλεσμα αυτής της αβεβαιότητας; Να προετοιμάζεται καλύτερα. Και τι σημαίνει αυτό; Όχι μόνο περισσότερες ώρες διάβαση αλλά και περισσότερο φροντιστήριο. Με ακόμα πιο εξειδικευμένους εκπαιδευτές, περισσότερα φροντιστηριακά βιβλία, περισσότερες ώρες παρακολούθησης και περισσότερο άγχος. Φυσικά και περισσότερα έξοδα. Τα θέματα των πανελληνίων ρυθμίζουν τη φροντιστηριακή αγορά. Και γι' αυτό η προετοιμασία των υποψηφίων έχει απλωθεί σε 2,5 ημερολογιακά χρόνια για μια ύλη που στο σχολείο διδάσκεται σε μια σχολική χρονιά. Σε κάθε σελίδα ύλης σχολικού βιβλίου αντιστοιχούν τουλάχιστον δέκα σελίδες φροντιστηριακής δουλειάς. Μια παράγραφος προστίθεται στην ύλη και την επομένη προστίθενται δεκάδες σελίδες στα εξωσχολικά βοηθήματα. Πώς το έχουμε καταφέρει αυτό, το μοναδικό «επίτευγμα» στον κόσμο;

Και γι' αυτό το πρώτο πράγμα που πρέπει να αλλάξει στις πανελλήνιες είναι η κατάργηση της επιτροπής που προτείνει τα θέματα. Ευτυχώς η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας έχει πλήρη συνείδηση της μητρίας του άγχους και του άγχους και προχωρά στη λύτρωση. Θέματα αποκλειστικά από ανοικτή Τράπεζα Θεμάτων. Περισσότερα και μικρότερα προεξέταση θέματα που θα καλύπτουν μεγαλύτερο εύρος της εξεταστέας ύλης και θα στοχεύουν στην ουσία των γνώσεων και όχι στα πονηρά τεχνάσματα. Που θα αποδραματοποιούν τον διαγωνισμό και θα ελέγχουν τις βασικές γνώσεις και όχι την προβλεπτική ικανότητα του φροντιστή ή τη δυνατότητα του υποψηφίου να απομνημονεύει μαθηματικά κόλπα ή ακραίες λεπτομέρειες.

Σε αυτό το νέο καθεστώς και βέβαια μπορούμε να αυξήσουμε την εξέταση ύλη. Να βάλεις τους μαθητές να ασχοληθούν και με άλλους τομείς ώστε τελειώνοντας το λύκειο να έχουν σφαιρικές και βασικές γνώσεις. Πράγμα που θα τους βοηθήσει να παρακολουθήσουν ευκολότερα τα πρώτα έτη του πανεπιστημίου και τα αντικείμενα που της κάθε επιστήμης. Αν αυξήσεις την ύλη με το υπάρχον καθεστώς απλώς ανεβάζεις τη θερμοκρασία της «κόλασης». Δηλαδή πας να τους «τρελάνεις» ολοκληρωτικά. Και δεν πρέπει. Διότι έτσι πολλαπλασιάζεις τα απίθανα. Η χαρά του «θεματοδότη».

Πολλοί κατά καιρούς ομιλούν για ένα λύκειο που θα δίνει στον μαθητή γενικές γνώσεις. Ας δούμε πως γίνεται αυτό και ποιος είναι ο ρόλος των εισαγωγικών εξετάσεων. Το Γυμνάσιο, η Α' Λυκείου και ένα μέρος της Β' είναι τάξεις γενικής παιδείας. Με ένα ορθολογικό πρόγραμμα σπουδών ανά μάθημα μπορείς να προσφέρεις τις βασικές εγκύκλιες γνώσεις που πρέπει να κάνει κτήμα του ο νέος και η νέα ώστε να βγουν στην κοινωνία ως ενήμεροι ακαδημαϊκοί πολίτες. Αρκεί το πρόγραμμα να είναι τέτοιο ώστε να εκτε-

λείται επαρκώς, δηλαδή να ολοκληρώνεται η ύλη της κάθε τάξης και να απομένει χρόνος για επαναλήψεις. Και φυσικά να εξετάζεται απλά και ορθολογικά. Αυτά τα 4,5 χρόνια είναι υπεραρκετά. Σήμερα ο απόφοιτος Γυμνασίου ξέρει πολύ λιγότερα απ' όσα διδάσκεται. Και αυτό τον ακολουθεί σε όλη τη ζωή του.

Τόσο στην Ελλάδα όσο και στον υπόλοιπο κόσμο η μισή Β' Λυκείου και η Γ' είναι τάξεις εξειδίκευσης. Και φυσικά ο μαθητής προετοιμάζεται σε βασικά πράγματα που θα του χρειαστούν για τη συνέχεια των σπουδών του. Διότι η επιστήμη έχει προχωρήσει και απαιτείται εξειδίκευση. Αλλά με μέτρο και πάντα στα πλαίσια του παιδαγωγικά ορθού. Νέος είναι, βάσεις πρέπει να αποκτήσει, και κυρίως μέθοδο του να μαθαίνει και να αναπαράγει τις γνώσεις του. Δεν χρειάζονται λεπτομέρειες τις οποίες θα «μάθει» παραγαλίζοντας.

Διότι, εκτός από τη γραμματική και το συντακτικό, μεγαλύτερη αξία έχουν τα νοήματα που πηγάζουν από ένα αρχαίο κείμενο. Διότι, εκτός από τον απειροστικό λογισμό χρειάζεται και η γεωμετρία και κυρίως η στερεομετρία που δεν διδάσκεται. Δεν ζούμε σε κόσμο δύο διαστάσεων αλλά τριών. Δεν είναι όλη η Φυσική τύποι, αλγεβρικά κόλπα και υπολογισμοί αλλά και έννοιες και συμμετρίες και αλληλεπιδράσεις τόσο μέσα το σύμπαν όσο και στον κόσμο που ζούμε. Και κυρίως αρχές διατήρησης που κρατούν τον χαοτικό κόσμο μέσα σε μια λογική τάξη ώστε να λειτουργεί και να μην καταστρέφεται. Να μην οδηγείται στον θερμικό θάνατο, στην πλήρη αταξία. Ποιος θα του τα μάθει αυτά αν όχι το σχολείο;

Ο βαθμός πρόσβασης στα ΑΕΙ δεν πρέπει να κρέμεται στη μια «ζαριά» των πανελληνίων της Γ' Λυκείου. Μπορείς να του δώσεις και μια ευκαιρία στη Β' Λυκείου έστω προαιρετικά. Δηλαδή αν η επίδοση της Β'

Β' τον συμφέρει να μπορεί να την συμπληρώσει με την επίδοση της Γ'. Αν όχι, την αφήνει. Σίγουρα όμως δεν μπορείς να βάλεις στο παιχνίδι την προφορική εξέταση διότι στη Μέση Εκπαίδευση είναι αναξιόπιστη. Εκτός και αν εξετάζουν ρομπότ. Αλλά ούτε μπορείς να ριζεις το μπαλάκι στα πανεπιστήμια διότι τότε θα υπάρχει θέμα με το αδιάβλητο. Ως εκ τούτων η πρόσβαση στα ΑΕΙ θα είναι μέσω εθνικών εξετάσεων και ανεξάρτητη από τον βαθμό του Εθνικού Απολυτηρίου. Το οποίο φυσικά και πρέπει να είναι συμπεριληπτικό των επιδόσεων σε όλες τις τάξεις του Λυκείου.

Σήμερα χρειαζόμαστε ένα νέο Πρόγραμμα Σπουδών που να καλύπτει τις ανάγκες που βάζει η ίδια η ζωή και η τεχνολογία. Που να μπορεί να διδαχθεί στη συγκεκριμένη σχολική χρονιά και σε συγκεκριμένες ηλικιακές ομάδες. Όχι γενικά. Χρειαζόμαστε ελεγκτικούς μηχανισμούς που θα παρακολουθούν τη διδασκαλία της ύλης και δεν θα επιτρέπουν στον καθηγά να κάνει τα δικά του. Χρειαζόμαστε μια ορθολογική Τράπεζα Θεμάτων από ομάδα ειδικών με ενιαία αντίληψη για το κάθε αντικείμενο ανά τάξη. Χρειαζόμαστε περισσότερο ελεύθερο χρόνο για τους εφήβους που θέλουν να σπουδάσουν, περισσότερη τέχνη και πολιτισμό στα λύκεια, ώστε ο αυριανός ακαδημαϊκός πολίτης να έχει και μια στοιχειώδη κουλτούρα. Και φυσικά δεν χρειαζόμαστε περισσότερο άγχος. Ούτε για τους μαθητές και τις μαθήτριες, αλλά ούτε και για τους γονείς τους. Κάτι η Τράπεζα Θεμάτων, κάτι ο έλεγχος ολοκλήρωσης της ύλης, κάτι τα λογικά θέματα, κάτι η αύξηση των ευκαιριών εξέτασης και αμέσως καλύτερα και οικονομικότερα. Και κυρίως πιο ανθρώπινα. Με λιγότερο άγχος. Μπορούμε! **Α**

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΡΑΓΜΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΣΤΙΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΣΚΡΑΤΣ
Τύχη στη στιγμή

ΟΠΑΠ
Ζήσε το παιχνίδι

**ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΛΑΧΝΩΝ ΜΕ ΤΑ
ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΡΔΗ
ΣΚΡΑΤΣ
ΕΦΤΑΡΙΑ!**

**ΚΕΡΔΗ ΕΩΣ ΚΑΙ
1.000.000€**

5€

**ΚΕΡΔΗ ΕΩΣ ΚΑΙ
500.000€**

3€

**ΚΕΡΔΗ ΕΩΣ ΚΑΙ
200.000€**

2€

**ΚΕΡΔΗ ΕΩΣ ΚΑΙ
100.000€**

ΤΟ ΣΚΡΑΤΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΑΧΕΙΑ Α.Ε. - ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΠΑΠ.

18+

ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ ΕΕΕΠ | ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΘΙΣΜΟΥ & ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ |
ΓΡΑΜΜΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΚΕΘΕΑ: 1114 | ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ

ΑΚΗΣ ΣΚΕΡΤΣΟΣ

«Σημαντικοί
δεν είμαστε
εμείς, αλλά
αυτό που
κάνουμε»

Του ΛΟΥΚΑ ΒΕΛΙΔΑΚΗ

Σ

το Μέγαρο Μαξίμου νιώθεις δέος, αναλογιζόμενος το ιστορικό του βάρους. Είναι ένα κτίριο παλιό, σχετικά μικρό ωστόσο για τις ανάγκες που καλείται να επιτελέσει. Αφού διασχίσουμε

έναν στενό διάδρομο στον 10 όροφο, φτάνουμε στο σχετικό πιο ευρύχωρο γραφείο του υπουργού Επικρατείας. Ο Άκης Σκέρτσος ανέλαβε τον ρόλο του εισηγητή για το νομοσχέδιο που αφορά στον γάμο των ομόφυλων ζευγαριών, που έγινε δεκτό χωρίς ιδιαίτερες τριβές στην κοινωνία. Παρατηρεί ότι διεξήχθη «μία εξαντλητική και σε βάθος συζήτηση» και τονίζει ότι το ν/σ ρυθμίζει μια υφιστάμενη κοινωνική πραγματικότητα.

Η συνάντησή μας έγινε με αφορμή την επικείμενη ψήφιση του ιστορικού νομοσχεδίου. Τον ρωτάω τι σηματοδοτεί σε συμβολικό επίπεδο. Μιλώντας, χωρίς αυξομειώσεις στην ένταση, επισημαίνει: «Πριν πάμε στο συμβολικό, πρέπει να πάμε στο πολύ πρακτικό. Ο καλός και σωστός νομοθέτης οφείλει να “διαβάζει” την κοινωνία, να μελετά τα προβλήματά της και να απαντά σε ανάγκες. Στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ενοποίησης υπάρχουν Έλληνες πολίτες οι οποίοι έχουν συγκεκριμένα δικαιώματα σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπως είναι ο γάμος μεταξύ ομόφυλων ζευγαριών ή το να αποκτήσουν παιδιά ως ομόφυλα ζευγάρια, που είναι παντρεμένα, δικαιώματα τα οποία δεν απολαμβάνουν στη χώρα μας. Άρα υπάρχει μία διάκριση που δεν δικαιολογείται».

— Διερωτώμαι για το ποια είναι η διαφορά με το σύμφωνο συμβίωσης.

Δεν αναγνώριζε και δεν κατοχύρωνε τα δικαιώματα παιδιών που μπορεί να υπάρχουν και υπάρχουν σε ομόφυλα ζευγάρια και οικογένειες. Άρα, ερχόμαστε να κατοχυρώσουμε και τα δικαιώματα παιδιών που –επαναλαμβάνω– υπάρχουν, μπορούν να αποκτηθούν στην Ελλάδα, αλλά και στο εξωτερικό. Και σήμερα υφίστανται διακρίσεις, ακριβώς επειδή οι γονείς τους έχουν διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό από τα υπόλοιπα ετερόφυλα ζευγάρια και τις οικογένειες.

— Μια σειρά από ομοφυλόφιλους άνδρες, ωστόσο, εκτιμά ότι μία άλλη αδικία εμφανίζεται, καθώς σε εκείνους δεν δίδεται η δυνατότητα να αποκτήσουν παιδί με παρένθετη μητέρα.

Αυτό είναι ένα δικαίωμα το οποίο αναγνωρίζεται σε ελάχιστες χώρες στην Ευρώπη και στον κόσμο. Εμείς ερχόμαστε να επιλύσουμε προβλήματα που υπάρχουν, όχι να δημιουργήσουμε νέα δικαιώματα, τα οποία δεν είναι αποδεκτά από την κοινή ευρωπαϊκή εμπειρία».

Υπογραμμίζει ότι συνολικά 23 χώρες στην Ευρώπη έχουν κατοχυρώσει τα δικαιώματα παιδιών που ζουν εντός της ομόφυλης οικογένειας και σχολιάζει: «Δικαίωμα σε άντρες που βρίσκονται σε ομόφυλη σχέση να αποκτούν παιδιά έχουν αναγνωρίσει ελάχιστες χώρες και η κυβέρνηση αποφάσισε ότι αυτό δεν είναι ένα δικαίωμα το οποίο μπορούμε να αναγνωρίσουμε τώρα». Πιάνομαι από τη λέξη «τώρα» και ρωτώ αν είναι κάτι ανοικτό στο μέλλον: «Θεωρούμε ότι σε αυτή τη φάση δεν είναι κάτι που τίθεται προς συζήτηση», σημειώνει. «Αυτό το οποίο γίνεται είναι ότι μπορούμε και θα αναγνωρίσουμε μέσα από το νομοσχέδιο τη δυνατότητα και το δικαίωμα κατοχύρωσης των παιδιών που αποκτώνται στο εξωτερικό, στο πλαίσιο της ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, με τη λογική ότι αν σε μία χώρα αναγνωρίζονται τέτοια δικαιώματα και προκύπτουν παιδιά και οικογένειες, δεν μπορεί να θεωρείσαι γονιός εκτός συνόρων αλλά όχι γονιός εντός συνόρων».

— Γιατί έρχεται τώρα το νομοσχέδιο;

Έπρεπε να προηγηθεί η διαμόρφωση μιας στρατηγικής – αυτό έγινε την πρώτη τετραετία. Το 2021 ανατέθηκε από τον πρωθυπουργό σε μια επιτροπή υψηλού κύρους να εκπονήσει και να καταθέσει αυτή τη στρατηγική. Είχε πολλά μέτρα για την επέκταση και την κατοχύρωση δικαιωμάτων στα μέλη της κοινότητας ΛΟΑΤΚΙ. Είκοσι από αυτά τα μέτρα υλοποιήθηκαν κατά την πρώτη τετραετία. Είμαστε συνεπείς σε μια προεκλογική μας δέσμευση.

Βάζω στο τραπέζι το ιδεολογικό κομμάτι, επισημαίνοντας τις αντιδράσεις. «Θεωρώ ότι το συγκεκριμένο ζήτημα είναι ταυτοτικό και διαπερνά οριζόντια την ελληνική κοινωνία κι όλα τα κόμματα» λέει σχολιάζοντας ότι φωνές διαφωνίας υπήρξαν σε όλα τα κόμματα.

— Γιατί ωστόσο μέρος της κοινωνίας αντιδρά; Δεν έχουν ωριμάσει οι συνθήκες;

Θεωρώ εύλογη την αντίδραση και την κόπωση της ελληνικής κοινωνίας από την υπερανάλυση του θέματος. Γιατί; Διότι αφορά μια μειοψηφία η οποία θα παραμείνει και μειοψηφία. Δεν θα αλλάξουν τα αριθμητικά δεδομένα με την κατοχύρωση αυτών των δικαιωμάτων. Και εύλογα επίσης μια πλειοψηφία λέει ότι έχω άλλα προβλήματα, δεν είναι αυτό η προτεραιότητά μου. Ωστόσο οι δημοκρατίες έχουν δημιουργηθεί για να λειτουργούν στο πλαίσιο ενός κράτους δικαίου, που σημαίνει ότι διασφαλίζονται και υπάρχουν εγγυήσεις για τα δικαιώματα και των μειοψηφιών. Μια κοινωνία που φροντίζει τους πιο ευάλωτους συμπολίτες και αποδίδει δικαιώματα ισονομίας και ισοπολιτείας σε όλους, μπορεί να προχωρήσει προς τα εμπρός ενωμένην.

Θέτω το ζήτημα Γονέας 1 - Γονέας 2. Σπεύδει να το αποκλείσει. «Εμείς πιστεύουμε στην πυρηνική οικογένεια, στη μητρότητα και στην πατρότητα. Δεν πιστεύουμε στην ουδετεροποίηση των φύλων και των ταυτοτήτων. Αυτό αποτελεί ατζέντα μιας άλλης παράταξης, μιας άλλης ιδεολογίας. Αυτό που κάνουμε είναι απόλυτως συμβατό με τη στήριξη του παραδοσιακού θεσμού της οικογένειας. Δίνουμε τη δυνατότητα σε ανθρώπους που λένε "εγώ θέλω να γίνω οικογένεια, θέλω να δώσω όρκους πίστης, δέσμευσης, αγάπης και να δεσμευτώ σε βάθος χρόνου στο πλαίσιο μιας οικογένειας, η οποία όμως θα αναγνωρίζεται από το ελληνικό κράτος". Δεν μας απασχολεί να αποδώσουμε ή να ενδώσουμε σε μια woke αντίληψη δικαιωματική. Μας ενδιαφέρει να προστατέψουμε, να προστατίσουμε θεμελιώδη ατομικά δικαιώματα».

Ζητάω το σχολίο του για τις αντιδράσεις της εκκλησίας, ενώ του διαβάζω μέρος από τη σκληρή ανακοίνωση του Αγίου Όρους. Αφού σημειώνει ότι ο ίδιος είναι χριστιανός ορθόδοξος, βεβαιώνει ότι δεν θα μπου σε αντιπαλότητα με την εκκλησία. Υπενθυμίζει ότι η εκκλησία ήταν αντίθετη το 1982, λέγοντας: «Θα ήταν ανακό-

λουθη αν έλεγε ότι συμφωνεί με τον πολιτικό γάμο στα ομόφυλα ζευγάρια, ενώ εξ αρχής ήταν αντίθετη». Προσθέτει ότι «έχει τις απόψεις της, τις σεβόμαστε, αλλά τα του Καίσαρος τω Καίσαρι και τα του Θεού τω Θεώ. Η συντεταγμένη πολιτεία οφείλει να προσπαίζει τα δικαιώματα κάθε πολίτη, ανεξαρτήτως δόγματος ή σεξουαλικής ταυτότητας ή φύλου ή άλλου προσδιορισμού».

— Αναρωτιέμαι αν το νομοσχέδιο θα κοστίζει στις κάλπες και δη από τα δεξιά.

Η ιστορική εμπειρία διδάσκει ότι τα δικαιώματα αυτά έχουν κατοχυρωθεί σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες από συντηρητικές - κεντροδεξιές κυβερνήσεις. Στο Ηνωμένο Βασίλειο από την κυβέρνηση Κάμερον, στη Γερμανία από την κυβέρνηση Μέρκελ, στο Βέλγιο επίσης. Δεν υπέστησαν εκλογική φθορά.

Η ακρίβεια ως αγκάθι στο δημογραφικό

Ομαδοποιώ το ζήτημα της ακρίβειας με το δημογραφικό και θέτω το εξής ερώτημα: Ένα ζευγάρι νέων ανθρώπων με μισθό 800-1.000 ευρώ ο καθένας μπορεί να κάνει παιδί, λαμβάνοντας υπόψη το ότι τα νοίκια έχουν φτάσει στη στρατόσφαιρα; Συμφωνεί ότι το δημογραφικό είναι αλληλένδετο με την ακρίβεια, υποστηρίζοντας ότι για να αντιμετωπίσουμε αυτά τα προβλήματα πρέπει να έχουμε μια φιλελεύθερη οικονομική πολιτική που μεγεθύνει την ανάπτυξη της οικονομίας. «Αυτό δεν ήταν η κατάσταση τα προηγούμενα χρόνια. Δηλαδή οι νέοι Έλληνες σκέφτονταν κυρίως πώς θα φύγουν από τη χώρα μας, γιατί δεν έβλεπαν ευκαιρίες».

— Μιλώντας με ανθρώπους που επέστρεψαν στην Ελλάδα, όλοι λένε ότι το έκαναν από προσωπική επιλογή, όχι διότι είδαν κάποιο κίνητρο.

Κι όμως υπάρχουν κίνητρα φορολογικά. Για παράδειγμα, υπάρχει μια επταετής φορολογική ελάφρυνση πολύ σημαντική για όποιον επιστρέφει στην Ελλάδα ενώ εργαζόταν στο εξωτερικό τα προηγούμενα χρόνια. Υπάρχει μια πολιτική για την προσιτή στέγη.

— Το θέμα των ενοικίων το έχετε δει σοβαρά;

Ναι, βεβαίως. Είναι ένα από τα θέματα με τα οποία έχω ασχοληθεί προσωπικά. Έχουμε δημιουργήσει την πολιτική «Σπίτι μου». Η Ελλάδα, λόγω του υψηλού ποσοστού ιδιοκατοίκησης που είχε διαχρονικά, δεν ήταν μέσα στις χώρες που αντιμετώπιζε το πρόβλημα των ακριβών ενοικίων ή των ακριβών αξιών γενικά στην αγορά ακινήτων. Τα τελευταία χρόνια, ωστόσο, λόγω της μακροχρόνιας κρίσης και ύφεσης, αλλά και της κατάρρευσης του κατασκευαστικού κλάδου, έχουμε να αντιμετωπίσουμε το εξής φαινόμενο: Δεν υπάρχουν νέα σπίτια και υπάρχει ένα μεγάλο στοκ παλιών σπιτιών που δεν είναι κατοικήσιμα και είναι κλειστά.

— Τι θα κάνετε με αυτά τα σπίτια;

Στο πλαίσιο της ανάπτυξης της οικονομίας υπάρχει μεγαλύτερη ζήτηση για ακίνητα, τα οποία μετατρέπονται σε τουριστικά ακίνητα, στο πλαίσιο και της βραχυχρόνιας μίσθωσης ή γενικά της τουριστικής αξιοποίησης. Αυτό στερεί ακίνητα από την αγορά για μακροχρόνια μίσθωση από Έλληνες πολίτες. Επομένως, πρέπει να αυξήσουμε την προσφορά ακινήτων – δεν είναι εύκολη άσκηση, απαιτεί χρόνο, χρήμα, επανεκκίνηση του κατασκευαστικού κλάδου. Απαιτεί στοχευμένες ενισχύσεις για να ανακατασκευαστούν παλιά κλειστά ακίνητα, να υποστούν μια ανακαίνιση και έως προς τα λειτουργικά τους ζητήματα, αλλά και έως προς την ενεργειακή φυσιογνωμία τους και να διατεθούν με κίνητρα για μακροχρόνιες μισθώσεις.

— Πώς σκοπεύετε να το πετύχετε αυτό;

Είναι μια σύνθετη άσκηση. Η πολιτική για το «Σπίτι μου» καλύπτει όλα αυτά τα ζητούμενα, έχει ως στόχο και ενισχύσεις για ενοικίαση να δώσει, και στήριξη σε φθηνότερα στεγαστικά δάνεια για να αποκτήσουν χιλιάδες νέοι το δικό τους σπίτι με χαμηλότερη δόση από το ενοίκιο που θα πλήρωναν. Αυ-

τό μέσα σε ελάχιστους μήνες έχει αποδειχθεί μια πάρα πολύ επιτυχημένη πολιτική. 4.000 δάνεια έχουν ήδη εκταμιευθεί, 10.000 δάνεια έχουν προεγκριθεί και προχωράμε ταχύτατα. Αυτό σημαίνει ότι περίπου 20.000 άνθρωποι –και παραπάνω, αν είναι οικογένειες– έχουν αποκτήσει μέσα σε λίγους μήνες το δικό τους σπίτι.

— Απειλείται η δυνατότητα που είχε η γενιά των γονιών μας να αποκτήσει με το εισόδημά της το δικό της σπίτι...

Σήμερα αυτό είναι πολύ πιο δύσκολο. Άρα, η χώρα μας πρέπει να αποκτήσει επιτέλους μια μακροχρόνια στεγαστική πολιτική. Είναι μέσα στις βασικές προτεραιότητές μας, γι' αυτό φτιάξαμε και το νέο Υπουργείο Οικογένειας και Κοινωνικής Συνοχής, όπου η στεγαστική πολιτική είναι μία από τις βασικές αρμοδιότητες που έχει αναλάβει.

— Στρατηγική για την αντιμετώπιση της ακρίβειας έχετε; Η κατάσταση για τον μέσο πολίτη είναι εξαιρετικά δύσκολη...

Η ανάπτυξη της οικονομίας και η αύξηση των εισοδημάτων, μαζί με τη μείωση των φόρων που έχει συμβεί σε σημαντικό βαθμό, είναι ο βασικός τρόπος για να αντιμετωπίσουμε το κύμα της ακρίβειας που ήταν εξωγενές και συγκυριακό. Προκλήθηκε από τον πόλεμο στην Ουκρανία και από την ενεργειακή κρίση. Βλέπουμε ήδη ότι υποχωρεί σημαντικά. Ο πληθωρισμός κινείται πλέον κοντά στο 3% με εκτίμηση ότι θα πέσει γύρω στο 2%. Από τα 650 ευρώ ο κατώτατος βρίσκεται πλέον στα 780, ο μέσος μισθός από τα 1.046 το 2019 στο τέλος του 2023 ήταν στα 1.255 – πρόκειται για αύξηση 20%. Ο πληθωρισμός αυξήθηκε τα τελευταία χρόνια σωρευτικά κοντά στο 14%. Επομένως, αναγνωρίζουμε ότι είναι πολύ σημαντικό πρόβλημα η ακρίβεια και πολλές οικογένειες δυσκολεύονται να βγάλουν τον μήνα, ωστόσο η πολιτική μας είναι η μόνη, μέσα από τη φιλελευθεροποίηση και το άνοιγμα της οικονομίας και την εξωστρέφειά της, που μπορεί να εγγυηθεί τη μακροπρόθεσμη και βιώσιμη αύξηση των εισοδημάτων με στόχο στο τέλος της τετραετίας να πιάσουμε τα 950 ευρώ κατώτατο μισθό ή τα 1.500 μέσο μισθό.

Είμαστε περαστικοί και από τη ζωή και από τις θέσεις ευθύνης

Δίπλα στον κ. Σκέρτσο βρίσκεται ένας «πύργος» από μπλε φακέλους. Είναι μεσημέρι Σαββάτου, ο ίδιος φοράει αθλητικά παπούτσια και τελικά του κάνω μία ερώτηση που τον αιφνιδιάζει...

— Πώς χαλαρώνετε;

Πρέπει να δημιουργείς χρόνο. Εγώ χαλαρώνω προφανώς όταν βρίσκομαι κοντά στην οικογένειά μου, που έχει κάνει μεγάλες θυσίες για να με υποστηρίξει. Προσωπικές στιγμές χαλάρωσης είναι πολύ νωρίς το πρωί όταν βγαίνω για τρέξιμο. Ξυπνάω γύρω στις 5, για να μπορέσω να προλάβω, να προετοιμαστώ και να προγραμματίσω την ημέρα, να αφιερώσω λίγο χρόνο στον εαυτό μου. Θεωρώ ότι η προσωπική άσκηση με βοηθάει να σκεφτώ καθαρότερα. Καθαρίζει το μυαλό μου όταν τρέχω. Είμαι multitasker και εκεί, γιατί τρέχω και ταυτόχρονα μπορώ να ακούω κάποιο podcast ή έχω μαζί μου και τον σκύλο που τρέχει επίσης.

— Πώς ενημερώνεται ένας υπουργός ο οποίος έχει ως καθήκον το συντονισμό της κυβέρνησης;

Προσπαθώ να διαβάζω κυρίως ξένους τίτλους, βιβλία και εφημερίδες από τον ξένο τύπο για να παρακολουθώ τι συμβαίνει στον κόσμο. Η ροή της ενημέρωσης είναι διαρκής. Δηλαδή, έχουμε έναν «δυναστό» που λέγεται WhatsApp ή πλατφόρμες, τέλος πάντων, κοινωνικής δικτύωσης που σχεδόν όλο το 24ωρο μας βομβαρδίζουν και εσωτερικά, μέσα από το σύστημα ενημέρωσης που έχουμε, με οτιδήποτε συμβαίνει. Οπότε αυτό είναι κάτι που με κρατάει συνεχώς alert σε βαθμό που μου περιορίζει ακόμα πιο πολύ τον ελεύθερο χρόνο.

— Νιώθετε το δέος της θέσης σας;

Ναι, βεβαίως, αλλά σημαντικοί δεν είμαστε εμείς, σημαντικό είναι αυτό που κάνουμε.

— Πνευματικά πώς το διαχειρίζεστε;

Έχω μια αρχή που λέει ότι κανείς δεν είναι αναντικατάστατος. Είμαστε όλοι περαστικοί και από τη ζωή και από τις θέσεις ευθύνης. Οφείλουμε όμως να δίνουμε τον καλύτερό μας εαυτό, να είμαστε ειλικρινείς με αυτό που κάνουμε, να είμαστε διαφανείς με τους άλλους, να λέμε με παρηγορία τη γνώμη μας και να δημιουργούμε κατά το δυνατόν συνθήκες εμπιστοσύνης.

— Πώς καλλιεργείτε την εμπιστοσύνη;

Πιστεύω ότι η εμπιστοσύνη είναι το α και το ω για να προχωρούμε μπροστά πιο συνεκτικά. Αυτό δημιουργεί τις προϋποθέσεις για να κάνουμε τα αναγκαία τολμηρά βήματα που πρέπει να γίνουν στη χώρα μας γιατί έχει μείνει για πολλές δεκαετίες πίσω καθηλωμένη από ιδεοληψίες και δυνάμεις αδράνειας. Πιστεύω ότι υπάρχουν πολλά ψευτοϊδεολογήματα, τα οποία έχουν καταρρεύσει παταγωδώς τα προηγούμενα χρόνια και γι' αυτό συμμερίζομαι απόλυτα το όραμα του πρωθυπουργού. Δεν υπάρχουν μονοσήμαντες απαντήσεις στα σημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κόσμος και η κοινωνία». **▲**

ΟΕ

ΘΑ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ
ΑΠΟ ΤΟ ΘΡΥΛΙΚΟ
ΜΠΑΡ ΣΤΟΝ ΛΟΦΟ
ΤΟΥ ΣΤΡΕΦΗ.
«ΤΟ ΜΟΝΟ ΜΠΑΡ
ΑΠ' ΟΠΟΥ
ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΔΕΙΣ
ΤΑ ΑΣΤΕΡΙΑ».

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

ΔΕ

ΕΝ

ΟΕ

- ❶ Ο Διονύσης Σαββόπουλος φωτογραφημένος στο Decadence για το εξώφυλλο του δίσκου του «Ρεζέρβα»
- ❷ Η είσοδος του μπαρ στην ανηφόρα της οδού Πουλκερίας
- ❸ «Decadence Times», η πρώτη εφημερίδα δωματίου

Όταν το 1979 ο Διονύσης Σαββόπουλος κυκλοφόρησε τον δίσκο του «Ρεζέρβα», φαινόταν στο εξώφυλλο (σε μια φωτογραφία του Κώστα Γουδή) να κάθεται χαλαρός και πότης σε ένα ροδακινί-κοκκινωπό μπαρ με μαρμάρινα τραπεζάκια, δίπλα σε ένα πιάνο, σαν υπαρκτής από τα 20s. Ήταν η εποχή που η Αθήνα γνώριζε «τα μπαράκια», μια ολόκληρη κουλτούρα που δεν την είχε πριν. Η πόλη ζούσε το τέλος των μπουάτ, των ρεμπετάδικων και των αντάρτικων της μεταπολίτευσης. Ένα νέο εστέτ κοινό αναζητούσε τα στέκια του και άρχιζε να δημιουργεί τις νέες γειτονιές. Το ροδακινί μπαρ όπου φωτογραφήθηκε ο Σαββόπουλος ήταν το **Decadence**, το talk of the town εκείνη την εποχή, στη συμβολή των οδών Βουλγαροκτόνου & Πουλκερίας, στην απότομη ανηφόρα που οδηγεί στον **Λόφο του Στρέφη**. Ένα «κρυφό», αναπάντεχο μέρος για να ανοίξει ένα μπαρ που, όμως, έγινε η γλυκιά φωλιά ενός κόσμου που ζούσε ανάμεσα στο θέατρο και την ποίηση, στα βιβλία και στο σινεμά, ανάμεσα στα νέα κινήματα και τις παλιές, νοσταλγικές μουσικές.

Η Decadence της πρώτης περιόδου

«**Η Ντεκαντάνς**». Έτσι αποκαλεί τρυφερά, ακόμα και σήμερα, το μαγαζί η ηθοποιός και πρώην βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ **Μαρία Κανελλοπούλου**, μία εκ των τεσσάρων αρχικά ιδιοκτητών του ιστορικού μπαρ. Με αφορμή την αγγελία σε μεσιτικά site για την πώληση του κτιρίου έναντι 348 χιλιάδων ευρώ, ξαναθυμηθήκαμε μαζί της την ιστορία του αγαπημένου μπαρ στην πρώτη του περίοδο.

Ένα όμορφο νεοκλασικό κτίριο κτισμένο σε ένα δύσκολο, ανισόπεδο σημείο της Νεάπολης που ανήκε αρχικά στη σύζυγο του πρώην αντιβασιλέα της χούντας, Ζωιτάκη. Με όμορφα μάρμαρα και μωσαϊκά πατώματα, δύο ορόφους, έναν μεγάλο διάδρομο, τρία δωμάτια και μία ταράτσα. Ο πρώτος ιδιοκτήτης, Πάννης Ζαφειρόπουλος, το είχε μερικούς μόνο μήνες. Με τη μεσολάβηση του Πύργου Ζωγράφου (γιου του σκηνογράφου Τάσου Ζωγράφου), το μπαρ πέρασε στα χέρια μιας αγαπημένης παρέας καλλιτεχνών. «Έστειλαν εμένα να διαπραγματευόμαι με την κυρία Ζωιτάκη, που ήταν με ταγιέρ και τη βλεφαρίδα κάγκελο, επειδή με συμπαθούσε. Μου έλεγε "Δεν ξέρω τι θα κάνετε εκεί μέσα, αλλά τουλάχιστον είστε πολύ κομψή"» λέει η Μαρία.

«Με τον Πύργο ήμασταν πάρα πολύ φίλοι και στον ίδιο σύλλογο Δραματικών Σχολών - Σχολών Χορού & Κινηματογράφου, εγώ ως Κνίτισσα κι εκείνος ως Ρηγάς. Είχαμε όλοι πολύ αγαπησιάρικη σχέση, γνωριζόμασταν από τα συνδικαλιστικά και τα πολιτικά. Οι πρώτοι τέσσερις ήμασταν εγώ, ο Πύργος, η Καίτη η κοπέλα του και ο Λεωνίδας ο Παπαδάκης με τον οποίο γνωριζόμουν από το Λαϊκό Πειραματικό που πήγαινα εγώ ως ηθοποιός κι εκείνος πήγαινε στο Θεωρητικό Τμήμα. Έτσι ήμασταν όλοι φίλοι, μια παρέα. Και λέμε "Ρε παιδιά, δεν κάνουμε ένα μπαρ;". Ο Νίκος ο Δημητράς ήρθε αργότερα στην ομάδα, στην αρχή ήταν θαμώνας. Ήταν σαν αδερφός μου, πολύ αγαπημένος μας άνθρωπος. Ήταν πολύ οδονηρό όταν χάθηκε από τη ζωή. Μαζί με τον Λεωνίδα ήταν από τα πρώτα θύματα του AIDS».

Υπήρχε από την πρώτη στιγμή πολλή αγάπη στο μαγαζί. Γι' αυτό και όταν προέκυψαν οι πρώτες απώλειες της λαίλαπας του AIDS, μικροί ακόμα, ανίδεοι, πουλούσαμε άταστα για τους φίλους που χάναμε. Και μαζεγόμασταν όλο και πιο πυκνά «στην Decadence» για παρηγοριά. Η Μαρία που ήταν στο μπαρ το λέει: έβλεπε γύρω της να ξετυλιγόνται ιστορίες, παλιές που άνοιγαν ξανά σαν ένα μπουκάλι βότκα ή καινούργιες που τις προσδοτούσε ένα φλεγόμενο σφηνάκι B-52. Τα ρευστά του χώρου βοηθούσαν να κυκλοφορεί η αγάπη, να ρέει ανάμεσα στα art deco δωμάτια και (ο υπογράφων έχει κρατήσει τσιγίες γι' αυτό) να συμβαίνει ακόμα και σεξ στο υπόγειο, στην κοζιτίνα. Η «Μαρία της Decadence», της έμεινε σαν τίτλος. Ακόμα και αργότερα όταν έγινε «η Τασία του "Καφέ της Χαράς"», ο κόσμος στον δρόμο για την Decadence τη θυμάται. «Έκανες φίλους εκεί» λέει.

Αργότερα έμειναν τρεις οι συνεταιίροι «σαν αδέρφια»: Μαρία, Νίκος, Λεωνίδας.

Τα δωμάτια είχαν το καθένα το ξεχωριστό του ύφος. Οι θαμώνες τα διάλεγαν, άλλο για κοινωνικότητες και άλλο για πριβέ συζητήσεις. Άλλο για διάβασμα και άλλο για να πιεις απόψε. Τα ποτά καθαρά, αυτό έπαιξε ρόλο στην καλή φήμη του μαγαζιού. Η μουσική καταπληκτική και συναισθηματική, γλυκιά, ανάμεσα στη Nina Simone και την Billie Holiday, τον Χατζηδάκι και τον Satie, ανάμεσα στο πάρτι και την τζαζ, νωχέλια και γάργαρα γέλια. Η Μαρία θυμάται ότι «από μία ώρα και μετά που αραιώνει ο κόσμος κι έμεναν μόνο οι πολύ φίλοι, οι ξενύχτηδες, ήταν πολύ ωραία. Έβαζα και κανένα λαϊκό στη ζούλα. Εγώ έβαλα στην Decadence την Πίτσα Παπαδοπούλου. Έβαζα το "Γκρέμισ" τα γκρέμισ' τα όλα πια" και με κοιτούσαν και μου λέγανε "Έλα, ρε Μαρία"».

Τα ραντεβού δίνονταν και κλείνονταν με αβεβαιότητα, δεν υπήρχαν κινητά και οι ουρές στο κόκκινο τηλέφωνο του διαδρόμου τεράστιες, μέχρι να δεις αν «θα έρθει». Δίπλα στο τηλέφω-

νο, η Πουλχερία: το κοριτσάκι με το περιστέρι στο χέρι, άγαλμα αντίγραφο από το Αρχαιολογικό Μουσείο που πήγαμε να το αγοράσουμε παρέα, ο Λεωνίδας και ο υπογράφων, με μαύρα γυαλιά και μαύρα δερμάτινα μπουφάν σαν να κάναμε τη ληστεία του αιώνα. Και το κουβαλήσαμε μέσα σε bubble wrap από το Μουσείο μέχρι την οδό Πουλχερίας, φυσικά.

Η πολυσυλλεκτική Decadence αγκάλιαζε όλα τα είδη μουσικής και ανθρώπων. Υπήρχε κουλτούρα: Κωστής Παπαγιώργης, Ανδρέας Βελισσαρόπουλος, Μισέλ Δημόπουλος, Μαρία Λαϊνά, Χρήστος Βακαλόπουλος, Διαγόρας Χρονόπουλος, Γιώργος Ζιάκας, Νίκος Νικολαΐδης, Φρίντα Λιάππα, Χρήστος Αγγελάκος, Λευτέρης Ξανθόπουλος, Πάννης Λάτσιος που έκανε και τον μπάρμαν ενίοτε, όλο το «Αμφί» και το ΑΚΟΕ μετά τις συνελεύσεις, πολλοί έτρωγαν στον Βρούτο, απέναντι, και έρχονταν στο μπαρ να πιουν ποτό. Όταν γίνονταν οι πρόβες της «Πορνογραφίας» του Χατζηδάκι, μετά, έπαιρνε ο Μπιμπίλας σηκωτή τη Σαφήντα Νοταρά και έρχονταν στο μαγαζί. Μαζί και ο Άρης Δαβαράκης που είχε γράψει το κεντρικό κείμενο εκείνης της παράστασης όπου έπαιζε και τραγουδούσε η Μαρία «Χαμένοι στο διάστημα, χαμένοι και στον χρόνο».

Η Μαρία θυμάται τον Κωστή Παπαγιώργη να της λέει συμβολικά «*σου χρωστάω επτά ποτά*» και εκείνη να του απαντάει «*δεν μου χρωστάς τίποτα, Κωστή. Γράφεις τόσο ωραία πράγματα που δεν πειράζει*». Η Decadence ήταν ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής μας που μας προίκισε με σχέσεις, γνώση, εμπειρία, αγάπη, αποδοχή, με καταπληκτικές συζητήσεις για το σινεμά, με βιβλία που δεν ήξερες και τα έμαθες. Πόσοι δεν έρχονταν στο μαγαζί και κάθονταν σε μία γωνία και διάβαζαν. Η Μαρία θυμάται τον Πύργο Καραχάλιο από το ΑΚΟΕ που της έφερε στο μπαρ την πρώτη έκδοση της «Αρχαίας σκουριάς» της Μάρως Δούκα.

Δεν ήταν ένα απλό μπαρ. «Ήταν έκφραση ζωής και σχολείο» λέει. «Όλα τα παιδιά που δουλέψαν εκεί ήταν καλλιτέχνες - από τη Σχολή Καλών Τεχνών, ηθοποιοί, μουσικοί, συγγραφείς. Εσύ, Πάννη, που έπαιζες μουσική, ακόμα και η Ελένη η Ψυχούλη πέρασε από εκεί, άνθρωποι ξεχωριστοί.

»Η Decadence της πρώτης περιόδου κράτησε μέχρι το '85. Τότε το μπαρ πουληθήκε. Μετά ήρθε το τέλος των παιδιών, του Λεωνίδα και του Νίκου, το οποίο θα είναι για πάντα μια ανοιχτή πληγή μέσα μου. Να φανταστείς ακόμα όταν περνάω από τη Βουλγαροκτόνου στρέφω το κεφάλι μου αλλού. Δεν μπορώ να αποδεχτώ ακόμα το τόσο πρόωρο και άδικο τέλος αυτών των δύο παιδιών - ειδικά τώρα που οι άνθρωποι με AIDS παίρνουν πια αγωγή, υπάρχουν φάρμακα και λοιπά, δεν είναι τόσο εξοβελισμένοι κοινωνικά. Να έχεις ζήσει τόσο κοντά τον αγώνα τους για τα δικαιώματα και να βλέπεις τώρα να γίνεται όλη αυτή η συζήτηση για την τεκνοθεσία και τον γάμο των ομόφυλων ζευγαριών... σε πιάνει ένα αίσθημα αδικίας, λες γιατί ρε γαμώτο. Ήταν αδέρφια μου ο Λεωνίδας και ο Νίκος, με προστάτευαν. Αυτή η 5ετία συνέπεσε και με τον μεγάλο έρωτα της ζωής μου και έχει ιδιαίτερη σημασία για μένα».

Το Decadence αλλάζει

Ο επόμενος άνθρωπος που πήρε στα χέρια του το κτίριο του Decadence ήταν ο δημοσιογράφος, συγγραφέας και ραδιοφωνικός παραγωγός **Νίκος Λακόπουλος**, γνωστός από την πρώτη ζωντανή νεανική εκπομπή στο ραδιόφωνο της ΕΡΤ, το ιστορικό «*Εδώ Ράδιο Συννεφούλα*», απ' όπου ξεκίνησε και ο πρωτόβγαλτος τότε Σταύρος Θεοδωράκης. Ο Νίκος λέει ότι παίρνοντας το μαγαζί στα χέρια του με μια παρέα φίλων είχε σαν βασική ιδέα να κάνει έναν ραδιοφωνικό σταθμό «με χώρο και εικόνα».

«Τελικά άλλαξε ο νόμος, έπρεπε να υπάρχουν πολλά κεφάλαια κι έτσι καταλήξαμε να κάνουμε το WC FM, ένα ραδιόφωνο που εξέπεμπε μόνο από τις τουαλέτες για ένα διάστημα. Είχαμε πάρει τον χώρο για να γίνει ραδιοφωνικός σταθμός με κόσμο μέσα, κάτι παραπάνω από μπαρ δηλα-

δή. Να αναζητήσουμε την έννοια του πελάτη για να δώσουμε στο μπαρ περισσότερες λειτουργίες. Για το ραδιόφωνο είχαμε έναν μικρομπομπό, 200 Watt, και όποτε κάναμε μερικές δοκιμές χτυπούσαν οι σειρήνες των αυτοκινήτων έξω, οπότε το σταματήσαμε.

»Τον χώρο τον ήξερα από πριν, πήγαινα στο παλιό Decadence. Όταν μάθαμε ότι πωλείται, ήμασταν μια μεγάλη ομάδα και αποφασίσαμε να το πάρουμε. Τελικά δεν λειτούργησε αυτό, μία ομάδα να "τρέχει" έναν χώρο. Υπήρξαν αποχωρήσεις, ήταν ένα δράμα».

Η θέση του Decadence συνέχισε να παίζει σημαντικό ρόλο. Ένα σημείο «εντός» αλλά και τόσο κρυφό, κάτι σαν κρησφύγετο, δύσκολο να το βρεις. Χανόσουν στα στενά, τα αδιέξοδα και τις ανηφόρες. Με τους νέους ιδιοκτήτες, το μαγαζί άλλαξε πρόσωπο. Ήταν η εποχή που βασίλευε το ραδιόφωνο, κινούσε τον κόσμο, έβγαζε επιτυχίες, έπαιζε όμορφα και δυνατά γιατί κυκλοφορούσαν και υπέροχες μουσικές. Η Αθήνα είχε ανοίξει διάπλατα τη ροκ καρδιά της. Από διανοούμενους και ποιητές, τώρα η Πουλχερία στην είσοδο -το άγαλμα- υποδεχόταν ροκ κόσμο και όχι μόνο.

«Είχε έρθει ακόμα και ο Κακαουνάκης τότε, για να διασταυρώσει αν ερχόταν στο μαγαζί ο Γιωτόπουλος της 17 Νοέμβρη, αλλά εγώ δεν ήξερα τίποτα γι' αυτό. Ούτε για την "Ξανθιά" ήξερα», λέει γελώντας ο Νίκος.

«Στην αρχή είχαμε ένα μικρό κοινό, μπαίναμε μέσα βασικά. Υπήρχε εκείνο το στοιχείο της προσφοράς, ήταν όλοι φίλοι, κεράσματα κ.λπ. Στην αρχή πολλοί φίλοι δουλεύανε έτσι, τζαμπα, όπως κι εμείς. Αλλά αυτό είχε σαν οικονομικό αποτέλεσμα τη χρεωκοπία.

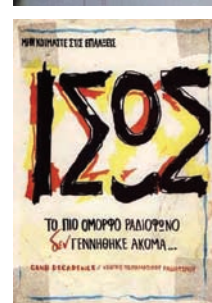
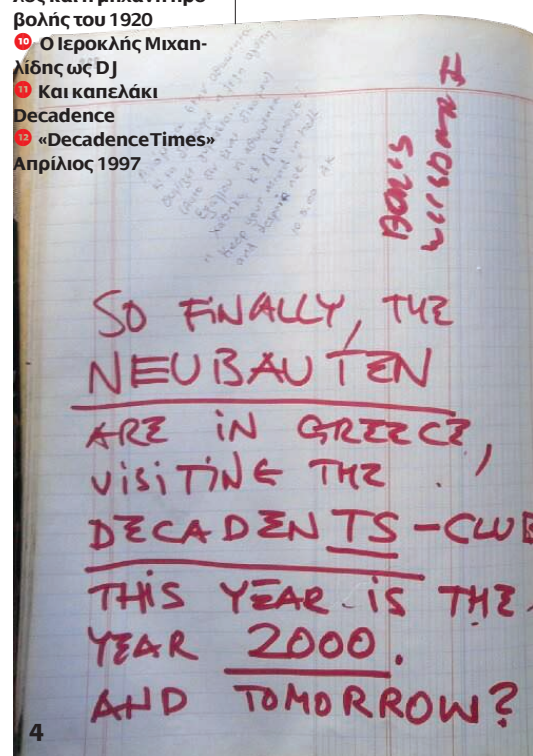
»Εμείς δώσαμε στο μαγαζί μια άλλη λειτουργία με εκθέσεις, με πολύ σημαντικές βραδιές ποίησης με τον Μίλτο Σαχτούρη, με την Κική Δημουλά που τότε ήταν κάπως άγνωστη... Ουσιαστικά αμφισβητήσαμε τη σχέση του πελάτη, δημιουργήσαμε έναν χώρο πολύ οικείο, άσχετα από το οικονομικό αποτέλεσμα. Ίσως αυτό τελικά να βοήθησε ώστε να γίνει κάποια εκτίναξη κάποια στιγμή, για κάποια χρόνια. Υπολογίζω ότι έχουν περάσει ένα εκατομμύριο άνθρωποι από εκεί εκείνη την εποχή. Ευγένιος Αρανίτσης, Χρήστος Βακαλόπουλος, Πέτρος Τασόπουλος, οι αδερφίνοι Κατσιμίχα ερχόντουσαν κάθε μέρα, ο Αντώνης Καφετζόπουλος - μια φορά έγινε μια φασαρία μάλιστα, κάποιος του επιτέθηκε. Έχασε τη γραβάτα του ο Καφετζόπουλος και του λέει "Μήπως είδες τη γραβάτα μου;" και του απαντάει ο άλλος "Αντε και γ@μήσου που παίζεις σε μαλακίες στο Μέγκα Τσάνελ" και ξαφνικά έγινε σύρραξη όπως βλέπεις στις ταινίες, το κοινό χωρίστηκε στα δύο.

»Υπήρχε μία αριστερίστη πλευρά στο κοινό, ήταν πιο alternative, ήταν ένας χώρος αμφισβήτησης και δεν δέχονταν το σταρ σύστημα και τις τηλεπερσόνες».

Η φήμη του μαγαζιού διογκώθηκε με τις εκδηλώσεις, τις προβολές και τα λοιπά που έκαναν ταυτόχρονα με τη μουσική. «Ήταν εκεί ο Χρήστος ο Δασκαλόπουλος που έπαιζε την ανεξάρτητη σκηνή και ο Θωμάς ο Μαχαίρας που έπαιζε κυρίως τη σκηνή του Μάντσεστερ και δημιουργήθηκε ένα στίγμα που ερχόντουσαν απ' όλη την Αττική για να το ακούσουν - από Λουτράκι, από Μαρκόπουλο... Έπαιζε και ο Πύργος ο Μουχταρίδης, αλλά κάποια στιγμή σταμάτησε γιατί ήταν λίγο pop και το κοινό ήταν ροκ. Ήταν πολύ διαχωρισμένες οι μουσικές προτιμήσεις τότε. Ας πούμε, εκείνη την εποχή δεν μπορούσαμε να παίζουμε παλιά κομμάτια, υπήρχε μια "ιδεολογική τρομοκρατία" (γέλια). Δεν μπορούσαμε να παίζουμε 60s, ας πούμε, ήταν και ένα σλόγκαν μας αυτό: Η Επόμενη Φάση. Παίζαμε "τα επόμενα". Και μαζεύνοντουσαν και πάρα πολλοί ντιτζέις για να ακούσουν τον Δασκαλόπουλο ο οποίος έπαιζε κάθε φορά άλλα, ήταν από τα πιο πληροφορημένα άτομα.

»Ο Nick Cave είχε έρθει 4-5 φορές στο μαγαζί, άλλες τόσες και οι Tindersticks, οι Deus ήταν ανάμεσα στους θαμώνες, έπαιζαν και μουσική ως ντιτζέις. Ο ένας από αυτούς μάλιστα έγινε για λίγο μπάρμαν. Γενικά είχαν εκπλαγεί που υπήρ-

- 1 Κομμωτήριο Decadence
- 2 Το πρώτο εξώφυλλο του «Decadence Times»
- 3 Ο Πάννης Αγγελάκος στην είσοδο του μπαρ, από την ταινία του Νίκου Νικολαΐδη «Ο χαμένος τα παίρνει όλα»
- 4 Οι Einstürzende Neubauten επισκέπτονται το μαγαζί
- 5 Και ο Nick Cave στο Decadence
- 6 «ΙΣΩΣ το πιο όμορφο ραδιόφωνο δεν γεννήθηκε ακόμα...»
- 7 Club Decadence, η ιστορία ενός έθνους
- 8 Χαρτονόμισμα Decadence, χιλιά De
- 9 Ο Νίκος Λακόπουλος και η μηχανή προβολής του 1920
- 10 Ο Γεροκλής Μιχαηλίδης ως DJ
- 11 Και καπελάκι Decadence
- 12 «Decadence Times» Απρίλιος 1997

MAYBE THE OF THE NEUBAUTEN ARE COMING TO JOIN THIS PUBLIC-WONDERFUL DRINKING PLACE. HOPEFULLY THE CELLAR WILL RE-OPEN! DANCING IS THE BEST WAY TO PERFORM THE UPRIGHT WALKING. WE ARE HUMAN. ♡♡ N.V. VNRVH 2000

DECADENCE TIMES ΙΟΥΝΙΟΣ 1997

Ελάτε να δούμε τ' αστέρια!

DECADENCE NEWS

ΔΥΟΜΙΣΥ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΝΥΧΤΕΣ ΜΑΓΙΚΕΣ

Πενήντα χρόνια ποίηση από το Μίλο Σαχούρη και εκατομμύρια αναγνώστες

Το Decadence αρχίζει να βρέφεται από τον κορμό της ετοιμότητας... ΘΑ ΕΙΚΑΙΝΑΙΕΙ ΤΗΝ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΣΑΙΖΟΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΕΥΗ 4 ΙΟΥΛΙΟΥ... Ο "O Dreamland" η ανερχόμενη ομάδα με το σύνθημα της "be in love-be rap" θα είναι στα πλατιά του Decadence ολόκληρο το βράδυ της πρώτης Κυριακής (1) Ιουνίου.

Το πρώτο που πρέπει να σημειωθεί είναι ότι... (από το άρθρο για το Club Decadence στο βιβλίο "Εξομολογήσεις")

Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ ΛΑΜΠΑ θα κατασκοπεύει τον Ιούνιο με την παρουσία του ΣΑΒΒΑΤΟΥΡΗ... (από το άρθρο για το Club Decadence στο βιβλίο "Εξομολογήσεις")

χε ένα τέτοιο μαγαζί στην Ελλάδα. Αν δεν κάνω λάθος, ο μπασίστας ήταν ερωτευμένος με μία μπαρ γούμαν και είχε χάσει την πτήση του, κάτι τέτοιο. Από το νέο Decadence είχαν περάσει οι Αλτοχάμερ Μπιτ του Γιάννη Αγγελάκα με funk, soul, dub και reggae ρυθμούς. Από τα πλατό πέρασαν και οι Άγαμοι Θύτες, ο Θοδωρής Αθερίδης και ο έτερος θύτης Ιεροκλής Μιχαηλίδης (στο Πρωτάθλημα Σκακιού του Decadence), οι Saint Etienne, ο Andy Smith, ο Blaine Reninger, ο Steve Wyynn και τόσο άλλοι».

Όταν ξεκίνησαν είχαν τραπεζοκαθίσματα. «Μετά τα πετάξαμε και βάλαμε βαρέλια, το σπάσαμε το καθιερωμένο. Στον χώρο υπήρχαν διάφορα αντικείμενα: μια μηχανή τυπογραφείου, μια μηχανή προβολής του 1920. Αυτό που έγγραψε ήταν το οπωροπωλείο που το βάλαμε στον διάδρομο και είχε φρούτα και λαχανικά – όποιος ήθελε έπαιρνε, δεν τα πουλούσαμε. Κάποια στιγμή καθόταν εκεί ο Βακαλόπουλος και έκανε τον οπωροπώλη (γέλια). Μετά κάναμε το κομμωτήριο που ήταν και μερος της διακόσμησης αλλά λειτουργούσε κιόλας. Στο υπόγειο ήταν το σινέ Decadence, κι αυτό μια καινοτομία. Δείχναμε παλιές κλασικές ταινίες. Όταν κάναμε ένα αφιέρωμα στον Νικολαΐδη είχε έρθει και ο ίδιος να δει τη "Γλυκιά συμμορία" και ενθουσιάστηκε».

Στην ταράτσα είχαν ένα τηλεσκόπιο, «γι' αυτό και λέγαμε στο ραδιοφωνικό σποτ "Το μόνο κλαμπ απ' όπου μπορείς να δεις τα αστέρια". Μετά άρχισε να χτίζεται μια πολυκατοικία και στο τέλος χάθηκε η θέα. Αλλά το σποτ έμεινε, είχε διπλό νόημα. Το περίφημο Πεταλωτήριο Decadence θα μεταφερθεί εκεί για να δικαιολογήσει το διαφημιστικό σποτ "Club Decadence - Το μόνο κλαμπ που μπορείς να πας με το αλόγο σου". Είχαμε κάνει και το χάρπενγκ της βροχής, όπου Αύγουστο μήνα έβρεχε μόνο στο Decadence, αλλά ο υδραυλικός δεν έκανε καλή δουλειά και όσοι βρεχόντουσαν για να μπουν νόμιζαν ότι στάζει η ταράτσα. Με τους πρώτους πελάτες να το σφουγγαρίζουν. Άλλη μεγάλη καινοτομία ήταν το έντυπο που βγάλαμε, το "Decadence Times". Κάνενα μπαρ δεν είχε κανονική εφημερίδα. Πρέπει να βγάλαμε 20 τεύχη. Κάνενα θέματα "Ήρθε η άνοιξη" και τέτοια. Είχαμε βγάλει και το χαρτονόμισμα του Decadence το οποίο δεν ήταν πλάκα, είχε λειτουργικότητα σαν κανονικό νόμισμα».

»Με την αστυνομία περάσαμε δύσκολα χρόνια, πήγαιναν συνέχεια να μας κλείσουν. Στην αρχή που δεν είχαμε άδεια και περιμέναμε να την πάρουμε, μας είχαν δηλώσει "Δεν θα σας τη δώσουμε". Τότε έδινε τις άδειες η αστυνομία και όχι ο δήμος. Υπήρχαν κάποια μπλεξίματα. Για άλλους λόγους, εγώ είχα μπνύσει τον αρχηγό της αστυνομίας και με είχαν σταμπάρει με ένα τεράστιο φάκελο όπως έχω διαπιστώσει – ότι έχω τρομοκρατική οργάνωση και χρησιμοποιώ το Decadence ως βιτρίνα για να στρατολογή μέλη. Κάποια στιγμή πρέπει να ήταν εκεί έξω από το μαγαζί τρία περιπολικά, έντεκα αστυνομικοί, με συλλάβανε και λοιπά».

Το φινάλε του μαγαζιού ήρθε κάπου μετά το 2004, «όταν άλλαξε το τοπίο, ενώ είχαμε και εσωτερικά προβλήματα. Τότε μπήκαμε σε μία πορεία με δικαστικές ιστορίες τέλος πάντων, ενώ είχε πέσει ξαφνικά και η κίνηση από εκεί που είχαμε 600 άτομα τα Σαββατόβραδα. Υπήρξε μία γενικότερη κρίση στο κλάμπινγκ, κλείσανε όλα τα σχετικά μπαρ. Εμείς αντισταθήκαμε αλλά κάποια στιγμή βρεθήκαμε να χρωστάμε πολλά ενοίκια... Πριν από 4-5 χρόνια έγινε άλλη μια προσπάθεια, το ξανανοίξαμε το μαγαζί αλλά δεν τα βρήκαμε με τους συνεταίρους και το διαλύσαμε. Αλλά τι να κάνουμε. Άλλωστε το γράφαμε και στην εφημερίδα μας: "Ε, δεν θα σκάσουμε κιόλας"».

Ο Νίκος Λακόπουλος παρέμεινε θαμώνας των Εξαρχείων. Μπορεί να τον δει κανείς στο Booze ή στον Ένοικο. Όσο για την αγγελία της πώλησης, μάθαμε ότι ήδη έχουν ενδιαφερθεί δύο συνεργάτες με εμπειρία στα καλά μπαρ κι έτσι ίσως ξαναβρεθούμε να ανηφορίζουμε την οδό Βουλγαροκτόνου αναζητώντας την παλιά Decadence. **A**

Η ΠΡΩΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΔΡΟΜΟΥ • ΦΥΛΛΟ 7 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1997

Μπούληδες, ξενέρωτοι, γιάπηδες, παχυσάρκοι κυριαρχούν στη δημόσια ζωή

ΠΡΕΠΕΙ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΙΔΙΩΤΕΥΟΥΜΕ

ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ ΤΩΝ 30ΑΡΗΔΩΝ!

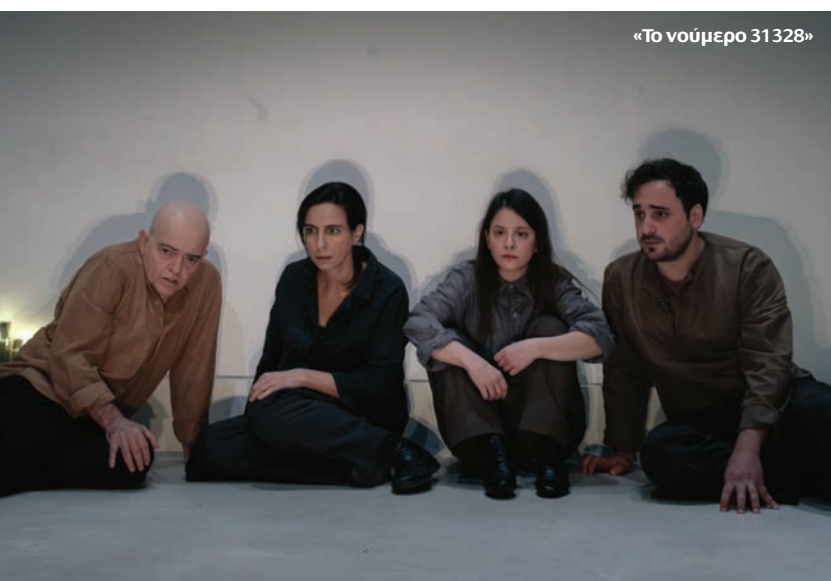
TEQUILA JOSE GUERVO MEXICO

ΤΖΟΥΛΙΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Πώς είναι να γράφεις για τις μεγαλύτερες
θεατρικές σκηνές της πόλης;

Της ΖΙΖΗΣ ΣΦΥΡΗ

Από τη Λυρική μέχρι το Εθνικό Θέατρο και από το Θέατρο του Νέου Κόσμου έως το Ολύμπια, τα κείμενα (μεταφράσεις, λιμπρέτα κ.ά.) της **Τζούλιας Διαμαντοπούλου** φέτος ακούγονται κάθε βράδυ σε όλη την Αθήνα. Μιλήσαμε μαζί της και μάθαμε πώς ένα κορίτσι που σπούδασε οικονομικά στο ΟΠΑ, έκανε μεταπτυχιακό στο Lancaster στο marketing, δούλεψε ως κειμενογράφος στη διαφήμιση, ως δημοσιογράφος στην Athens Voice, ακολούθησε το όνειρό της να γίνει ηθοποιός –πράγμα που στην πορεία το κατάφερε κάνοντας σπουδές υποκριτικής–, μέσα σ' όλα έγινε σύζυγος και μητέρα... έφτασε να κατακτήσει τη θεατρική Αθήνα.

«Με κάνεις και ντρέπομαι...!»

— Μεγάλη η χαρά μου που παίρνω συνέντευξη από ένα παιδί της Athens Voice...

Και δική μου, τεράστια. Η Athens Voice ήταν για μένα η πρώτη δίοδος για να γράψω και να δοκιμάσω δημόσια τη φωνή μου και μάλιστα με μεγάλη ελευθερία τόσο ως προς τη θεματολογία όσο και ως προς το ύψος, σε μια πολύ ζορική προσωπική περίοδο. Και για αυτό είμαι ευγνώμων.

— Σε μια συνέντευξή σου είπες πως η μπρόντγουαϊ είναι ζογκλερικό τρικ. Εξαιτίας αυτού του... ζογκλερικού τρικ αποφάσισες να μείνεις στο back stage ή είναι συγκυριακή η απόφαση; Το on stage το εγκατέλειψες;

Τελείωσα τη δραματική σχολή σε σχετικά μεγάλη ηλικία κι έτσι κατάφερα να παίξω για λίγο πριν γίνω μαμά (και ακόμα λιγότερο αφού...). Συνειδητή απόφαση δεν ήταν. Όμως είναι δύσκολο να μεγαλώνεις δύο μικρά παιδιά και να έχεις την υπομονή και την προσήλωση ή να κάνεις τις θυσίες που απαιτείται να παίζεις σταθερά, να εξελίσσεσαι υποκριτικά, να κυνηγάς δουλειές στο θέατρο κ.λπ. Δεν λέω βέβαια ότι είναι ακατόρθωτο, σε μένα πάντως φάνηκε τόσο δύσκολο όσο ένα ζογκλερικό τρικ!

Από την άλλη, από όταν ήμουν μικρή, το γράψιμο ήταν για μένα μια ταυτότητα και ένας αυθόρμητος τρόπος έκφρασης και τα χρόνια αυτά είχα την ευκαιρία να εμβαθύνω και να προσπαθήσω να το εξελίξω. Ειδικά το κομμάτι της στιχουργικής μου έδειξε δώσει μεγάλη χαρά καθώς είναι μια διέξοδος για την ποίησή μου. Η δε μετάφραση, όπως και η δασκευή, μου δίνει τη δυνατότητα να συνδεθώ νοητικά και συναισθηματικά με έργα και συγγραφείς που θαυμάζω, για να μπορέσω να απομυθοποιήσω και να αποδώσω τη σκέψη και τη γλώσσα τους μέσα από τις δικές μου προσλαμβάνουσες και κατανόηση του κόσμου. Έχω πλέον αντιληφθεί πως μία από τις μεγαλύτερες χαρές της ζωής είναι να εξερευνώ τρόπους για να συνδέσω τον εσωτερικό μου κόσμο με τον εξωτερικό, με τον περιβάλλον μου, μέσω της τέχνης. Άρα δεν αποκοιλιώ το on stage ξανά στο μέλλον, αλλά και την ενασχόληση με οποιοδήποτε άλλο μέσο μου επιτρέπει να εκφράσω όσο το δυνατόν ακριβέστερα αυτό που θέλω.

— Φέτος για ακόμη μια φορά το όνομά σου βρίσκεται στις μεγάλες σκηνές της Αθήνας. Θεες να μας πεις με τι καταπιάστηκες;

«Into the woods», στην Εναλλακτική Σκηνή της ΕΛΣ.

Το καλοκαίρι του 2019 (εκείνη την αθώα περίοδο, όταν ακόμα οι λέξεις covid και lockdown δεν σήμαιναν τίποτα) ο Δημήτρης Μπογδάνος - Αγιοςστρατίτης μου πρότεινε να μεταφράσω το λιμπρέτο του αριστουργηματικού musical «Into the woods» του Στίβεν Σόντχαϊμ για το έργο που θα σκηνοθετούσε στη Λυρική. Ήταν η πρώτη φορά που καταπιάνομαι με κάτι αντίστοιχο, και ο υψηλός βαθμός δυσκολίας που απαιτούσε η απόδοση στίχων και νοημάτων τέτοιας ποιητικής συμπύκνωσης, σε συνδυασμό με τη γοητεία που ασκούσε πάνω μου το κείμενο, αλλά και με την άψογη συνεργασία όλης της δημιουργικής ομάδας, έκανε το εγχείρημα κοπιαστικό και μαζι απίστευτα ικανοποιητικό. Μετά τις sold-out παραστάσεις τον Φεβρουάριο του 2020 (που διακόπηκαν όταν η πανδημία και η άδεια μετακίνησης μπήκαν για τα καλά στη ζωή μας), το «Into the Woods» συνέχισε φέτος, 4 χρόνια αργότερα, το μαγευτικό του ταξίδι στην Εναλλακτική Σκηνή της ΕΛΣ.

«Οι Απόκρηδες των Αθηνών» στο Θέατρο Ολύμπια.

Φέτος είχα τη μεγάλη τύχη να συνεργαστώ σε 3 παραστάσεις με τον Βασίλη Μαυρογεωργίου που θαυμάζω πολύ και γνωρίζω χρόνια. Το εμβληματικό έργο του Νίκου Χατζηποστόλου ζωντανεύει μια ολόκληρη εποχή πολιτικών και κοινωνικών ζυμώσεων, αθωότητας και ταξικής σύγκρουσης, σε μια Αθήνα που μοιάζει πολύ διαφορετική από τη δική μας και ταυτόχρονα απρόσμενα οικεία. Καθώς δασκευάζαμε το κείμενο το καλοκαίρι με τον Βασίλη (και το διασκεδάζαμε), στοχεύαμε στο να ξαναζωντανέψουν οι καταστάσεις και η ιστορία μέσα από μια γλώσσα κοιντή στη δική μας που θα κρατά όμως τη γοητεία της εποχής που τη γέννησε.

«Το νούμερο 31328» του Ηλία Βενέζη στο Θέατρο του Νέου Κόσμου.

Και σε αυτήν την πολύ ευαίσθητη παράσταση, που σκηνοθετεί ο Βασίλης Μαυρογεωργίου, συνεργαστήκαμε στη δασκευή. Ένα από τα πιο πολυδιαβασμένα νεοελληνικά έργα, είναι το πρώτο μυθιστόρημα του Ηλία Βενέζη όπου ο συγγραφέας περιγράφει την αιχμαλωσία του και τη σκληράβια στα εργατικά τάγματα της Τουρκίας, αμέσως μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή. Η ζωντανή, παλλόμενη γλώσσα του Βενέζη παραμένει άθικτη στη δασκευή, ενώ η λιτή και ουσιαστική σκηνοθεσία του Μαυρογεωργίου και οι ευαίσθητες ερμηνείες των ηθοποιών τιμούν, νομίζω, τη συγκλονιστική αυτή πρωτοπόρωση αντιπολεμική αφήγηση.

«Πινόκιο» στο Εθνικό Θέατρο, στην πρωτότυπη δασκευή του Κρις Κούπερ.

Η πιο αγαπημένη μου φετινή συνεργασία με τον Μαυρογεωργίου είναι η μετάφραση για τον «Πινόκιο» στην Παιδική Σκηνή του Εθνικού. Είχα την ευκαιρία να συνεργαστώ ξανά με τον Νίκο Κυπουργό γράφοντας στίχους για τη μουσική που συνέθεσε με έμπνευση τις περιπέτειες ενός μικρού αγοριού που έρχεται αντιμέτωπο μ' έναν κόσμο που το γοητεύει και το μπερδεύει ταυτόχρονα. Ως μπτέρα δύο παιδιών και καλλιτέχνης θεωρώ ότι προκειται για μια πολύ ουσιαστική παράσταση που χρησιμοποιεί έναν δυνατο μύθο για να αγγίξει με χιούμορ και παιχνιδιάρικη διάθεση κάποια από τα σημαντικότερα ζητήματα της εποχής μας: όπως την αναζήτηση ενός αυθεντικού εαυτού μέσα σ' έναν κόσμο κατανάλωσης, που κυνηγά την ακαριαία ικανοποίηση, στον κόσμο των ντιφκέσιον, των σέλιφιζ, των στυλ λίκις.

Η πρόκληση ήταν διπλή. Από τη μία η γλώσσα του Κούπερ, συμπυκνωμένη και ανάγλυφη, με πολυεπίπεδα μηνύματα και καυστικό χιούμορ, αντιπαραβάλλει τη δική της υποβλητική δύναμη στη δικτατορία της υπεραπλούστευσης, της μασημένης τροφής, των ρηκών σλόγκαν που προσπαθούν να εκτοπίσουν την ποίηση από την καθημερινότητά μας. Κι από την άλλη, η πάντα υπέροχη μουσική του Νίκου Κυπουργού και οι συζητήσεις μας, η τέλεια αφορμή για να αναπτυχθούν, μέσα από στίχους, κάποιες από τις σημαντικότερες και συγκινητικότερες θεματικές του έργου: Τι σημαίνει να ζεις και να μεγαλώνεις μέσα σε έναν κόσμο σαν κι αυτόν, ποιος ελέγχει τα σκοινιά της σκέψης μας, τι είναι αυτό που έχει τη δύναμη να μας ελευθερώσει;

«Στα όρια», Εθνικό Θέατρο. Φέτος δούλεψα ξανά με τη Σοφία Βγενοπούλου, της οποίας έχω τη χαρά και την τιμή να είμαι συνεργάτης στην παράσταση που σκηνοθετήθηκε για την εφηβική σκηνή του Εθνικού ως καλλιτεχνική τότε υπεύθυνη του Μικρού Εθνικού και του σχεδιασμού και εκτέλεσης των εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

Ήταν ένα έργο που έγραψε ειδικά για το Εθνικό ο Κρις Κούπερ που παρακολούθησαν χιλιάδες έφηβοι εντελώς δωρεάν, σε συμπαραγωγή με την UNICEF. Προηγήθηκαν μια σειρά από θεατρικά εργαστήρια στα οποία συμμετείχαν νεαροί πρόσφυγες από την Ουκρανία, Έλληνες συνομηλικούς τους, καλλιτέχνες και θεατροπαιδαγωγοί. Απώτερος στόχος ήταν η άντληση υλικού για τη δημιουργία μιας παράστασης που κατάφερε να ευαισθητοποιήσει το κοινό όλων των ηλικιών σχετικά με τις επιπτώσεις του πολέμου στις ζωές των ανθρώπων. Ήταν η δεύτερη συμπαραγωγή του Εθνικού με τη Unicef, μια γόνιμη σύμπραξη που εξερευνά και δοκιμάζει τα όρια μεταξύ κοινωνικής παρέμβασης και τέχνης. Επιστέγασμα αυτής της προσπάθειας αποτέλεσε η παράσταση «Το ταξίδι» των Μάνου και Κυριακού, σε σκηνοθεσία της Σοφίας Βγενοπούλου, από έναν μεικτό θίασο από έφηβους πρόσφυγες, Έλληνες συνομηλικούς τους και επαγγελματίες καλλιτέχνες, με τεράστια απήχηση. Στο «Ταξίδι» συμμετείχα ως ηθοποιός. Φέτος «Στα όρια» μετέφρασα το έργο του Κούπερ πάλι για το προσφυγικό και έγραψα κάποια επιπλέον πεζά ποιήματα που λειτούργησαν ως άτυπα χορικά σε μια παράλληλη αφήγηση γύρω από τον ξεριζωμό.

«Ο Τίποτας», Θέατρο του Νέου Κόσμου. Μία από τις πιο αγαπημένες μου παραστάσεις της σεζόν, ο φοβερός, καυστικός και πολύ γενναίος μονόλογος του Θάνου Τοκάκη στον κάτω χώρο του ΘΝΚ. Απόλαυσα κάθε στιγμή της μετάφρασης αυτού του εξαιρετικού ποιητικού, αιρετικού, χιουμοριστικού και πολύ ιδιοσυγκρασιακού κειμένου του υποψήφιου για Πούλιντζερ Γουίλ'νο, στο οποίο ο Θάνας βάσισε την παράστασή του.

«Μούρη γεμάτη μούρα», σε σκηνοθεσία της Αθηνάς Δελιάδη, Θέατρο Σταθμός. Στην αρχή της σεζόν και για λίγες παραστάσεις, επαναλήφθηκε στο θέατρο Σταθμός η παράσταση «Μούρη γεμάτη μούρα». Το πολύ δυνατό και εν μέρει αυτοβιογραφικό έργο του Laurence Wilson μιλά με ευαισθησία για την τοξικοεξάρτηση και τις συνέπειες για όλα τα μέλη μιας οικογένειας. Το μετέφρασα με συγκίνηση και το σκηνοθέτησε υπέροχα η ταλαντούχα Αθηνά Δελιάδη.

«Πριν τα ξεχάσω: μισός αιώνας θέατρο για παιδιά», Ξένια Καλογεροπούλου, εκδόσεις Εθνικού Θεάτρου.

Αδιαμφισβήτητη η πιο ξεχωριστή μου συνεργασία φέτος αυτή με την Ξένια Καλογεροπούλου για τη συγγραφή του βιβλίου της με θέμα την πενήντακονταετή ενασχόλησή της με το θέατρο για παιδιά, το οποίο εκείνη ουσιαστικά σύστησε στο ελληνικό κοινό. Με την Ξένια συνεργαστήκαμε για 9 μήνες, μέσα στους οποίους εκείνη μου αφηγούνταν κι εγώ κατέγραφα αυτήν την τόσο ιστορική και συγκινητική πορεία... Από την πρώτη φορά που σκέφτηκε πως ένα έργο για παιδιά «δεν θα ήταν κακή ιδέα» μέχρι το άνοιγμα της Πόρτας, από το γράψιμο κάποιων από τα εμβληματικότερα έργα του ελληνικού ρεπερτορίου για παιδιά (Οδυσσεύβας, Ελίζα, Σκληράβι) μέχρι τις πολιτικές της διεκδικήσεις ώστε να μπορούν όλα τα παιδιά να δουν θέατρο ανεξάρτητα από το εισόδημα ή τον τόπο κατοικίας τους. Οπωςδήποτε, η χαρά να είμαι η πρώτη που άκουγε μαζεμένο όλο αυτό το υλικό από το στόμα της ίδιας της Ξένιας, η συνεργασία μου μαζί της στην επεξεργασία του και, το κυριότερο, η μεγάλη τιμή να γνωρίσω και να συνδεθώ στενά με μία τόσο υπέροχη, επιδραστική και εμπνευστική γυναίκα ήταν από τα σημαντικότερα πράγματα που μου συνέβησαν φέτος.

— Θέλω να μας αφησεις με τη γέυση ενός αποσπάσματος από τα «Όρια», που εμπλούτισε το κείμενο του Κρις Κούπερ, στη θεατρική του εκδοχή, που αφορά τους μετανάστες...

Όταν τρέχεις να ξεφύγεις

Δεν είναι αλήθεια αυτό που λένε, πως δηλαδή φεύγεις χωρίς να πάρεις τίποτα, όσο δυνατά και να σφριάζει η φωτιά εσύ φεύγεις πάντα με τα χέρια σου γεμάτα, κρατάς σφιχτά την παλιά σου ζωή και είσαι αποφασισμένη, κανείς δεν θα σου πάρει τίποτα, αλλά φυσικά τα χέρια δεν αρκούν κι έτσι γεμίζεις και το στόμα και την κοιλιά σου και φορτώνεσαι στην πλάτη σου αμέτρητα πράγματα κι ακόμα και στα μαλλιά σου πας και κύνεις χάρδια και τις κορδέλες που σου 'φτιαχνε η μάνα σου από τα παλιά της ρούχα και τα μάτια σου είναι γεμάτα εικόνες, ούτε ένα τοπίο δεν άφησες πίσω, μόνο που δεν μπορείς να αναπνεύσεις καλά απ' όλες τις λέξεις που κολλάνε στον λαιμό σου και δεν βλέπεις καλά, όλες αυτές οι ατελείωτες εικόνες σου θολώνουν τα μάτια κι εσύ πρέπει να είσαι συγκινητωμένη μπροστά, στο κάθε κλαδί, στην κάθε τρύπα, τ' αυτιά σου πρέπει να 'ναι ανοικτά, όχι γεμάτα από παλιά τραγούδια και μικρές, τρυφερές ανάσες κι έτσι ξεκινάς από τα πιο ασήμαντα, τ' αφήνεις πίσω σου, σαν δέντρο που το φύσηξε ο άνεμος και σκόρπισε λίγα φύλλα, κι είναι τόσο ανακουφιστικό, τόσο πιο εύκολο να τρέχεις όταν κουβαλάς λιγότερα και ντρέπεσαι γι' αυτό αλλά συνεχίζεις, σκορπώντας πίσω σου σαν ψίχουλα τηλεφωνικούς αριθμούς και ημερομηνίες γενεθλίων και τις λεπτομέρειες του δρόμου σου κι έπειτα τις λεπτομέρειες του σπιτιού σου και ύστερα ακόμα και τις λεπτομέρειες από τα πρόσωπα των πιο αγαπημένων σου ανθρώπων, γιατί αυτές σε βαραίνουν πιο πολύ, και τώρα καταλαβαίνεις πια, όχι κανείς δεν θα σου πάρει τίποτα, εσύ μόνη σου θα τα δώσεις όλα, ώσπου -μ' ένα τελευταίο, απότομο τίναγμα μπροστά- ν' αφήσεις να ξεκολλήσει από πάνω σου ο εαυτός σου, ό,τι υπήρξες, να μείνει πίσω, σαν παλιό ένοχο δέρμα και να φτάσεις πια επιτέλους στην απέναντι όχθη. **Α**

ΠΛΑΤΕΙΑ

Η Ελιζαμπεθ Τέιλορ με τον σύζυγό της, τον Αμερικανό παραγωγό Michael Todd, μόλις έχει παρακολουθήσει την πρεμιέρα της ταινίας «Ο γύρος του κόσμου σε 80 ημέρες» στο ιστορικό σινεμά Radio City της πλατείας Κολιάτσου, στην Αθήνα του 1958

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ ΤΕΪΛΟΡ ΣΤΑ «ΔΕΙΛΙΝΑ» ΚΑΙ ΣΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ 8ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΟΛΙΑΤΣΟΥ

Η αθηναϊκή γειτονιά που αν ήταν έργο θα είχε δεύτερο ρόλο σε σχέση με τις άλλες πλατείες της Κυψέλης, θα είχε όμως μερίδιο στο χειροκρότημα

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ

Περιποιημένες αλλά χωρίς υπερβολές, λίγο πάνω από τα 70 και πιασμένες αγκαζέ, έσπρωξαν την ξύλινη πόρτα του καφέ Ζαχαροπλαστείου **Αντζελα** για το μεσημεριανό τους γλυκό. Δεν υπάρχουν και πολλά μέρη για να κάτσει κανείς στην πλατεία Κολιάτσου και η Αντζελα είναι από τα πιο παλιά στη γειτονιά. Κόσμος διαφόρων εθνοκοιτιών περιφερόταν στη μικρή πλατεία, εδώ όπου έκανε τέρμα κάποτε η «διάσημη» γραμμή του τρόλεϊ Παγκράτι-Κολιάτσου, κι εγώ χάζευα τις απέναντι πολυκατοικίες, επί της Πατησίων. Κάπως γερασμένες και ταλαιπωρημένες από τα χρόνια και από τα καυσαέρια. Σε κάποια μπαλκόνια οι σκισμένες τέντες αποκάλυπταν την εγκατάλειψη, σε κάποια άλλα οι φροντισμένες γλάστρες έδειχναν πως υπάρχει ζωή. Η πλατεία Κολιάτσου μοιάζει κάπως «ριγμένη» σε σχέση με την «αδελφή» της πλατεία Αμερικής και τις κοντινές πλατείες Αγίου Γεωργίου και Βικτωρίας, φυσικά και με τη Φωκίωνος Νέγρη. Αν συμμετείχε σε έργο για την Αθήνα θα είχε δεύτερο ρόλο, σίγουρα όμως θα είχε κι εκείνη μερίδιο στο χειροκρότημα.

**ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ
Η ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ ΗΤΑΝ
ΑΚΟΜΗ ΧΩΜΑΤΟΔΡΟΜΟΣ**

Ψηλός και ευθυτενής, στα 75 του, ο **Λέανδρος Σλάβης** έχει ζήσει όλη του τη ζωή στην Κυψέλη, από το πρώτο σπίτι στη Λήμνου μέχρι σήμερα κάπου δίπλα στη Φωκίωνος. Εδώ μου έδωσε ραντεβού, στο **Deja** – «είναι το στέ-

κι μου, συναντιόμαστε με παλιούς συμμαθητές και φίλους τις Κυριακές». Ο Λ. Σλάβης, πολιτικός μηχανικός και αρθρογράφος, κυκλοφορούσε στην Κολιάτσου από τότε που φορούσε κοντά παντελονάκια, γιατί στην οδό Πόρου ζούσαν η οικογένεια της μητέρας του και ένας πρώτος ξάδελφος του πατέρα του, ο **Παστιάς Γιατσόπουλος**, γραμματέας του ΚΚΕ το 1926-1927. «Υπήρχαν από τότε πολυκατοικίες, κάποια διαμερίσματα, μάλιστα, κληρώνονταν με το λαχείο των συντακτών, το σημερινό πρωτοχρονιάτικο. Ήταν η περίοδος που τα σπίτια δίνονταν για αντιπαροχή και η εσωτερική μετανάστευση βρισκόταν στα πάνω της. Οι περισσότεροι δρόμοι τότε ήταν χωματόδρομοι. Η Δροσπούλου από την Ίμβρου και μετά ήταν χωματόδρομος, όπως και άλλοι δρόμοι τριγύρω, που άρχισαν να ασφαλτοστρώνονται στα μέσα της δεκαετίας του 1965».

**ΟΤΑΝ Η ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ ΤΕΪΛΟΡ
ΗΡΘΕ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΛΙΑΤΣΟΥ**

Στην ευρύτερη περιοχή της Κολιάτσου υπήρξαν κατά το παρελθόν αρκετοί κινηματογράφοι, όπως οι **Αττική, Αμαλία, Αρικό, Σελέκτ, Σινέ Μοντ, Λίντο**, αλλά και το θέατρο-κινηματογράφος **Άννα - Μαρία Καλουτά**. Ο πιο ξακουστός κινηματογράφος, όμως, ήταν ο κινηματογράφος **Ράδιο Σίτυ**, στην Πατησίων 238, που λειτούργησε από το 1955 έως το 2003. Το Ράδιο Σίτυ είχε αριθμημένες θέσεις, έφερνε ταινίες κατ' αποκλειστικότητα, το σύστημα Cinema που είχε εγκαταστήσει έδινε την αίσθηση του τρισδιάστατου, ενώ ο ήχος ήταν στερεοφωνικός. Δεν ήταν και μικρό πράγμα για τους Αθηναίους της εποχής να πάνε να δούνε έργο στο Ράδιο Σίτυ.

Μια σούπερ σταντ του Χόλιγουντ, η **Ελιζαμπεθ Τέιλορ** ήταν αυτή που έδωσε την απόλυτη λάμψη σ' αυτόν τον ιστορικό κινηματογράφο και στη μικρή αθηναϊκή πλατεία. Το μακρινό 1958, η Τέιλορ φτάνει στην Αθήνα με τον τότε σύζυγό της, τον Αμερικανό παραγωγό **Μάικ Τοντ**, τρίτο κατά σειρά (από τους οκτώ που παντρεύτηκε), προκειμένου να παραβρεθεί στην πρεμιέρα της ταινίας του «*Ο γύρος του κόσμου σε 80 ημέρες*». Μια ταινία με πρωταγωνιστές τη Σίρλεϊ Μακ Λέιν και τον Ντέιβιντ Νίβεν, με τέρση επιτυχία που είχε βραβευτεί με 5 Όσκαρ και 2 Χρυσές Σφαίρες. Το ζεύγος φθάνει στο Ράδιο Σίτυ με την Τέιλορ να φοράει μια μαύρη εξώπλατη τουαλέτα, λευκή γούνα και λαμπερά

κοσμήματα, μια χολιγουντιανική είσοδος που κάνει το κοινό απ' έξω να παραληρεί.

Το λαμπερό ζευγάρι θα παραστεί στην πρώτη πανηγυρική προβολή της ταινίας και στη συνέχεια θα κατευθυνθεί προς το εστιατόριο του ξενοδοχείου **Μεγάλη Βρετανία** όπου ο τότε Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος **Ξενοφών Ζολώτας** θα παραθέσει επίσημο γεύμα προς τιμήν τους. Δίπλα στην Τέιλορ θα καθίσει ο τότε βασιλιάς Κωνσταντίνος. Για την ιστορία, να πούμε πως ένα μήνα μετά την επίσκεψη στην Αθήνα ο Μάικ Τοντ σκοτώνεται με το ιδιωτικό του αεροπλάνο στο Νέο Μεξικό και έναν χρόνο μετά η Τέιλορ παντρεύεται τον καλύτερο φίλο του, τον τραγουδιστή **Έντι Φίσερ**.

**ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ 8ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ
ΑΘΗΝΩΝ**

Εκεί, κατά τα τέλη του 19ου αιώνα, μιας εποχής από την οποία σήμερα κανείς δεν βρίσκεται εν ζωή, ο **Μιχαήλ Νομικός** αγοράζει εφτά στρέμματα γης στη σημερινή οδό Νικοπόλεως, τρία στενά από την Κολιάτσου που τότε ήταν περιβόλια και ελαιώνες. Ο Νομικός, ο οποίος γεννήθηκε στην Αμοργό και έκανε χρήματα στην Αίγυπτο ως τυπογράφος, παρήγγειλε στον Δήμο Αθηναίων λίγο πριν πεθάνει, το 1900, «να ιδρύσει σχολεία αρρένων ή θηλέων κατά το νεώτατον σύστημα», με δικά του έξοδα. Το σχολείο ολοκληρώθηκε το 1931 και ονόμασε το 8ο Γυμνάσιο Αθηνών, το οποίο υπάρχει έως και σήμερα και που στα χρόνια αποτέλεσε «το μεγαλύτερο σχολείο των Βαλκανίων».

Εδώ, σε αυτό το τεράστιο προαύλιο και στις σχολικές αίθουσες, έκαναν όνειρα κάποτε ως παιδιά ο πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου Δημήτρης Ροντήρης, ο ακαδημαϊκός Παναγιώτης Ζερβός, ο ποιητής Ανδρέας Εμπειρίκος, ο φιλόσοφος Κορνήλιος Καστοριάδης, ο λογοτέχνης Άγγελος Τερζάκης, ο σκηνοθέτης Φιλοποίμην Φίνος, ο συγγραφέας Τάσος Αθανασιάδης, ο σκηνοθέτης Αλέκος Σακελλάριος, ο ζωγράφος και θεατρικός συγγραφέας Χρυσάνθος Μποσταντζόγλου, ο ηθοποιός Τάκης Μπλιάδης, ο σκηνοθέτης Γρηγόρης Γρηγορίου, ο τραγουδοποιός Παύλος Σιδηρόπουλος, ο τραγουδιστής Δημήτρης Μητροπάνος, ο μουσικοσυνθέτης Θάνος Μικρούτσικος, ο τραγουδοποιός και ηθοποιός Γιάννης Ζουγανέλης, ο ηθοποιός Αντώνης Καφετζόπουλος, η τραγουδίστρια Μαρία Φαραντούρη.

**ΤΑ ΠΡΩΤΑ «ΔΕΙΛΙΝΑ» ΜΕ ΜΠΙΘΙ-
ΚΩΤΣΗ, ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ ΚΑΙ ΚΟΚΟΤΑ**

Πίσω στο **Deja**, η όμορφη Ξανθιά σερβιτόρα άφησε με χάρη τους καφέδες μας στο τραπέζι και ο Λ. Σλάβης ήταν έτοιμος να αρχίσει να διηγείται ωραίες ιστορίες: «*Ο ίδιος κόσμος ζούσε*

Toni Milaqi
«Bright Red
Clouds over
Koliatsou
Square» (acrylic
on canvas,
120x90 cm, 2022)

στην Αμερική και στην Κολιάτσου, μία αρμονική μίξη από αστούς της εποχής και εσωτερικούς μετανάστες. Η Κολιάτσου όμως δεν αναπτύχθηκε όσο η Αμερική γιατί δεν είχε τις ίδιες υποδομές. Είναι μια πιο μικρή πλατεία και δεν έχει δίπλα της τη Φωκίωνος Νέγρη, όπου τότε συγκεντρώνονταν όλος ο καλλιτεχνικός κόσμος».

Έτσι, και τα νυχτερινά κέντρα δεν «επέλεξαν» την Κολιάτσου, με ελάχιστες εξαιρέσεις: την κοσμική ταβέρνα **Ψάθα**, επί της Δροσοπούλου, η οποία αποτέλεσε σκηνικό και για κάποιες ελληνικές ταινίες, αλλά και τα πρώτα **Δειλινά**, στη δεκαετία του 1950, στην οδό Κέας. Γράφει για εκείνα τα Δειλινά ο **Γιώργος Κατραμόπουλος** στο βιβλίο του «Ένας αιώνας δύο πατρίδες» (εκδ. Ωκεανίδα): «Φυσικά εδώ στις Αθήνας ήσαν ατελείωτες. Τριακόσιες εξήντα πέντε ημέρες τον χρόνο, κάθε βράδυ σχεδόν βγαίναμε έξω. Μία από τις καλές διασκεδάσεις ήταν τα μπουζούκια στα τότε "Δειλινά" της οδού Κέας, πάνω από την

Κολιάτσου. Το συγκρότημα των τότε "Δειλιτών" διέθετε τις καλύτερες φωνές που υπήρχαν εκείνη την εποχή για το ελληνικό τραγούδι. Επάνω στο πάλκο, στο κέντρο, έμενε κενή η θέση του κυρίου Μπιθικώτση, ο οποίος ήταν ο μόνος που τραγουδούσε κάτω απ' το πάλκο, και από τη μία πλευρά ήταν η κυρία Μοσχολιού, από την άλλη ήταν ο Κόκοτας, ο Μυτιληναίος, ο Ξανθόπουλος και μια κοπέλα, η Λευκή. Συμπλήρωνε δε αυτό το γκρουπ ο κύριος Σόμπολας, ο οποίος έπαιζε και τραγουδούσε κιθάρα ηλεκτρική. Ως quest star των "Δειλιτών" ήταν τότε ο Χρηστάκης».

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΡΗ

Στο βιβλίο του «Πώς σας είπαμε», από τις εκδόσεις Λογότυπο, ο **Λεάνδρος Σλάβης** περιλαμβάνει προτάσεις για την ονοματοδοσία 12 πλατειών της Κυψέλης. Οι 8 από αυτές κατατέθηκαν στον Δήμο Αθηναίων ο οποίος, τελικά, έκανε δεκτές τις 5, το 2018, επί της δεύτερης

δημαρχίας Καμίνη. Η μία από αυτές τις πλατείες βρίσκεται ακριβώς κάτω από την Κολιάτσου, μεταξύ των οδών Σερίφου, Αγίας Παρασκευής και Σίφνου και λέγεται, πλέον, πλατεία Γιάννη Μαρή, προς τιμήν του «πατριάρχη» της αστυνομικής ελληνικής λογοτεχνίας. Ο **Μαρής**, όπως γράφει ο Λ. Σλάβης, καθιερώθηκε το 1953 με το βιβλίο του «Εγκλημα στο Κολωνάκι», το οποίο πριν κυκλοφορήσει ως αυτοτελές βιβλίο, εκδιδόταν σε συνέχειες στο περιοδικό «Οικογένεια». Το 1959, μάλιστα, μεταφέρθηκε στη μεγάλη οθόνη με μεγάλη επιτυχία και «σε αυτό συνέβαλε και μια σκηνή με ένα τολμηρό για την ελληνική πραγματικότητα της εποχής στριπτιζ». Ο Μαρής έγινε γνωστός στο ευρύ κοινό από τις ιστορίες του αστυνομικού Μπέκα και όταν πέθανε σε ηλικία 63 ετών, το 1979, άφησε πίσω του περίπου 50 βιβλία και 20 κινηματογραφικά σενάρια. Πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του εδώ παραδίπλα, στην οδό Κύθηρου 1.

«ΠΙΤΑ» ΣΤΟ ΜΕΘΥΣΗ ΟΙ ΠΟΛΩΝΟΙ ΑΛΛΑ ΤΑ ΤΣΙΓΑΡΑ ΤΑ ΠΕΤΟΥΣΑΝ ΣΤΟΝ ΚΑΔΟ

Με κοντά παντελονάκια στην πλατεία Κολιάτσου τριγυρνούσε και ο **Διονύσης Νινόπουλος**. Οι γονείς του άνοιξαν το καφέ Ζαχαροπλαστείο Άντζελα το 1970 και από το 1987 πέρασε σε εκείνον και στον αδερφό του.

«Τη δεκαετία του '70, να φανταστείς, είχαμε δύο σερβιτόρους. Τόσο κόσμο είχε η πλατεία. Γιατί τότε ο κόσμος έβγαίνει κυρίως στη γειτονιά του. Εδώ στην πολυκατοικία από επάνω θυμάμαι που έμεναν μεγαλογιατροί και μεγαλοδικηγόροι, οι οποίοι μετά τον σεισμό του '98 έφυγαν προς τα βόρεια προάστια. Θυμάμαι τους Πολωνούς μετανάστες εκεί γύρω στο 1983-84. Μου είχε κάνει εντύπωση η κουλτούρα τους. Μπορεί να ήταν πίτα στο μεθύσι αλλά τα τσιγάρα τους τα πετούσαν στους κάδους. Από εκείνα τα χρόνια και μέχρι τις αρχές του 1990 η πλατεία πέρασε τα καλύτερά της χρόνια, απ' όσο θυμάμαι εγώ τουλάχιστον. Πήγαινε 4 το πρωί και ο κόσμος δεν έφευγε από το μαγαζί, τους διώχναμε. Σήμερα έχουν αλλάξει τα πράγματα. Η νεολαία δεν θα κάτσει στην πλατεία, θα πάνε Άνω Πατήσια, Άγιο Γεώργιο, Φωκίωνος. Και οι υπόλοιποι δεν πολυκυκλοφορούν μετά τις 9 το βράδυ. Εγώ έχω σταθερή πελατεία. Συνταξιούχους το πρωί και το βράδυ, μέχρι τη μία περίπου που κλείνω, φίλους και γνωστούς. Αλλά η γειτονιά έχει γεράσει».

Η «ΝΙΚΗ» ΤΗΣ ΚΟΛΙΑΤΣΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Στη Δροσοπούλου, πάνω από την Κολιάτσου, λειτουργεί το θέατρο **Arc**, στη Νάξου υπάρχουν η **Θεατρική Σκηνή** αλλά και το αυτοδιδασκόμενο στέκι **Άνω Κάτω Πατησίων**. Η θρυλική ντισκοτέκ **Ένσταση**, στο υπόγειο της Πατησίων, έκλεισε δυστυχώς το 2018. Η Κολιάτσου είναι μια γειτονιά σαν όλες τις άλλες, με τους φούρνους της, τα σούπερ μάρκετ, τα φροντιστήρια. Στις πολυκατοικίες, παλιές οι περισσότερες, σημειώματα προειδοποιούν η πόρτα να κλειδώνει νωρίς και πως απαγορεύεται η είσοδος σε διανομείς φυλλαδίων. Έλληνες και μετανάστες συνυπάρχουν. Το αιθιοπικό εστιατόριο **Αξούμ**, που τα Σάββατα ήταν πάντα γεμάτο και ο κόσμος μετά το φαγητό χόρευε στην πίστα, έκλεισε και αυτό. Και πολλοί Αφρικανοί, που ήρθαν και έκαναν τις οικογένειές τους εδώ, έφυγαν.

Η «αδελφή» πλατεία Αμερικής παλαιότερα ονομαζόταν πλατεία Ανθεστηρίων αλλά και **πλατεία Αγάμων** γιατί, καθώς λέγεται, στην αρχή του 20ού αιώνα, επειδή ήταν ερημική, αποτελούσε σημείο ερωτικών συναντήσεων. Όλα αυτά μέχρι το 1927 που μετονομάστηκε σε «Αμερικής», προς τιμήν «του φιλελληνισμού των ΗΠΑ». Η Κολιάτσου, από την άλλη, πήρε το όνομά της από τον **Στυλιανό Κολιάτσο** (1830-1878), ο οποίος υπήρξε πολιτικός και υπαρχηγός της Εθνοφυλακής και είχε μεγάλη ιδιοκτησία εδώ. Και αντιστοιχώς με την Αμερική, μετονομάστηκε σε «Αυστραλίας». Η Αμερική διατήρησε τη νέα της ονομασία, η Κολιάτσου όμως όχι, ποτέ δεν παρέμεινε στη μνήμη και στον λόγο των ανθρώπων ως «Αυστραλίας». Να, λοιπόν, που εδώ νίκησε. **Α**

365 ημέρες τον χρόνο, κάθε βράδυ σχεδόν βγαίναμε έξω. Μία από τις καλές διασκεδάσεις ήταν τα μπουζούκια στα τότε Δειλινά της οδού Κέας, πάνω από την Κολιάτσου.

FRESH VOICES SESSIONS

GEORGE GAUDY

&

HUME ASSINE

ΔΕΥΤΕΡΑ

19/02

20:30

LIVE

ΓΑΛΛΙΚΟ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ
ΕΛΛΑΔΟΣ

@voice1025

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ
ΜΕ ΠΟΤΟ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΚΡΟΑΤΕΣ
ΤΟΥ VOICE 102,5!

FRESH VOICES SESSIONS

by

voice
voice
voice
102.5

Ο ΝΕΟΣ ΘΕΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ VOICE 102,5 ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΕΝΑ ΔΙΠΛΟ LIVE ΜΕ ΤΟΥΣ **GEORGE GAUDY** ΚΑΙ **HUME ASSINE** ΣΤΟΝ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ **ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ**, ΤΗ **ΔΕΥΤΕΡΑ 19** ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΣΤΙΣ 20:30. ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΑ ΔΥΟ ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ SESSIONS, ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ-ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ.

Της **ΛΙΑΝΑΣ ΜΑΣΤΑΘΗ**

GEORGE GAUDY

Πλαισιωμένος από τον Θανάση Γκιουλέα στο μπάσο και τον Πέτρο Φατή στα τύμπανα, ο George Gaudy θα παρουσιάσει κομμάτια από όλη του την πορεία μέχρι στιγμής – από το «*Millionaire*» του 2012 ως το soundtrack του «*Ετερος εγώ*». Ο George Gaudy είναι τραγουδοποιός και συνθέτης. Έχει κυκλοφορήσει δύο LP και δύο EP, και έχει γράψει τη μουσική για την τηλεοπτική σειρά «*Ετερος εγώ*». Δουλεύει ως ενορχηστρωτής, παραγωγός και καθηγητής μουσικής.

— Ποια ήταν η στιγμή που αποφάσισες ότι θα γινόσουν μουσικός και πώς ξεπέρασες τα εμπόδια που ενδεχομένως αντιμετώπισες στην πορεία σου ως καλλιτέχνης;

Δεν υπήρξε αποφασιστική στιγμή. Με τη μουσική ασχολήθηκα από κλίση και ενδιαφέρον (και με τη στήριξη της οικογένειάς μου) από πολύ μικρός. Όταν έφτασε η ηλικία στην οποία οι περισσότεροι αποφασίζουν τι επάγγελμα θα ακολουθήσουν είχα ξεκινήσει ήδη να παίζω επαγγελματικά, οπότε δεν το σκέφτηκα ιδιαίτερα. Τα εμπόδια που χρειάστηκε και χρειάζεται να ξεπεράσω είναι κοινά με αυτά που χρειάζεται να ξεπεράσει πολύς κόσμος πλέον – η αβεβαιότητα και η ανασφάλεια που ερχόταν με το επάγγελμα του μουσικού (και γενικά με την καλλιτεχνική ενασχόληση) είναι κάτι που, μετά τις αλλεπάλληλες κρίσεις, αφορά όλο και περισσότερο κόσμο. Τα προσωπικά εμπόδια, η ντροπή, το τρακ, η αμφισβήτηση, δεν νομίζω ότι ξεπερνιούνται πλήρως. Μαθαίνεις να τα διαχειρίζεσαι και να τα χρησιμοποιείς για να κατευθύνεις τον εαυτό σου και αυτό που κάνεις.

— Τι σε οδήγησε να αποφασίσεις να μετακομίσεις στο εξωτερικό, στο Άμστερνταμ, στο Λονδίνο; Τελικά η εμπειρία σου αυτή βοήθησε στην εξέλιξη της καλλιτεχνικής σου δημιουργίας;

Όταν έκανα την πρώτη απόπειρα να πάω στο εξωτερικό ήμουν μικρός και όχι έτοιμος. Το κίνητρο ήταν η συμμετοχή στη διεθνή μουσική σκηνή. Όχι απαραίτητα το όνειρο της αναγνώρισης ή της επιτυχίας, αλλά περισσότερο η διάθεση να βρεθώ σε κάποιο από τα καλλιτεχνικά κέντρα της Ευρώπης, έστω και για να ακούσω και να βιώσω πώς παίζουν εκεί, πώς ζουν, τι συμβαίνει. Όταν πήγα στο Λονδίνο αντιμετώπισα μια πόλη διαφορετική από αυτή που είναι εντυπωμένη στο συλλογικό μας ασυνείδητο. Η Carnaby Street, τα live venues, τα κόκκινα λεωφορεία και το κοσμοπολίτικο κέντρο είχαν ήδη αλλάξει πολύ σε σχέση με αυτό που φανταζόμουν. Αργότερα, με την πανδημία και τα πολλαπλά lockdown, ένιωσα ότι δεν είχα κάτι άλλο να κάνω εκεί προς το παρόν και επέστρεψα στη βάση μου στην Αθήνα. Δυστυχώς οι μεγάλες αυτές πόλεις αλλάζουν μάλλον προς το χειρότερο (τουλάχιστον για τις τέχνες), οπότε δεν ξέρω ακόμα αν θα γυρίσω μόνιμα στο Λονδίνο. Πολλές κοινότητες, πολλά ιστορικά venues και πολλές γειτονίες που

χαρακτήρισαν την πόλη, έχουν «πέσει θύμα» του gentrification και έχουν χάσει τον ιδιαίτερο χαρακτήρα τους και τη δημιουργικότητά τους. Πα' όλα αυτά η εμπειρία ήταν καθοριστική και για τη δουλειά μου και για την προσωπική μου εξέλιξη, και είδα αυτό που ήθελα – πώς ζούν και πώς παίζουν μουσική εκεί, και αν και πόσο διαφορετικό είναι από αυτό που κάνουμε εδώ. Είχα επίσης την ευκαιρία να μείνω για κάποιους μήνες στη Φινλανδία, στην οποία έγραψα μουσική για σύγχρονο χορό για την παράσταση «*Bonding*» του Porí Dance Company. Κάθε χώρα (και κάθε είδος αλλά και σκηνή μέσα στην ίδια χώρα) έχει τη δική της ατμόσφαιρα. Αν δεν ήμουν στο Λονδίνο σίγουρα δεν θα είχα γράψει το «*Little Pieces*» και δεν θα σκεφτόμουν όπως σκέφτομαι τώρα.

— Τι έχει αλλάξει από την πρώτη σου κυκλοφορία, αυτή του «*Millionaire*», μέχρι σήμερα. Ποιες είναι οι σημαντικότερες αλλαγές που έχουν επέλθει στη μουσική σου;

Έχω κατασταλάξει περισσότερο στο τι μου αρέσει και στο τι θέλω να κάνω. Έχω λιγότερο άγχος προβολής και δεν νιώθω ότι έχω να αποδείξω κάτι. Μου αρέσει τα πράγματα να είναι πιο απλά, και στον ήχο και στην ενορχήστρωση. Ασχολούμαι περισσότερο με την ηχογράφιση και με το πώς επηρεάζει το αποτέλεσμα.

— Έγινες ευρύτερα γνωστός από το soundtrack του «*Ετερος εγώ*» που συμπεριέλαβε το «*Mother*» και το «*I Lost My Soul*». Πώς προέκυψε αυτή η συνεργασία;

Όσο ζούσα στο Λονδίνο, η Αγγέλα Κόλλια από τη Minos EMI με ειδοποίησε ότι μια σειρά στην τηλεόραση θέλει το «*Mother*» για τίτλους αρχής, χωρίς να μου πει λεπτομέρειες. Όταν έμαθα ότι ήταν το «*Ετερος εγώ*» χάρηκα ιδιαίτερα και τα υπόλοιπα πήραν τον δρόμο τους.

— Από πού αντλείς την έμπνευση για να ντύσεις μουσικά τους τίτλους από μια ταινία; Η μουσική επένδυση ενός έργου, μιας ταινίας, είναι κάτι που βλέπεις σαν πρόκληση ως καλλιτέχνης;

Είναι οπωσδήποτε πρόκληση. Πρέπει να πιάσεις κάτι από την ουσία της ταινίας ή της σειράς και να

το αποτυπώσεις στους στίχους, στη μουσική και στον ήχο – ακόμα και αν διαλέγεις ένα μουσικό έργο που υπάρχει ήδη πρέπει να προσφέρει κάτι στην ατμόσφαιρα, χωρίς να αποσπά. Μερικές φορές αυτό έχει πετύχει 100%, όπως π.χ. στην πρώτη σεζόν του «*True Detective*». Όσον αφορά τα τραγούδια που έγραψα για το «*Ετερος εγώ*», στην πρώτη σεζόν χρησιμοποιήθηκε το «*Mother*» που είχε ήδη κυκλοφορήσει. Έτσι κατάλαβα ότι ήδη υπάρχει χημεία με τον Σωτήρη Τσαφούλια, και διαβάζοντας τα σενάρια των επόμενων κύκλων έγραψα μια τριλογία («*Mother*», «*I lost my soul*», «*Down down below*») η οποία, ενώ στέκει και ανεξάρτητα από τη σειρά, χρωματίζει τους τίτλους της αρχής ανάλογα με το σενάριο.

— Τραγουδιστής-τραγουδοποιός, ενορχηστρωτής, συνθέτης, παραγωγός, ποια ιδιότητα ξεχωρίζει και σε καθορίζει περισσότερο;

Συνθέτης. Ξεκίνησα να γράφω τραγούδια από την αρχή, αλλά νομίζω ότι αυτό που μου αρέσει πιο πολύ είναι το να γράφω μουσική. Μέσα από τα τραγούδια που έχω γράψει προς το παρόν έχω ικανοποιήσει το καθαρά συνθετικό και ενορχηστρωτικό μου απωθημένο, αλλά στο μέλλον θα ήθελα να γράψω και καθαρά μουσικά έργα, χωρίς τους περιορισμούς της φόρμας που επιβάλλει το τραγούδι.

— Μελλοντικά σχέδια;

Αυτή την εποχή γράφω και πειραματίζομαι. Σύντομα θα μπω ξανά στο στούντιο για το επόμενο δικό μου album. Πολύ σύντομα επίσης θα κυκλοφορήσει το E.P. του Cyril Ρούσου, στο οποίο συμμετείχα με μεγάλη χαρά ως συνθέτης, ενορχηστρωτής και παραγωγός.

— Τι να περιμένουμε τη Δευτέρα 19/2 στο Γαλλικό Ινστιτούτο;

Με τον Θανάση Γκιουλέα στο μπάσο και τον Πέτρο Φατή στα τύμπανα θα παίξουμε κομμάτια από όλους μου τους δίσκους, από το «*Millionaire*» ως και το soundtrack του «*Ετερος εγώ*». Το ροκ τρίο (κιθάρα, μπάσο, τύμπανα) είναι κάτι που μου αρέσει πολύ και θεωρώ ότι «ξεγυμνώνει» τα κομμάτια με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, οπότε ανυπομονώ να το μοιραστούμε μαζί σας. ●

HUME ASSINE

Μετά την κυκλοφορία του 3ου τους album, το «Athens Blues», οι Hume Assine έρχονται στη σκηνή του Γαλλικού Ινστιτούτου και ανεβάζουν ρυθμούς, μπλέκοντας δικά τους κομμάτια με ανατρεπτικές διασκευές και απρόσμενα mashups. Αν και ξεκίνησε ως solo project, τελικά ο Hume Assine (aka Vangelis Orfanidis) δεν γινόταν να μην είναι μέλος μιας μπάντας, γι' αυτό και μαζί με την Άννα Πασπάτη στα φωνητικά και τον Αλέξιο Αντωνόπουλο στα τύμπανα και στα pads, είναι πια το μόνιμο ομώνυμο σχήμα.

— Πώς εμπνευστήκατε τα τραγούδια για το τελευταίο σας άλμπουμ «Athens Blues»;

Αφορμή για όλα τα τραγούδια είναι μικρές καθημερινές και ίσως φαινομενικά ασήμαντες ιστορίες της πόλης. Οι δεκάδες διαφορετικοί άνθρωποι που διασχίζουν μια και μόνο διάβαση για λίγα δευτερόλεπτα, όσο περιμένουμε να ανάψει το φανάρι, ένα φιλί από ένα ζευγάρι εφίβρων έξω από το τζάμι του κολημένου στην κίνηση αυτοκινήτου μας, πάθη, τοξικότητες, χαρές και όνειρα, και όλα αυτά που όλοι λίγο πολύ ζούμε καθημερινά στην πόλη. Και με ένα σκεπτικό ότι στην εποχή των singles, για να έχει λόγο ύπαρξης ένα album ίσως πρέπει να έχει ένα ενιαίο concept. Όταν λοιπόν γράφτηκε το ομώνυμο κομμάτι με το οποίο ξεκινάει και το album, κάπως ξεκλείδωσε και όλη την πορεία της σύνθεσης του album.

— Πιστεύετε ότι η Αθήνα είναι μια πόλη που χαρακτηρίζεται μουσικά από τα blues;

Ηχητικά σίγουρα όχι. Δηλαδή αν κάποιος περιμένει να ακούσει 12μετρα blues σε αυτό το album, μάλλον τον παραπλανήσαμε. Πιο πιθανό είναι κάποιος να αναγνωρίσει στοιχεία του σημερινού αστικού ήχου, με 808, έντονες μπασσογραμμές, synths, αλλά και νοσταλγία με mellotrons, organs κ.λπ. Τα blues εδώ, αποδίδουν την έννοια του «καρμού», που η Αθήνα δεν τον στερείται καθόλου απ' ό,τι φαίνεται. Τα blues είναι από τη

φύση τους αφηγηματικά. Διηγούνται ιστορίες καθημερινές, με την αμεσότητα του «i wake up, in the morning...» – πόσο πιο blues από αυτό;

— Το album περιλαμβάνει 10 καθημερινές ιστορίες, πόσες από αυτές βασίζονται σε βιοματικές καταγραφές;

Όλες είναι βιοματικές καταγραφές, με την έννοια ότι φυσικά κάποια κομμάτια είναι δικές μας προσωπικές ιστορίες, αλλά και τα υπόλοιπα είναι ιστορίες που παρατηρούμε να συμβαίνουν δίπλα και μπροστά μας, οπότε τις βιώνουμε και αυτές με κάποιον τρόπο.

— Πώς προέκυψε η συνεργασία με τον Jerome Kaluta και τον Στέφανο Τσιτσόπουλο;

Ενώ είχαμε τελειώσει το album, κάπως δεν μας είχε «κάτσει» το ομώνυμο track! Θέλαμε μια αντρική φωνή για να γίνει πιο έντονη η διαφορά του μελωδικού ρεφρέν και του «σχεδόν» ραπαριστού κουπλέ. Ο Jerome είναι φίλος της Άννας και δέχτηκε αμέσως. Τον ευχαριστούμε πολύ και κάπως νιώθουμε ότι αυτό δεν τελειώνει εδώ!

Ο Στέφανος Τσιτσόπουλος, όταν ακόμη έκανε εκπομπές στον σταθμό της ATHENS VOICE, μας είχε κάνει μια συνέντευξη στο studio για το προηγούμενο album, το «The Sweetest Sound». Εκεί χαριτολογώντας είπαμε ότι στον επόμενο δίσκο θα συμμετείχε κι αυτός. Όσο ετοιμαζόταν το «Athens Blues», είχαμε στ-ο μυαλό μας ότι θα ήταν ωραίο το album να κλείνει με ένα κομμάτι αναφοράς στη Θεσσαλονίκη, ώστε να περάσει το μήνυμα ότι μπορεί οι ιστορίες να είναι μεμπνευσμένες από την Αθήνα, αλλά ουσιαστικά ισχύουν για κάθε πόλη. Εκείνη την περίοδο είχε κυκλοφορήσει το βιβλίο του «Τα χλωμά συντριβάνια της Φωκίωνος Νέγρη». Ε, αν ακούσετε το απόσπασμα που διάβασε τελικά για τον δίσκο, θα καταλάβετε ότι ήταν γραφτό να γίνει! Τον Στέφανο τον έχουμε σε πραγματικά μεγάλη εκτίμηση και τον ευχαριστούμε πολύ για όλο το support που μας έχει κάνει!

— Ελληνικός ή ξένος στίχος;

Το μουσικό συναίσθημα μπορεί να εκφραστεί σε οποιαδήποτε γλώσσα. Τελικά κι εμείς πορευόμαστε με ό,τι μας βγαίνει πιο εύκολα και αβίαστα. Ο αγγλικός στίχος είναι πιο εύκολος, αλλά τον γράφουμε πιο δύσκολα. Εκφραζόμαστε πιο εύκολα στα ελληνικά, αλλά υπάρχει δυσκολία να γραφτεί κάτι που να «δένει» ωραία... Οπότε ανάλογα τη στιγμή και την έμπνευση! Δεν έχουμε συγκεκριμένη προτίμηση – γι' αυτό και στα album μας, ο ελληνικός και ο ξένος στίχος είναι σχεδόν μοιρασμένοι.

— Πόσο εύκολο ή δύσκολο συνεργάζεται ένα τρίο;

Γενικά οι σχέσεις των ανθρώπων έχουν γίνει πολύ δύσκολες, ακόμη κι αν είσαι σε μπάντα που κάνεις το πιο ωραίο πράγμα του κόσμου: Παίζεις μουσική! Το βασικό είναι να υπάρχει κοινό πάθος και μεράκι, αλλά κυρίως κοινή ηθική. Αν υπάρχουν αυτά, η συνεργασία είναι πολύ εύκολη. Εμείς ευτυχώς τα έχουμε καταφέρει μια χαρά. Και πέρα από συνεργάτες, είμαστε κυρίως φίλοι. Παρέα!

— Πώς δημιουργήθηκε το εξώφυλλο του δίσκου και τα αυτοκόλλητα που συνοδεύουν το βινύλιο. Συμβολίζουν κάτι;

Εμπνευση ήταν τα sticker packs, που είναι ένα βασικό αισθητικό στοιχείο της αστικής κουλτούρας. Τα sticker packs συνθίξεται να δίνονται σε διάφανα σακουλάκια, οπότε και το βινύλιο μιμείται αυτή ακριβώς τη λογική: Διάφανα συσκευασία, διάφανο βινύλιο και πολλά διαφορετικά αυτοκόλλητα. Κάθε αυτοκόλλητο είναι σχεδιασμένο ειδικά για κάθε τραγούδι ξεχωριστά, από τη δημιουργική ομάδα της Hume And Margie. Παίρνεις το album και είτε το αφήνεις ως έχει, είτε βγάζεις τα αυτοκόλλητα, τα κολλάς όπου θες και τελικά διαμορφώνεις το εξώφυλλο όπως θέλεις εσύ! Αλλάωστε και η ίδια η πόλη ευνοεί την πολύπλευρη έκφραση.

— Πέρασαν πάνω από 3 χρόνια από την κυκλοφορία του προηγούμενου άλμπουμ σας, «The sweetest sound». Πιστεύετε η καρνατίνα σας φρέναρε ή σας έδωσε άπλετο ελεύθερο χρόνο να δημιουργήσετε και να βρείτε τα επόμενα βήματά σας;

Στην αρχή φάνηκε να μας φρενάρει, καθώς μόλις είχε βγει το «The Sweetest Sound» κι είχαμε πλάνο για live εμφανίσεις κ.λπ. Στην πορεία το βρήκαμε και όχι μόνο προχωρήσαμε αλλά γεννήθηκε και το «Athens Blues». Άσε που μέχρι και ιντερνετικό live ο καθένας από το σπίτι του καταφέραμε να κάνουμε!

— Τι σημαίνει «Hume Assine»; Πώς προέκυψε αυτό το όνομα;

Προέκυψε από τις λέξεις «human» και «machine», καθώς χρησιμοποιούμε μηχανές για να βγάζουμε όμως ανθρώπινη μουσική. Έτσι είχε πέσει στο τραπέζι το «Humachine», αλλά ένας φίλος έστειλε στο chat box «Και γιατί να μη γίνει ένα ονοματεπώνυμο; Κάποιος π.χ. Hume Assine;» Ε, έμεινε! Από 'κει προκύπτει και η προφορά του (γιατί λίγοι το προφέρουν σωστά): Χιουμ Ασίν!

— Μελλοντικά σχέδια;

Κάποια δρώμενα που θα συνοδεύσουν το concept του album (βλ. Live & podcasts) και νέα τραγούδια που ήδη υπάρχουν πρόχειρα γραμμένα, αλλά δεν πρόκειται να τα πιάσουμε άμεσα, γιατί πρώτα θα πρέπει να έχουμε εξαντλήσει το... «Athens Blues» mode!

— Τι να περιμένουμε τη Δευτέρα 19/2 στο Γαλλικό Ινστιτούτο;

Θα είναι η πρώτη φορά που θα παρουσιάσουμε live το album, οπότε είναι ένα πολύ ιδιαίτερο live για εμάς και ευχαριστούμε πραγματικά για την τιμητική πρόσκληση! Θα ακούσετε το album μας (ήδη πειραγμένο σε πολλά σημεία, είναι η αλήθεια), αλλά και κάποια παλαιότερα αγαπημένα! Γενικά πάντως κρατήστε ότι... θα κουνιθούμε! 🎧

look

Επιμέλεια:
ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΑΛΟΥ

Κεντρική διάθεση SPORT AND FASHION FREEDOM 212.00.03.710

CONVERSE: Το Chuck 70 επανασυστήνεται

Η νέα τριπλέτα Edge of Style της **Converse** παρουσιάζει ανατρεπτικά σχέδια του **Chuck 70** με wedge, τετράγωνο toe και φυσικά τακούι. Οι νέες σχεδιαστικές φόρμες **Chuck 70 De Luxe Wedge**, **Chuck 70 De Luxe Squared**, **Chuck 70 De Luxe Heel** παρουσιάζουν την ανάγκη για δημιουργία, την «out of the box» σκέψη και την αυτοέκφραση μέσα από το στίλ. Το κάθε ένα μας προσφέρει κάτι

διαφορετικό: το πρώτο μια sleek όψη, το δεύτερο μια dynamic & bold οπτική και το τρίτο μια passe-partout cool και φίνα άνεση. Έχουν όμως και ένα κοινό: με τις iconic γραμμές τους διατηρούν το αναγνωρίσιμο και all-time favorite **Converse DNA** και δημιουργούν μια δίοδο στο μέλλον της μόδας. Μια σειρά εμπνευσμένη από και σχεδιασμένη για edgy χαρακτήρες.

KALLIOPE JEWELRY

Το ελληνικό fashion brand
στο κόσμημα

Ανακαλύψτε τις συλλογές του διεθνώς αναγνωρισμένου και βραβευμένου πολλές φορές στο εξωτερικό ελληνικού fashion brand, που βρίσκουμε σχεδόν σε όλο τον κόσμο, αλλά και σε περισσότερα από 350 spot σε όλη την Ελλάδα.

Περικλέους 58,
Μοναστηράκι, 2102716557
www.kalliopejewelry.com

 Kalliope
 kalliope.jewelry
 Kalliope.jewelry

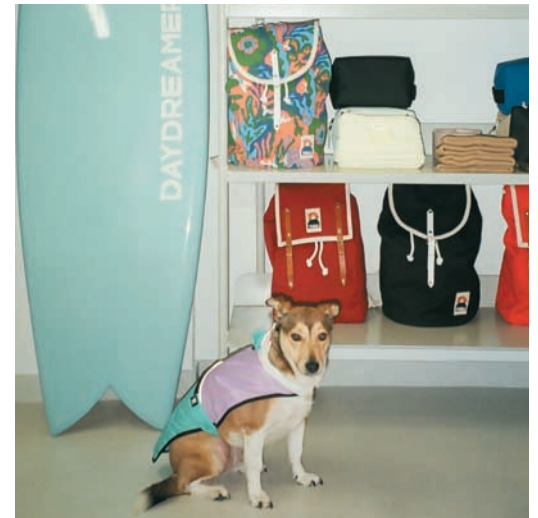

DAYDREAMERS

Για street
ντύσιμο
που
ξεχωρίζει

Στην καρδιά του κέντρου από τον Δεκέμβριο βρήκε το φυσικό του σπίτι ένα brand που οι λάτρεις της street μόδας το γνωρίζουμε διαδικτυακά από καιρό. Ο λόγος για το Daydreamers, που μας προτείνει τα ρούχα της σειράς The Daydreamers-the brand, τα οποία ράβονται αποκλειστικά από μικρές ελληνικές βιοτεχνίες, αλλά και δημιουργίες από άλλα διεθνή brands, όπως Rains, The ragged priest, Santa Cruz, Dickies, Dr Martens.

Μαυρομιάλη 48, Αθήνα,
2103644747
www.daydreamers.gr
 Daydreamers.Divanidi
 daydreamers.gr

KANAKIS JEWELS

Υψηλή τέχνη στο κόσμημα με ιστορία από το 1960

Με ένα μικρό έργο τέχνης για το δάχτυλο, τον λαιμό ή τον καρπό ξεκινάνε συχνά οι πιο όμορφες, ξεχωριστές ιστορίες της ζωή μας και αυτό η οικογένεια Κανάκη, που ειδικεύεται στο περίτεχνο κόσμημα από το 1960, το γνωρίζει καλά. Στο Kanakis Jewels θα σας βοηθήσουν να ανακαλύψετε το μοναδικό fine jewelry κομμάτι που σας ταιριάζει και αν δεν το βρείτε ανάμεσα στις εξέχουσες συλλογές χρυσών

ή ασπμένιων μονόπετρων, κολιέ, βραχιολιών και άλλων κοσμημάτων που στολίζουν τις προθήκες, θα αναλάβουν τον σχεδιασμό του custom made κομματιού αποκλειστικά για εσάς. Και καθώς το κόσμημα δεν είναι αποκλειστικά γυναικεία υπόθεση, στο Kanakis Jewels θα βρείτε μοναδικά κομμάτια από ατσάλι για άντρες και εξαιρετικά ρολόγια από την πολύτιμη συλλογή τους.

7ης Μαρτίου
19448, Νίκαια, 2104936611
www.kanakis-jewels.gr
 kosmimakanakis
 kosmimakanakis

CALLISTA

Τσάντα min Mini top handle από τη SS24

MAT FASHION

Puffer μακρύ μπουφάν με ζώνη €109,90

CONVERSE

Παπούτσια Chuck 70 De Luxe Heel €119,90

Επιμέλεια:
ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΑΛΟΥ**ΚΑΛΟΓΙΡΟΥ**

Παπούτσι Veja Campo €150

PENTHEROUDAKIS

Σκουλαρίκια Briolette από τη συλλογή Cocktail με μπλε τοπάζ και περιδοτό

DSQUARED2

Γυαλιά ηλίου

**Ανοιχτό μπλε
ή γαλάζιο
του ουρανού****Το συστήνουν
οι ειδικοί για τα
υπνοδωμάτια
γιατί καταπολεμά
την αϋπνία****SWATCH**

Ρολόι WHAT IF... SKY? €110

PENNY BLACK

Βελούδινο σακάκι €325

MISSONI

Παντελόνι €600

FESSA
CARPETS
& RUGSΜάρθα Γραμμενίδου
Νίκος ΦέσσαςΧειροποίητα Χαλιά
GREAT DESIGNS
Innovation & PassionJOIN
US AT:Έκθεση Αθηνών
Hotel Theoxenia Palace**16-27/02/2024**

Φιλαδέλφειας 2 - Κηφισιά

Τ. 210 6233622

Τ. 6945 492313

Καθημερινά 10:00 - 21:00

Είσοδος Δωρεάν

THESSALONIKI SHOP 18, PLOUTARHOU STR.
ARISTOTELOUS SQUARE
Τ. +30 2310 222406
Μ. +30 6945 492313**THESSALONIKI SHOP 2**89, MITROPOLEOS STR.
Τ. +30 2310 240415
Μ. +30 6945 377780

Fessacarpets.gr

info@fessacarpets.gr

Fessa Carpets & Rugs

Fessacarpets

ΔΩΡΟ!**1 GIFT SET THE BODY SHOP**

To Love, Hope & Change Gift Basket περιλαμβάνει Shea Body Butter, Mango Body Scrub, Shea Shower Cream, Mango Hand Balm, Shea Lip Butter και Jute Star Scrubber.

► Η ATHENS VOICE και η THE BODY SHOP (thebodyshop.gr) σας χαρίζουν 1 gift set. Ακολουθήστε το @lookmag στο Instagram και στείλτε email στο contest@athensvoice.gr με ονοματεπώνυμο και κινητό τηλέφωνο γράφοντας «THE BODY SHOP Love» στο θέμα, μέχρι 29/02 στις 11 π.μ. Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με email και θα παραλάβουν το δώρο τους από τα γραφεία της Α.Υ. μέχρι 15/03 (Χαρ. Τρικούπη 22, 3ος όροφος, Εξάρχεια).

CITY GUIDE

© NDP, THOMAS DASKALAKIS

«Πλατόνοφ» από τον Άντολφ Σαπίρο

Ο κορυφαίος Ρώσος σκηνοθέτης καταπιάνεται με το πρώτο έργο του Άντον Τσέχωφ στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά

Έχει ανεβάσει κείμενα του Τσέχωφ σε πολλές γλώσσες και σε πολλές χώρες. Είναι όμως η πρώτη φορά που βουτά στο σύμπαν του χρονολογικά παλαιότερου έργου του μεγάλου συγγραφέα. Μαθητής της θρυλικής Μαρίας Κνέμπελ, η οποία με τη σειρά της θήτησε πλάι στον Στανισλάφσκι, ο πολυβραβευμένος Αντόλφ Σαπίρο επιδιώκει μέσα από τη νέα του παράσταση στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά να προκύψει μια δουλειά πάνω στην τσεχοφική θεματολογία. Άλλωστε, στο συγκεκριμένο έργο που βρέθηκε λίγα χρόνια μετά τον θάνατο του συγγραφέα χωρίς τίτλο, οπότε καταχωρήθηκε με το όνομα του κεντρικού χαρακτήρα, υπάρχουν ήδη τα κυρίαρχα θεματικά μοτίβα που θα τον απασχολήσουν στην ωριμότητά του. «Μένει και να σκεφτούμε γιατί ο τίτλος "Πλατόνοφ" εμπεριέχει το όνομα του μεγάλου Έλληνα φιλοσόφου της αρχαιότητας. Υπάρχουν πολλά ακόμα αινίγματα σε αυτό το έργο και με την παράστασή

μας θα προσπαθήσουμε να δώσουμε απαντήσεις σε αυτά», δηλώνει ο καταξιωμένος σκηνοθέτης για τις προθέσεις του.

Στη σκηνή ένα ανσάμπλ γνωστών Ελλήνων ηθοποιών (ανάμεσά τους οι Παναγιώτα Βλαντή, Όμηρος Πουλάκης, Έρρικα Μπίγιου, Γιώργος Ηλιόπουλος, Κώστας Φλωκατούλας, Θανάσης Ζερίτης κ.ά.) συναντιούνται στη βεράντα της γοπτευτικής χήρας Άννας Πετρόβνα και συζητούν για χρέη και γραμμάτια, πίνοντας και πλύνοντας. Μέχρι την άφιξη του νεαρού δασκάλου Πλατόνοφ (Γιώργος Χριστοδούλου) που θα λειτουργήσει καταλυτικά στη λιμνάζουσα καθημερινότητά τους, ξυπνώντας απαγορευμένα πάθη, αλλά και υπαρξιακό ρίγος για το μάταιο και φευγαλέο της ζωής. - **Ιωάννα Γκομούζα**

INFO Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, Λεωφ. Ηρώων Πολυτεχνείου 32, 2104143310, 21 Φεβρουαρίου-28 Απριλίου

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Μη χάσετε αυτή
την εβδομάδα

14

Θέατρο,
συναυλίες,
εκθέσεις,
προβολές.
Πολιτιστικές
προτάσεις
που μας
εντριγκάρουν
αυτό το
επταήμερο

Της ΙΩΑΝΝΑΣ
ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο avguide@athensvoice.gr

1 Ο Στάθης Λιβαθινός ανεβάζει Τομ Στόπαρντ

Έργο με χιούμορ, καίρια πολιτικά και υπαρξιακά μηνύματα και πικρό φινάλε το «Ο Ρόζενκραντς και ο Γκίντλερστερν είναι νεκροί» μιλά για τον μοναχικό αγώνα που δίνει ο «μικρός» άνθρωπος για να επιβιώσει. Ξετυλίγοντας την ιστορία των δύο αθών αυλικών που συνοδεύουν τον Άμλετ στην Αγγλία και γίνονται παράπλευρες απώλειες ενός πολιτικού παιχνιδιού, ο γνωστός σκηνοθέτης θα μας συστήσει παράλληλα το ιστορικό θέατρο της Κυψέλης με διαφορετική διαρρύθμιση καθισμάτων και σκηνής. Στους ομώνυμους ρόλους ο Βασίλης Ανδρέου και ο Νίκος Καρδώνης.

Θέατρο της Οδού Κυκλάδων · Λευτέρης Βογιατζής, από 21 Φεβρουαρίου

© ΕΛΙΝΑ ΓΟΥΝΑΝΗ

2 Διπλό ραντεβού με τη Λήδα Παπακωνσταντίνου

Εδώ και πεντέμισι δεκαετίες έχει αναπτύξει ένα πολυσχιδές έργο για να διερευνήσει ζητήματα γύρω από την έμφυλη ταυτότητα, τη συλλογική και προσωπική μνήμη, τη σεξουαλικότητα, το σώμα ως πεδίο ενός πολιτικού, οικολογικού και περιβαλλοντολογικού στοχασμού. Παράλληλα με την αναδρομική της στο ΕΜΣΤ, παρουσιάζει στον Ψυρρή παλαιότερα και πρόσφατα έργα της, σχέδια, μικρά γλυπτά, δημιουργίες από τις ενόπτες «Λάβαρα», «Υγρό δάσος» και «Αυτόπτης».

a.antonopoulou.art, 17 Φεβρουαρίου έως 23 Μαρτίου (εγκαίνια στις 12:00-16:00)

3 Ραντεβού με τους Amalia & The Architects

Μουσικές αφηγήσεις για κατά λάθος συναισθήματα, την τεμπελιά του ανεκπλήρωτου έρωτα και για το πώς να λες αυτό που θες να πεις χωρίς να το λες, με ήχο που συνδυάζει indie rock, folk και pop στοιχεία, φέρνει ο νεαρός τραγουδοποιός. Κομμάτια όπως τα «Love is in my Room» και «Why is the Night», αλλά και από τον επερχόμενο πρώτο του δίσκο. Τη βραδιά θα ανοίξουν οι **Fäo Whomez, William Bayoko** και θα ακολουθήσει DJ set από την **Μπέλλα Λουγκώζει**.

Faust, 15 Φεβρουαρίου στις 21:00

4 Ανακαλύπτοντας τα «Παγώνια»

Τρεις φίλοι, νέοι καλλιτέχνες (Φίονα Γεωργιάδη, Γιώργος Παπαπαύλου, Πέτρος Σκαρμέας), αναζητούν την τύχη τους και κάνουν σχεδόν τα πάντα για να εκπληρώσουν τα όνειρά τους ώσπου φτάνουν σε ένα ηθικό αδιέξοδο. Τελικά, τι είναι πιο μεγάλο: να κάνεις κάτι που όλοι θα είναι περήφανοι για σένα ή κάτι που θα είσαι εσύ περήφανος για τον εαυτό σου; Το θεατρικό της Στέλλας Ζαφειροπούλου μας συστήνει ο **Τάσος Πυργιέρης**.

Bios Main, από 22 Φεβρουαρίου

© ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΕΠΟΥΡΗΣ

Η Ρίκα Πανά μαζί με τον σύζυγό της Μίλτο Παναγιωτόπουλο, στην ιδιωτική παρουσίαση της έκθεσής της, «*Drian Galleries*» (Λονδίνο, 1969)

5 «Προς το φως» της Ρίκας Πανά

Η ζωγραφική της ανθρωποκεντρική, διαμορφώθηκε από τον εμφύλιο πόλεμο, την Κατοχή, τη Δικτατορία των Συνταγματαρχών, καθώς και από τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετώπισε. Μέσα από περίπου 80 έργα, η αναδρομική έκθεση που επιμελείται η **Ελισάβετ Πλέσσα**, μας αποκαλύπτει τη διαδρομή της 95χρονης καλλιτέχνης. Δημιουργίες σε καμβά και χαρτί που πραγματεύονται τη διαμαρτυρία για την έλλειψη ελευθερίας, την καταγγελία της διάβρωσης του πολιτισμού, την αναζήτηση ταυτότητας, την απόγνωση και την ελπίδα.

Πινακοθήκη Δήμου Αθηναίων, 15 Φεβρουαρίου-17 Μαρτίου (εγκαίνια στις 18:00)

6 Η Μαρία Λάλου και οι «Μηχανισμοί της θέασης»

Σε μια εποχή που η ισχύς του αλγόριθμου κατακλύζει την καθημερινότητά μας, η εννοιολογική καλλιτέχνης και κινηματογραφίστρια Μαρία Λάλου επανεξετάζει τη θέση του θεατή, αμφισβητώντας το κύρος των ψηφιακών εικόνων και τη διαμεσολάβηση των δεδομένων. Τι ματιά της έρχεται να αποκαλύψει ένα πρόγραμμα με προβολές, περφόρμανς, έκθεση και συζήτηση, που ανοίγει με την παρουσίαση του έργου «*The Dialogue*», «ένα σώμα από ανσυχίες και προτάσεις αντίστασης στην αλγοριθμική διακυβέρνηση».

State of Concept, 17 Φεβρουαρίου στις 20:00

7 Ντουσάν στην Ηρακλείτου

Έκθεση έργων του πρωτοπόρου δημιουργού, που με τα εμβληματικά readymades του διέρρηξε τα όρια ανάμεσα στο έργο τέχνης και το καθημερινό αντικείμενο, παρουσιάζει για πρώτη φορά στην Ελλάδα η **Ελευθερία Τσέλιου**. Την ιδέα και την επιμέλεια του «*Rel(a)Duchamp*» υπογράφει ο εικαστικός **Κύριλλος Σαρπής**, παράλληλα με την κυκλοφορία του βιβλίου του «*Marcel Duchamp* (28.7.1887 -2.10.1968)». Τα έργα προέρχονται από ιδιωτικές συλλογές και ιδρύματα από την Ευρώπη και την Αμερική.

Eleftheria Tseliou Gallery, 21 Φεβρουαρίου έως 30 Μαρτίου (εγκαίνια στις 19:00-22:00)

ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΣΕΙΣ

8 Night-stalker στη Λιοσίων

Κλείνοντας τον κύκλο του «*Great Hallucinations*» και πριν μπουν στο στούντιο για να ηχογραφήσουν το νέο τους άλμπουμ, η **hard rock μπάντα με την τριακονταετή πορεία συναντά ξανά το αθηναϊκό κοινό. Οι Argy, Ανδρέας Λάγιος, Τόλης Μότσιος και Ντίνος Ρούλος** παίρνουν θέση στη σκηνή και υπόσχονται σκληρό ήχο, groovy ρυθμούς και έντονα μπάσα. Μαζί τους οι **Πεθαίνουν στο τέλος**.

Gagarin 205
17 Φεβρουαρίου
στις 21:00

9 Ανακαλύπτοντας τη «Medgé»

Μετά την αναβίωση της όπερας «*Λιονέλλα*», ο αρχιμουσικός **Βύρων Φιδετζής** επιστρέφει στο ρεπερτόριο του Σπύρου Σαμάρα. Αυτή τη φορά εννοχρηστρώνει εκ νέου τη «*Medgé*» που ο Έλληνας συνθέτης του βερισμού υπέγραψε μόλις στα 22 χρόνια του, καθώς η εννοχρηστρώση της θεωρείται χαμένη. Η τετραπρακτική όπερα παρουσιάζεται σε συναυλιακή μορφή από τη **Φιλαρμονία Ορχήστρα Αθηνών**. Ερμηνεύουν οι **Lucie Peygamaue, Κωνσταντίνος Κληρονόμος, Δημήτρης Πλατανιάς, Héloïse Mas, Τάσος Αποστόλου και Florent Leroux-Roche**.

Ολύμπια, Δημοτικό Μουσικό Θέατρο «*Μαρία Κάλλας*»
17 Φεβρουαρίου
στις 20:00

10 Η Föllakzoid στην Αθήνα

Από το krautrock και την ψυχεδέλεια σε μια πειραματική electronica που «διαστέλλει τον χρόνο» μέσα από minimal ήχους συνδυάζοντας την παράδοση των Άνδων με τη σύγχρονη ψηφιακή μουσική, οι συνθέσεις του γκρουπ από τη Χιλή έχουν ακουστεί σε περιώνυμα φεστιβάλ (Primavera Sound, Levitation, Roadburn, Desert Daze, Roskilde). Ως σόλο πρότζεκτ πλέον της Domingae, καταφθάνει με το τελευταίο της άλμπουμ που ενσωματώνει περισσότερα ηλεκτρονικά στοιχεία και τέκνο επιρροές.

Academy Piraeus Club, 17 Φεβρουαρίου από τις 21:00

11 Ο Νίκος Κασούρας «Περί (θ) ορίων»

Τοπία με φράχτες-σύμβολα περιορισμού ή κοινωνικών προσχημάτων και ανθρωποκεντρικές συνθέσεις που απονέουν υπαρξιακή αγωνία κυριαρχούν στη νέα δουλειά του ζωγράφου. Με στακάτες πινελιές και σταυροειδή γραφή υφαίνει, όπως σημειώνει η επιμελήτρια Νιοβή Κρητικού, «ένα πλέγμα που εκφράζει τον εσωτερικό, άρατο ιστό των σχέσεων και των συναισθημάτων». Η ATHENS VOICE είναι χορηγός επικοινωνίας της έκθεσης.

Alma Gallery, 22 Φεβρουαρίου-16 Μαρτίου
(εγκαίνια στις 19:00-22:00)

12 Η επιστροφή του Alfredo Romano

Δύο μεγάλες εγκαταστάσεις της δεκαετίας του 1990, γλυπτά

του 2017 και δημιουργίες του 2023 φέρνει στα μέρη μας ο Σικελός καλλιτέχνης. «Μια κριτική προσέγγιση στον σύγχρονο πολιτισμό», σύμφωνα με τον ίδιο, τα έργα του πραγματεύονται τη διαστρωμάτωση του χρόνου, την παροδικότητα των πραγμάτων και τη μοναξιά ανατέμνοντας την ανθρώπινη ύπαρξη. Ανάμεσά τους οι πάπυρο-θεματοφύλακες μιας αρχαίας γνώσης και οι ηχητικές καρτέλες που παλιότερα είχε δείξει στο Βυζαντινό Μουσείο.

Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Ιλεάνα Τούντα, από 15 Φεβρουαρίου (στις 18:00-21:00), & Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο, από 21 Φεβρουαρίου

14 Η ζωγραφική του Γεράσιμου Φλωράτου

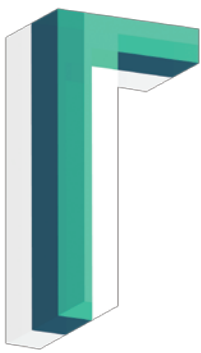
Νευρώδης χειρονομία, παχιές στρώσεις χρώματος, χώροι πυκνοί όπου αναδύονται ανθρωπομορφες φιγούρες. Συντονισμένοι με την καθημερινότητα του Ελληνοαμερικανού καλλιτέχνη, οι καμβάδες του αντλούν από τον χαστικό και ανήσυχο ρυθμό της καρδιάς του Μανχάταν όπου ζει. Στην τρίτη του έκθεση στην Αθήνα, με τίτλο «*Traffic*», παρουσιάζει νέα ζωγραφικά έργα καθώς και δύο γλυπτά –τριδιάστατες μεταφράσεις τους– εξετάζοντας τους τρόπους με τους οποίους το αστικό περιβάλλον επηρεάζει τη βιωμένη μας εμπειρία.

Γκαλερί Ελένη Κορωναίου, 16 Φεβρουαρίου-20 Απριλίου (εγκαίνια: 18:00-21:00)

13 Ποια ήταν η Ελένη Παπαμάρκου;

Παντρεύτηκε πέντε φορές, έκανε τρία παιδιά, ήταν χορεύτρια μπουρλέσκ με το ψευδώνυμο Μελένα, Το Κορίτσι Λεοπάρδαλη, αλλά και «η πιο σκληροτράχηλη γυναίκα που έφαγε σίδερο και μάσπασε ασφάλι». Με όχημα το βιβλίο «*Εσύ, η ζωώδης μηχανή*», η ιστορία της γιαγιάς της ποιήτριας Ελένης Σικελιανός γίνεται παράσταση από την **Τώνια Ράλλη** και την **ομάδα Νοσταλγία**. Σε μια συνθέτη σκηνική εγκατάσταση, ο εξαμελής θίασος ζωντανεύει μια πινακοθήκη προσώπων: μορφινομανείς και διακινητές οπίου, πρόσφυγες και ρεμπέτες, αριστοκράτες, καλλιτέχνες και γκαρσόνες.

RabbitHole, από 16 Φεβρουαρίου

ΓΕΥΣΗ

Επιμέλεια
ΝΕΝΕΛΑ
ΓΕΩΡΓΕΛΕ

NYN ESTI

το ολοκαίνουργιο εστιατόριο του ΕΜΣΤ συναντά την τέχνη στο πιάτο

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Οι πόρτες του ασανσέρ ανοίγουν και εγώ κοντοστέκομαι, δεν ξέρω πού να πρωτοκοιτάξω. Στο μελετημένο, απλό και υπέρκομψο design του εστιατορίου, με τους απαλούς, γήινους χρωματισμούς; Στη φωταγωγημένη Ακρόπολη μέσα από τις μεγάλες τζαμαρίες; Στις μεθοδικές κινήσεις των μαγείρων που δίνουν το δικό τους ρεσιτάλ στην ανοιχτή κουζίνα; Η ίδια η κουζίνα, τοποθετημένη στο κέντρο του εστιατορίου, μοιάζει με θεατρική σκηνή, σαν να λέει «εδώ κοιτά, γιατί εδώ συμβαίνουν όλα». Είναι από τις ωραιότερες που έχω δει, γι' αυτό και διαλέγω ένα τραπέζι κοντά της. Κι ύστερα η παράσταση αρχίζει.

Το NYN ESTI, το καινούργιο εστιατόριο του ΕΜΣΤ, που ανήκει στον όμιλο Nice n Easy, μιλάει ήδη από το καλωσόρισμα για βιωσιμότητα, για περιβαλλοντικό αποτύπωμα, για τη σχέση μας με τη γη. Το μενού ονομάζεται «Βιότοπος» και φέρνει την ελληνική γαστρονομική παράδοση στο σήμερα, αναδεικνύοντάς την μέσα από σύγχρονες τεχνικές, δυσεύρετα προϊόντα της ελληνικής γης και βιώσιμες πρακτικές. Αποτελείται από τρία (υπο)μενού γευσιγνωσίας: τη *Χλωρίδα* (χορτοφαγικό), την *Πανίδα* (με έμφαση στο κρέας) και το *Αλς* (με έμφαση στα θαλασσινά). Για αυτό το κλείσιμο του ματιού στην ελληνική πρώτη ύλη που μαγειρεύεται με τρόπο μάλλον αναπάντεχο (όπως θα δούμε στη συνέχεια) υπεύθυνος είναι ο σεφ **Σταμάτης Μισομικές**. Γεννήθηκε στο Καστελόριζο, μεγάλωσε στη Ρόδο, θήτευσε στη Le Monde, δούλεψε στα εστιατόρια του κόσμου: στο Σικάγο, στην Ελβετία, στη Σκανδιναβία, στο Βέλγιο. Στην Αμβέρσα υπήρξε head chef στα εστιατόρια *De Pastorale* (2 αστέρια Michelin) και *The Jane* (1 αστέρι Michelin). Γιατί επέστρεψε; «Η γαστρονομία στην Ελλάδα έχει αρχίσει να ανεβαίνει πολύ. Ο κόσμος στρέφεται σε πιο comfort fine φαγητό, κι αυτό είναι κάτι που με ενδιαφέρει πολύ» λέει ο ίδιος ενώ επιθεωρεί τις τελευταίες λεπτομέρειες ενός πιάτου στο βασιλείο της ανοιχτής κουζίνας του.

Από το μενού γευσιγνωσίας των 9 σταδίων ξεχωρίζω το «μαγιάτικο», που ωρίμασε για 14 μέρες πριν σερβιριστεί με τα «ριζώματα» (δηλαδή δυσεύρετες ρίζες βιοδυναμικής καλλιέργειας), το «καλαμάρι ταλιατέλα», μαγειρεμένο sous vide και περασμένο από κάρβουνα, την υπέροχη «ουρά μόσχου κοκκινιστή» με μελιτζάνα, ένα πιάτο εμπνευσμένο από το κουνικάρ μπεγιεντί, αλλά και τη «στήρα με κουνουπίδι» (φιλέτο στήρας, σερβιρισμένο με κουνουπίδι και δύο σάλτσες – beurre blanc και μία με βάση το αμπελόφυλλο). Ειδική μνεία αξίζει επίσης στον sommelier Κωνσταντίνο Τσάτσαρη, που έκανε την εμπειρία μας εκεί ακόμη πιο ενδιαφέρουσα, και όχι μόνο εξαιτίας της μεγάλης του μαεστρίας στο wine pairing.

Το NYN ESTI διευρύνει τους ορίζοντες της ελληνικής γαστρονομίας προτείνοντας έναν νέο τρόπο να αντιλαμβανόμαστε τα πράγματα, την τροφή, τη σχέση με το περιβάλλον. Ο Σταμάτης Μισομικές έχει ένα ξεκάθαρο γευστικό πλάνο στο μυαλό του και είναι απολαυστικό να παρακολουθείς την πρωτοποριακή μαγειρική του σκέψη να ξετυλίγεται στο πιάτο σου και να ανοίγει καινούργια μονοπάτια προς το ποια θα μπορούσε να είναι η γεύση της ελληνικής κουζίνας στο μέλλον.

Λεωφ. Ανδρέα Συγγρού 51-53, 6989438866. Ώρες λειτουργίας: 13.00-17.00 & 19.00-00.00, Δευτέρα κλειστά, Fb: nynesti, Instagram: @nynesti
Διαβάστε όλο το θέμα στο site.

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

ΟΙ ΕΠΙΛΟΓΕΣ του

ΜΗΝΑ

8 ξεχωριστοί προορισμοί που επιλέξαμε και σας προτείνουμε να γνωρίσετε από κοντά – αν ήδη δεν το έχετε κάνει. Σίγουρα θα γίνουν τα νέα σας στέκια.

Της **ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ**

BORED

Το φημισμένο brunch των βορείων προαστίων

Στο all day bar-restaurant Bored του Λουίζου Κωνσταντίνου θα έρθεις για λίγους δυο λόγους. Για τον specialty καφέ, για το all day menu με την υπογραφή του chef Δημήτρη Νικολή, για τα signature cocktails, για την πίστη των ανθρώπων του υπέρ της γλυκιάς απραξίας που όλοι δικαιούμαστε. Φυσικά και για το φοβερό του brunch, φημισμένο για τις χορταστικές, πεντανόστιμες προτάσεις του, φτιαγμένες πάντα με άριστες πρώτες ύλες, αλλά και τα λαχταριστά smash burgers! Όλα αυτά σε έναν χώρο που θα σου δώσει μια αίσθηση οικειότητας, η ζεστασιά του εσωτερικού του και η νησιωτική αύρα έξω, ακόμη κι αν είναι η πρώτη φορά που τον επισκέπτεσαι.

INFO

Λεωφόρος Πεντέλης 15,
Χαλάνδρι,
2106816452
www.boredhub.gr

f Bored.chalandri
@ bored_chalandri

SOYBIRD

Το πρώτο vegan cooking studio της πόλης

Αν πρόσφατα αποφάσισες να ακολουθήσεις τη vegan διατροφή, αν είσαι επαγγελματίας μάγειρας που θες να μάθεις τα μυστικά της vegan μαγειρικής ή αν απλώς αγαπάς το καλό φαγητό, τότε το Soybird είναι ένα λαχταριστό νέο που σε αφορά. Ο Roman Witt, ιδρυτής του Soybird, άνοιξε αυτό το vegan cooking studio (το πρώτο μάλιστα της Αθήνας) στο Κουκάκι πριν από λίγους μήνες με σκοπό να μας δείξει το πόσο νόστιμη μπορεί να είναι η vegan κουζίνα, αλλά και να φέρει τους οπαδούς

της vegan διατροφής πιο κοντά. Βλέπεις, εδώ όχι μόνο θα μάθεις να μαγειρεύεις πρωτότυπες vegan συνταγές που ξεφεύγουν κατά πολύ από όσα έχεις συνηθίσει, αλλά επίσης θα έχεις την ευκαιρία να απολαύσεις επί τόπου τα πιάτα που μόλις έφτιαξες με τους υπόλοιπους συμμετέχοντες. Για την ώρα, προσφέρονται έξι cooking classes (ελληνική κουζίνα, ramen & gyoza, oriental, tacos, ινδικό, μαροκινό, ταϊλανδέζικο και ένα workshop πάνω στο tofu), τα οποία απευθύνονται τόσο σε αρχάριους όσο και σε έμπειρους μάγειρες.

Για να πάρεις μια ιδέα, στο Soybird θα μάθεις να φτιάχνεις vegan φέτα από αμύγδαλα, αλλά και vegan μπουσάκι, φαλάφελ... ποπ κορν (!), ζωμούς για το τέλειο vegan ramen, ακόμα και kimchi. Στο τέλος κάθε μαθήματος, όλοι οι «μαθητές» θα καθίσετε γύρω από ένα τραπέζι για να μοιραστείτε ένα γεύμα, αλλά –κυρίως– τις ιδέες σας. Και αυτό είναι ίσως το πιο ωραίο κομμάτι της όλης εμπειρίας.

Περισσότερες πληροφορίες στο www.soybird.com.

INFO

SOYBIRD
VEGAN COOKING EXPERIENCE

Βεΐκου 75-77,
Κουκάκι,
2112348411
www.soybird.com
Soybird Athens -
VEGAN Cooking
Experience

ΟΙ ΕΠΙΛΟΓΕΣ
ΤΟΥ ΜΗΝΑ

THE BRUNCHERS

Το καλύτερο brunch της πόλης
θα το φάτε εδώ!

Σε λίγο καιρό αυτό το φημισμένο μπραντσαδίκιο θα κλείσει δύο χρόνια από τον Απρίλιο του 2022 που ήρθε στη ζωή μας, από την οποία δεν θέλουμε να φύγει επ' ουδενί! Ήδη στον πρώτο χρόνο λειτουργίας του μπήκε στις καρδιές μας, αλλά και στο top 10 των ταξιδιωτών μέσα από τη πλατφόρμα του Tripadvisor (Travellers' Choice 2023). Η φήμη του έχει εξαπλωθεί τόσο που οι άνθρωποι του αποφάσισαν να δώσουν έξτρα χώρο στο εγχείρημα, επεκτείνοντας τη λειτουργία της σάλας

και στην απέναντι αίθουσα διπλασιάζοντας τη χωρητικότητα.

Η συνταγή της επιτυχίας είναι απλή αλλά καθόλου εύκολη για τα δεδομένα της ελληνικής πραγματικότητας. Το The Brunchers προσφέρει με τεράστια επιτυχία αυτό που λέει το όνομά του: αποκλειστικά brunch και μάλιστα τις ώρες που ορίζει διά της ερμηνείας του το γεύμα. Οι άνθρωποι είναι σπεσιαλίστες στο να δημιουργούν γευστικές προτάσεις της κατηγορίας, όπως εξαιρετικά πιάτα με βάση τα αυγά. Θα απολαύσεις μερικές από τις πιο λαχταριστές εκδοχές benedict, scrambled και ομελέτες μεταξύ άλλων. Το ίδιο εξαιρετικά και τα αφράτα pancakes, τα χειροποίητα ζουμερά burgers, αλλά και ό,τι άλλο περιλαμβάνει το μενού που υπογράφει ο γνωστός σεφ Ιωσήφ Σικιανάκης.

Η κουζίνα πάντα δημιουργικά ανήσυχη, προτείνει γεύσεις που ικανοποιούν ακόμα και τους πιο απαιτητικούς, όπως τα παιδιά για τα οποία έχουν δημιουργήσει ειδικό μενού!

Extra tip: Φρόντισε πριν την επίσκεψή σου να κάνεις τηλεφωνική κράτηση.

INFO

Αγίας Θέκλας 5,
Ψυρρή, 6944200899
www.thebrunchers.gr
The Brunchers
@thebrunchers_athens

FRED

Το μοντέρνο all day restaurant της Νέας Σμύρνης

Το νέο στέκι στα νότια προάστια εδώ και κάτι περισσότερο από έναν χρόνο που έχει ανοίξει. Εξαιρετικά καλαίσθητο με τη minimal Scandinaviana διακόσμηση του, με φιλόξενους ανθρώπους και με πολλά θετικά vibes τριγύρω, αποτελεί ένα all day restaurant, με τη μοντέρνα fusion κουζίνα του να ισορροπεί ανάμεσα στο fine dining και το street food, με πολλές healthy επιλογές. Θα βρείτε πεντανόστιμες προτάσεις τόσο σε brunch όσο και σε lunch και dinner, όλα φτιαγμένα με άριστες πρώτες ύλες (τα λαχανικά, μάλιστα, έρχονται από δική τους φάρμα), ο καφές είναι ένα δικό τους blend, ενώ μια θέση στην καρδιά σας θα βρει σίγουρα και κάποιο από τα signature κοκτέιλ της λίστας. Να το γνωρίσετε!

INFO

Κων. Παλαιολόγου 24,
Νέα Σμύρνη,
2109324867

Fred.athens
 fred.athens

ΧΑΛΒΑΣ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ ΚΟΣΜΙΔΗ-ΓΑΒΡΙΛΗ

Ο ξακουστός χαλβάς!

Η μοναδική, ίσως, παραδοσιακή χαλβαδοποιία, με ιστορία από το 1924, όπου όλα κατασκευάζονται με αγάπη και μεράκι στο χέρι και πάντα με άριστες πρώτες ύλες! Όλα τα καλά υπάρχουν εδώ, από εξαιρετικό χαλβά και ταχίρι, σε πολλές μοναδικές γεύσεις, μπακλαβαδάκια, λουκουμία, υποβρύχια, κανταΐφι, υπέροχα τουλουμπάκια! Κι ακόμη, καρδούπιτες, πορτοκαλόπιτες, σοκολατόπιτες, αξέχαστες πάστες ξηρών καρπών, εξαιρετικά βιολογικά μέλια και χειροποίητες μαρμελάδες χωρίς ζάχαρη. Ρωτήστε και για τα προϊόντα που είναι κατάλληλα για διαβητικούς!

INFO

Αιμιλίου Βεάκη 17, Περιστέρι,
6976897624
Αγ. Δημητρίου 1, Δραπετσώνα,
2104616448 /
Βασιλέως Γεωργίου Α' Πειραιάς,
2104227606 /
www.e-halvas.gr

Χαλβάς Δραπετσώνας
Κοσμίδη-Γαβρίλη
 kosmidi-gavrili
 kosmidi_gavriligavrili

CULTIVOS

Ο κρυφός κήπος της Κυψέλης που θα σε μαγέψει!

Στην καρδιά της Κυψέλης, στον μυστικό κήπο του Cultivos –σήμερα κατατεθέν της πιο multi culti γειτονιάς της πόλης– θα ζήσεις μια all day experience και θα επιστρέψεις ξανά και ξανά! Αρχικά, θα απολαύσεις την απόλυτη εμπειρία καφέ ανώτερης ποιότητας. Πρόκειται για ποικιλίες που παρασκευάζονται αποκλειστικά από μικρές φάρμες μέσω του προγράμματος

Direct Relationship της Taf, το οποίο εξασφαλίζει, πέρα από την εκλεκτή πρώτη ύλη, και τις άριστες συνθήκες παραγωγής με σεβασμό στους ανθρώπους και στο περιβάλλον. Ένας πραγματικά ονειρεμένος καφές, φτιαγμένος από τα χέρια των σούπερ εξειδικευμένων baristas στο Cultivos.

Έπειτα θα γευτείς ένα από τα καλύτερα brunch της πόλης, και το εννοούμε. Χειροποίητες νοστιμιές, παρασκευασμένες με τις καλύτερες πρώτες ύλες που σερβίρονται μέχρι τις 17:00, και δεν θα ξέρεις τι να πρωτοδιαλέξεις. Ιδανικό και για ένα signature κοκτέιλ μετά το γραφείο ή και αργότερα, με την κουζίνα να προτείνει και άλλες νοστιμιές για να συνοδεύσεις το ποτό σου, σαν τις νόστιμες pinsa σε 4 επιλογές!

Γλυκιά ζωή εδώ στο Cultivos, με τον μαγευτικό, κατάφυτο κήπο του, την αίσθηση της χαράς και της θετικής διάθεσης που θα σου προσφέρουν απλόχερα.

INFO

Ζακύνθου 4, Κυψέλη,
2130994738

CultivosKypseli
 cultivoskypseli

Ο ΝΙΚΟΣ

Οι χειροποίητες τυρόπιτες που θα αγαπήσεις!

Νέα Σμύρνη, μια περιοχή που θυμίζει ακόμα γειτονιά. Σε αυτή τη γειτονιά, πολύ κοντά στο γήπεδο του Πανιώνιου, μια αγαπημένη μυρωδιά σε συνεπαίρνει από νωρίς το πρωί: τυρόπιτες που μόλις ξεφουρνίστηκαν, φρέσκιες και λαχταριστές! Πρόκειται για τις ξακουστές τυρόπιτες (αλλά και κρεατόπιτες) του Νίκου, της οικογενειακής επιχείρησης που βρίσκεται, πλέον, στην τρίτη γενιά της, έχοντας ως αφηγήτρια το 1977 και τον παππού Νίκο ο οποίος, ερχόμενος από τη Σμύρνη, έφερε μαζί του και τις αξεπέ-

ραστες συνταγές για τυρόπιτες και κρεατόπιτες που παραμένουν αναλλοίωτες μέχρι και σήμερα. Η τρίτη γενιά λοιπόν, επιμένει στην παράδοση: ετοιμάζει τα πάντα καθημερινά εδώ, στο εργαστήριό της, χρησιμοποιώντας άριστες πρώτες ύλες, οι οποίες έρχονται από τοπικούς προμηθευτές – είπαμε, γειτονιά. Και μαζί με αυτές τις φημισμένες τυρόπιτες και κρεατόπιτες, θα βρείτε και πολλές ακόμη νοστιμιές, όπως η κρεατόπιτα με τυρί, αλλά και με μοσχαρίσιο κιμά που μαγειρεύεται καθημερινά εδώ. Επίσης, την πεντανόστιμη κοτόπιτα, φτιαγμένη κι αυτή με δική τους συνταγή, με φιλέτο κοτόπουλο και πολύχρωμες πιπεριές. Και δίπλα σε όλα αυτά, χορταστικά πείνιρλί, αγαπημένες λουκανικόπιτες, αξέχαστες ζαμπονοτυρόπιτες, λαχταριστές κασερόπιτες! Ο Νίκος θα σας προσφέρει και κάποιες εξίσου εξαιρετικές γλυκές γεύσεις, χειροποίητες και αυτές, όπως η σπιτική μπλόπιτα, η μπουγάτσα, τα φρέσκα μπισκότα και κέικ, ενώ από νωρίς το πρωί θα σας τονώσει με καλοφτιαγμένο καφέ για να ξεκινήσει η μέρα με τον καλύτερο τρόπο! Καθημερινά 06:00 με 21:00.

INFO

Κωνσταντίνου
Παλαιολόγου 36,
Νέα Σμύρνη,
2109356865,
📍 nikostyropita

ΠΙΑΤΣΑ ΚΑΛΑΜΑΚΙ

Το σουβλάκι που αγαπήσαμε τώρα και στη Νέα Φιλαδέλφεια!

Ζουμερό, φροντισμένο, πεντανόστιμο, είναι το σουβλάκι που από το 2016 μας έχει κερδίσει και το αίτημα να το βρισκόμαστε όλο και πιο κοντά μας γίνεται πραγματικότητα: τα αγαπημένα Πιάτσα Καλαμάκι γίνονται οκτώ, καθώς πολύ σύντομα θα ανοίξει και στη Νέα Φιλαδέλφεια! Άριστες πρώτες ύλες, άψογο σέρβις, άνθρωποι που ξέρουν τη δουλειά τους και πραγματικά value for money τιμές έχουν τοποθετήσει το Πιάτσα Καλαμάκι στην καρδιά κάθε καλοφαγά. Εδώ θα βρεις υπέροχα τυλιχτά με 6 διαφορετικές πίτες σε πε-

ρισσότερους από 300 συνδυασμούς. Από γύρο κοτόπουλο με τσένταρ και μπέικον, μέχρι πανσετάκι με Jack Daniel's, μπιφτέκι γεμιστό με παρμεζάνα, ταλαγάνι και μανιτάρια, συκώτι και προβατίνα, κερμπάπ και μπιφτέκι γαλοπούλας με πολιτική σάλτσα, σουτζούκι με πικάντικο Αϊβάρι και άλλα πολλά και θαυμαστά! Και δίπλα σε όλα αυτά και μια σειρά από ξεχωριστά burgers με ολόφρεσκα μπιφτέκια, νοστιμότητες σκεπαστές και πλούσιες επιλογές φρέσκιας τηγανητής πατάτας, meatless προτάσεις, μαγειρευτά, ακόμη και γλυκά! Όλα αυτά στους μοντέρνους χώρους του, take away και delivery καθημερινά μέχρι τις 02:00 και Παρασκευές και Σάββατα έως τις 03:00. Καθόλου τυχαία όλα τα βραβεία που έχει κερδίσει, τρεις φορές το Estia Awards Gold in Souvlaki (2024), καθώς και το Estia Awards Silver for Strategic Development 2024!

Extra tip: Κάτι ψήνεται στο Πιάτσα Καλαμάκι Νέας Φιλαδέλφειας (Λ. Δεκελείας 80, 2102514759). Μπες στο Instagram της Taste Voice και ακολούθησε τις οδηγίες για να είσαι ένας από τους πρώτους τυχερούς που θα γευματίσουν στο νέο κατάστημα δωρεάν!

INFO

Καταστήματα:
Ν. Σμύρνη, Χαλάνδρι,
Κυψέλη, Πειραιάς,
Ηλιοπούλη,
Αιγάλεω, Καισαριανή,
Νέα Φιλαδέλφεια
www.piatsakalamaki.gr
📍 Πιάτσα Καλαμάκι
📱 @piatsakalamaki

Μια αληθινή ιστορία που απασχόλησε την αγγλική κοινή γνώμη

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Όλοι βέβαια έχουμε διαβάσει τον «*Ροβινσώνα Κρούσο*» του Ντάλιελ Ντεφόε και μερικοί από εμάς τους παλαιούς των ημερών έχουμε δει στον κινηματογράφο την ταινία της Λίνας Βερτμίλλερ «*Η κυρία και ο ναύτης*», με πρωταγωνιστές τον Τζιανκάρλο Τζιανίνι και τη Μαριάντζελα Μελάτο.

Και στις δύο περιπτώσεις κάποιοι ναυαγούν σε ένα ερημονήσι. Και ενώ ο Ροβινσώνας Κρούσος είναι μόνος –ώσπου καταφτάνει ο Παρασκευάς–, ο Τζιανκάρλο Τζιανίνι έχει για συντροφιά την πανέμορφη –πλην εξαιρετικά δύστροπη λόγω πλούτου– Μαριάντζελα. Η δεύτερη περίπτωση μου ακούγεται πιο ενδιαφέρουσα, είναι γεγονός. Ωστόσο στις μέρες μας, ποιος από εμάς δεν θα σκεφτόταν με τρόπο την πιθανότητα να βρεθεί εγκαταλειμμένος σε κάποιο ερημονήσι του Ειρηνικού, αναγκασμένος να επιβιώσει με ένα κινητό που η μπαταρία του επέπρωτο να τινάξει τα πέταλα εντός ολίγων ωρών; (Παρελθέτω.)

Στο βιβλίο του **Ντέιβιντ Γκραν**, «*Γουέιτζερ*», οι ναυαγοί είναι περισσότεροι. Ένα ολόκληρο τρικάρταρο του 18ου αιώνα τσακίζεται στα βράχια ενός ερημονησιού στα ανοιχτά της Παταγονίας. Το Γουέιτζερ, όπως ονομάζεται το σκάφος, είχε αποπλεύσει από την Αγγλία μαζί με κάμποσα άλλα για να αντιμετωπίσει την Ισπανική αρμάδα, όμως ξέκοψε από τον υπόλοιπο στόλο και κατέληξε να θαλασσοδέρνεται πριν τελικά βυθιστεί σε εκείνο το ερημονήσι. Οι ναυτικοί που επιβιώνουν του ναυαγίου πρέπει τώρα να επιζήσουν σε ένα αγριότοπο. Χωρίς προμήθειες, χωρίς εύκολο τρόπο να βρουν τροφή, μέσα σε καταιγίδες, ερχόμενοι συχνά σε ρήξη μεταξύ τους, δημιουργώντας ομάδες και φατρίες, προκαλώντας φόνους και εξεγέρσεις.

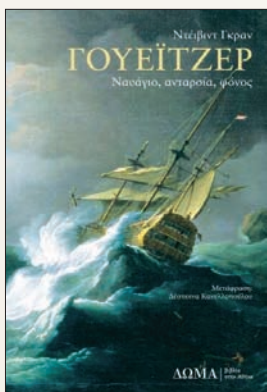
Το μυθιστόρημα είναι συναρπαστικό. Δεν έχανα ευκαιρία να το πιάσω στα χέρια μου και να συνεχίσω την ανάγνωση. Ο συγγραφέας του, ο Ντέιβιντ Γκραν, έχει γράψει κι ένα άλλο βιβλίο τη μεταφορά του οποίου είδαμε φέτος στις κινηματογραφικές αίθουσες (αναφέρομαι στην ταινία «*Οι δολοφόνοι του ανθισμένου φεγγαριού*»). Αυτήν όμως την ώρα θέλω να στείλω τον αναγνώστη στο κοντινότερο βιβλιοπωλείο για να προσφέρει στον εαυτό του μια ύψιστη απόλαυση: το διάβασμα μιας ναυτικής περιπέτειας που μπορεί μεν να μην ενέχει ούτε μια στιγμή κάποια ερωτική ιστορία, που μπορεί το γυναικείο φύλο να απουσιάζει εντελώς, που μπορεί να μην περιγράφει τη σύγχρονη εποχή μας, που δεν αναφέρεται

στην Τεχνητή Νοημοσύνη, αλλά που είναι γραμμένο με τέτοιο τρόπο που δεν μπορώ παρά να αποδώσω τα εύσημα στον συγγραφέα του και τα συγχαρητήριά μου στην Δέσποινα Κανελλοπούλου που το μετέφρασε.

Και για να επανέλθω στην ιστορία που περιγράφει το βιβλίο του Γκραν, οι ναυαγοί κάποια στιγμή χωρίζουν τα τσανάκια τους, μοιράζονται σε ομάδες, κάποιοι φτιάχνουν μια αυτοσχέδια λέμβο και αποπειρώνται να διασχίσουν τα φουρτουνιασμένα νερά των επικίνδυνων εκείνων πορθμών, κάποιοι βρίσκουν άλλους τρόπους, με αποτέλεσμα να...

Όμως όχι, δεν θα σας πω εδώ τι έγινε στη συνέχεια, δεν σκοπεύω να γίνω σπιδούνας του τέλους μιας αληθινής ιστορίας που απασχόλησε για καιρό την αγγλική κοινή γνώμη αλλά και τις αίθουσες των δικαστηρίων στη Γηραιά Αλβιόνα.

370 σελίδες γκρο μπετόν πεζογραφίας.

Ντέιβιντ Γκραν
Γουέιτζερ: ναυάγιο, ανταρσία, φόνος
εκδ. ΔΩΜΑ

Κατσαρόλες με βιβλία «Αποκριάτικο ξημέρωμα»

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΚΑΚΑΟΥΝΑΚΗ

Μπαίνουμε σιγά σιγά στις Απόκριες και θα σας πάω χρόνια πίσω να θυμηθούμε ζωές, καταστάσεις και συνταγές που ίσως και να χάθηκαν στον χρόνο. Όταν το να έχεις λάδι και κρασί σε έκανε «βασιλιά» και ενώ οι υπόλοιποι πέθαιναν από την πείνα, ακόμη και μετά τον Πόλεμο και την Κατοχή.

Στο «*Αποκριάτικο ξημέρωμα*» ο **Βασίλης Λούλης** (1901-1971) γράφει: «*Ημουν κακός συγγενής γιατί δεν δεχόμουν ούτε κουβέντα για να μπουν στον κατάλογο των απόρων άνθρωποι που καμιά ανάγκη δεν είχαν ούτε και δικαίωμα στη μερίδα ανθρώπων, γιατί ούτε το λάδι τους έλειψε ούτε το κρασί και το πετιμέζι. Με λάδι και με κρασί παίρνανε τα πιο καλά ψάρια και το πιο καλό κρέας, έτσι θα πέρναγα εκείνο τον χειμώνα με τις ελιές και τις σαρδέλες και έναν πατόα κάθε Κυριακή. Και η Ζουζού τα μεσημέρια παραφύλαγε, το μάτι της γαρίδα μόλις με έβλεπε να μπαίνω στο στενό για να ανέβω στην κάμαρή μου, άνοιγε το παράθυρο να βλέπω τα καλά της.*

»*Τα είχε όλα στη γραμμή πάνω στο τραπέζι και πάνω στο περβάζι του παραθυριού να τα βλέπω όλα, όλες τις λιχουδιές της. Κρέατα, μακαρονάδες, μελανούρια, πηχτή, πίτες, κεφτέδες, ρυζόγαλα και τι δεν είχε απ' όλα τα καλά. Ήταν ακόμη στις δόξες της από τις τελευταίες αναλαμπές από τις 300-400 λίρες που είχε φέρει ο μεγάλος αδερφός τον Αύγουστο του '45.*

Προστρέχω και πάλι στην **Εύη Βουτινιά** (1950-2013) και ψάχνω γεύσεις αληθινές για να φτιάξω τραπέζι μεγάλο και να έρθει κόσμος. Και περιμένω πάντοτε και εκείνους που μας λείπουν και φύγανε μια για πάντα.

Κρέας με χοντρά μακαρόνια

Υλικά

2 κιλά τραγόπουλο ή μοσχάρι μπούτι / μισό κουταλάκι αλεύρι / 2 κουταλιές βούτυρο / 2 κουταλιές λάδι / 2 κρεμμύδια / 10 σκελίδες σκόρδο / 2 φλιτζάνια ντομάτα / 1 καρότο / 5 κλωνάρια μαϊντανό / μισό κοφτό κουταλάκι μπαχάρι / 700 γραμ. χοντρά μακαρόνια με τρύπα / αλάτι χοντρό / τυρί τριμμένο (όσο θέλετε)

Η εκτέλεση

Κόψτε το κρέας σε μεριδούλες, πλύντε το και βάλτε το στην κατσαρόλα να αφήσει τα υγρά του. Ανακατέψτε τότε τότε με ξυλίνη κουτάλα. Όταν τα υγρά εξατμιστούν εντελώς ρίξτε μια κουταλιά βούτυρο και το λάδι και τσιγαρίστε το κρέας μέχρι να ροδίσει ελαφρά. Τότε πασπαλίστε με το αλευράκι και τσιγαρίστε ακόμα λίγο να ψηθεί και αυτό. Προσθέστε το αλάτι, το πιπέρι το μπαχάρι και τα λαχανικά και βάλτε βραστό νεράκι.

Αφήστε το σκεπασμένο σε χαμηλή φωτιά να σιγοβράσει και όταν είναι μισοέτοιμο προσθέστε την ντομάτα, τα σκόρδα, το μπαχάρι και (αν χρειάζεται) νεράκι. Μαγειρέψτε το μέχρι να μελώσει η σάλτσα. Βάλτε το κρέας σε μια πιατέλα και περάστε τη σάλτσα από τον μύλο των χορταρικών ή από το μηχανάκι της κουζίνας για να γίνει λεία. Βράστε τα μακαρόνια σε αλατισμένο νερό, σουρώστε τα, βάλτε τα σε πιατέλα και περιχύστε τα με το βούτυρο που έχετε κρατήσει. Πασπαλίστε τα με λίγο τυρί και ραντίστε με λίγη σάλτσα.

Βάλτε το υπόλοιπο τυρί σε ένα μπολ και την υπόλοιπη σάλτσα σε ένα άλλο και σερβίρετε κρέας και μακαρόνια καυτά.

Γαλατόπιτα

Υλικά

5 φιλά φύλλα κρούστας / 2 κουταλιές βούτυρο γάλακτος / 2 λίτρα γάλα πλήρες / 10 αυγά / 230 γραμ. ζάχαρη / ζύσμα από ένα πορτοκάλι / μια πρέζα αλάτι

Η εκτέλεση

Αλείψτε με βούτυρο ένα ταψί

Νο 36, απλώστε τα φύλλα αλείφοντάς τα με βούτυρο. Βάλτε το ταψί σε προθερμασμένο φούρνο στους 200°C και ψήστε μέχρι να ροδίσουν τα φύλλα. Βγάλτε το ταψί και χαμηλώστε τον φούρνο στους 170°C. Χτυπήστε τα υπόλοιπα υλικά μέχρι να ενωθούν καλά και ρίξτε το μείγμα πάνω στα ψημένα φύλλα. Φουρνίστε τη γαλατόπιτα και ψήστε μέχρι να σταθεροποιηθεί – προσέξτε να μην την παραψήσετε.

Τα βιβλία

«*Ολίγα τινά περί της ζωής του Αντώνη Κατραμάδου*» του Βασίλη Λούλη, εκδόσεις Κέδρος
«*Όσες γεύσεις φέρνει ο χρόνος*» της Εύης Λ. Βουτινιά από την «Καθημερινή»

«*Η Δήμητρα Κακαουνάκη είναι δημοσιογράφος και ραδιοφωνικός παραγωγός. Παρουσιάζει κάθε βράδυ, τα μεσάνυχτα, στο Kosmos την εκπομπή «Οίκος Αντοχής» και το podcast της με τίτλο «Οι συνταγές του Κόσμου» με μουσικές, συνταγές και βιβλία, βρίσκεται στο Ertecho.*

14+1 τραγούδια για τις 14+1 Φεβρουαρίου

» Μια λίστα για την επόμενη από την ημέρα του Αγίου Βαλεντίνου. Τότε που οι μισοί έρωτες της προηγούμενης, μπορεί και να έχουν αρχίσει να σβήνουν.

Ημέρα των ερωτευμένων. Δύσκολη πίστα. Ό,τι και να κάνεις, το πιθανότερο είναι ότι θα χρησιμοποιηθεί εναντίον σου. Συνηθισμένος να αποφεύγεις τις κακοτοπιές, παίζεις μπάλα μια μέρα αργότερα. Κι όπως το 667 δεν είναι το «number» αλλά το «neighbour of the beast», έτσι και η λίστα σου δεν είναι ο «Valentine» αλλά ο «neighbour of the Valentine». Ούτε γάτα, ούτε ζημιά! Λοιπόν, φτιάχνεις μια λίστα με 14+1 ερωτικά τραγούδια από την οποία λείπουν όλα τα προφανή. Και βάζεις κάτι περιέργα, κάτι απρόσμενα, κάτι άσχετα. Μα έτσι είναι πάνω κάτω οι έρωτες: απρόσμενοι, περιεργοί, σχεδόν άσχετοι, προσωπικοί. Αλλιώς δεν είναι έρωτες, είναι προξενιά. Άντε να δούμε...

1. **John Denver: «Annie's Song».** Τι άλλο να της πει δηλαδή: «Εκπληρώνεις τις αισθήσεις μου σαν νύχτα στο δάσος, σαν τα βουνά την άνοιξη, σαν μια βόλτα στη βροχή». (Θα προτιμούσα τη μετάφραση ως «Με εκπληρώνεις» κατά το «Με εκριζώνεις» της Μάτσας Χατζηλαζάρου.
2. **Bryan Ferry: «Shall I Compare Thee To A Summer's Day».** Ιδανικός συνδυασμός. Το 18ο Σονέτο του William Shakespeare με τη μουσική του Bryan Ferry κι εκείνη την απόλυτα εκφραστική φωνή του.
3. **Richie Valens: «We Belong Together».** Ένα από τα μικρότερα σε διάρκεια ερωτικά τραγούδια. Ο Valens προσθέτει μια δόση μελαγχολίας που δεν την περιμένεις. Σε γονατίζει.
4. **Richard Lockwood: «When I Met You».** Τον γνωρίζουν ελάχιστοι, έφυγε νωρίς και ήταν μέλος των Tully, ενός από τα πολύ καλά ψυχεδελικά συγκροτήματα της Αυστραλίας. Μεγάλο τραγούδι!
5. **Chet Baker: «It's Always You».** Η τρομπέτα του Chet Baker κι επιπλέον η φωνή του: «Κάθε φορά που ερωτεύομαι, είσαι πάντα εσύ».
6. **Tom Waits: «I Want You».** Τον έχεις για λίγο πιο μπλαζέ, το είχε φροντίσει κιόλας προσπαθώντας να λείπει τα πράγματα ανάποδα απ' ό,τι τα ένιωθε.

Κάτι σαν «ελπίζω να μη σ' ερωτευτώ» δηλαδή. Εδώ είναι απόλυτα ευθύς: «Να σου δώσω τ' αστέρια» της λέει, «τον ήλιο σε μια φωτεινή μέρα».

7. **Φοίβος Δεληβοριάς: «Το καλοκαίρι θα 'ρθει».** Δεν έχω καλύτερο ελληνικό στίχο για τον έρωτα μα και για το καλοκαίρι: «Το καλοκαίρι θα 'ρθει και στη θάλασσα θα επιστραφείς / Μεσ στον βυθό θα προσέχουν οι ιππόκαμποι να μη χαθείς / Κι όταν θα βγάζεις για λίγο σε μια σου βουτιά το μαγικό / Θα 'σαι στον κόσμο η μόνη / Θα 'σαι στον κόσμο η μόνη».

8. **Bright Eyes: «First Day Of My Life».** «Αυτή είναι η πρώτη μέρα της ζωής μου. Σου ορκίζομαι ότι γεννήθηκα μπροστά στην πόρτα σου». Τοποθετείς την κάμερα μπροστά σε μερικούς ανθρώπους, ζευγάρι ή όχι και καταγράφεις τις αντιδράσεις τους. Φανταστική ιδέα, άπιστευτο video clip, πολύ τρυφερό τραγούδι.

9. **Shawn Phillips: «She Was Waiting For Her Mother At The Station In Torino And You Know I Love You Baby But It's Getting Too Heavy To Laugh».** Η χαρά του ραδιοφωνικού παραγωγού: να βγει στον αέρα για να πεις αυτόν τον τίτλο. Και να σκάσουν το ένα μετά το άλλο τα χρώματα της φωνής του Shawn Phillips. Εκείνου που τραγούδησε για πρώτη φορά ως «Martlet's Tale» και τη «Μπαλάντα των αισθήσεων και των παραισθήσεων» του Χατζιδάκι.

10. **Cat Stevens: «How Can I Tell You».** Τις συντριπτικά περισσότερες φορές, δεν έχεις ιδέα πώς να το πεις. Κι αν ο Cat Stevens βρήκε σε πολλά τραγούδια του τον τρόπο, εδώ είναι αφοπλιστικός.
11. **Pan Pan: «Ανισόπεδη Ντίσκο».** «Και σκεφτόμουν ότι θέλω να σου γράψω ένα τραγούδι να ακούς όταν πηγαίνεις στη δουλειά το πρωί». Πρωινή Αθήνα, την ώρα που ζημερώνει...
12. **Ryan Gosling - Emma Stone: «City Of Stars».** Πιάνο, φωνή, μερικά φάλτσα, γέλια ανάμεσα, αυτό είναι ν' αγαπάς: να είσαι εκτός τόνου, να γελάς συνέχεια.
13. **Nick Cave & The Bad Seeds: «Waiting For You».** Εδώ είναι η φάση που περιμένεις τον άλλο, η φάση η δύσκολη. Μα όλα θα πάνε καλά, αλήθεια...
14. **John Coltrane with Johnny Hartman: «My One And Only Love».** Είναι ο Coltrane που φυσάει το τενόρο και δίπλα του ένας υπέροχος βαρύτονος Hartman. Χωρίς σχόλιο!
- 14(+1). **Van Morrison: «Beside You».** «Στα λευκώματα είμαστε μαζί, κολλημένοι ο ένας δίπλα στον άλλον». Τίποτε άλλο δεν είναι αναγκαίο...

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς CLLXII

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

ΜΙΚΡΟΣ ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

© Μικρός Κεραμεικός, Ευμολπιδών 13, 6982121385

Η επιστροφή του «Μεφίστο»

Ο Νικόλας Βαγιονάκης επανακάμπτει με την εμπνευσμένη από το εμβληματικό έργο του Κλάους Μαν σόλο περφόρμανς

Νικόλας Βαγιονάκης

ΘΕΑΤΡΟ

Έργο ορόσημο, το «Μεφίστο» του Κλάους Μαν παρακολουθεί την πορεία ενός ηθοποιού από τα πρώτα χρόνια της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης και το όραμά του για ένα επαναστατικό θέατρο μέχρι το 1936 οπότε, για χάρη της καριέρας του, αναδεικνύεται στο νέο αστέρι του τρίτου Ράιχ.

Μ' αυτό το εύφλεκτο υλικό καταπιάνεται για τρίτη χρονιά ο Νικόλας Βαγιονάκης, επιστρέφοντας στην αθηναϊκή σκηνή, και συγκεκριμένα στο **Θέατρο Μικρό Κεραμεικός**, μετά από δύο σεζόν στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης και sold out παραστάσεις στη Θεσσαλονίκη, στη Σύρο, στην Πάτρα και στο Etcetera Theatre του Λονδίνου.

Ερμηνεύοντας και με την τελευταία ικμάδα του κορμιού του, ενσαρκώνει τον Χέντρικ Χέφγκεν ο οποίος, προκειμένου να καθιερωθεί σαν πρωταγωνιστής στο θέατρο την περίοδο ανόδου του φασισμού, συνάπτει συμφωνία με τον διάβολο, προδίδει όλα τα ιδανικά και τις αξίες του και τελικά μεταμορφώνεται σε μαϊμού της εξουσίας. Ένας παλιόσος που διασκεδάζει δολοφόνους. Οι συνέπειες θα είναι δραματικές.

Πρόκειται άραγε για κωμωδία, δράμα, παρωδία, cabaret; Μετά από δεκατρία χρόνια σπουδών στη βρετανική πρωτεύουσα, στον δεύτερο κύκλο της θεατρικής του διαδρομής, ο Βαγιονάκης ασχολείται αποκλειστικά με μονόλογους μεγάλων συγγραφέων και φιλοσόφων (όπως οι Φραντς Κάφκα, Έντγκαρ Άλλαν Πόε, Κλάους Μαν), αναλαμβάνοντας επίσης τον σχεδιασμό της παράστασης.

«Δεν υπάρχει τέχνη που πιο απαραίτητα πρέπει να ενώνει ψευδαισθηση και πραγματικότητα παρά το θέατρο» αναφέρει ο ίδιος, υποστηρίζοντας πως «Ο μονόλογος, φυσικά, δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση. Απαιτεί πολυσύνθετες τεχνικές, υψηλή αισθητική, προσωπικότητα, εκτόπισμα και μια αυθεντική, μοναδική προσέγγιση. Μια πρόταση με φαντασία και δημιουργικό καλπασμό. Είμαι πραγματικά ευγνώμων που η συγκινησιακή και συγκλονιστική επαφή με το κοινό παραμένει αδιάκοπη και εξελικτική. Η απογύμνωση της δύναμης, η αυστηρή επιλογή, η ουσιαστική λιτότητα μαζί με πνεύμα και φινέτσα δημιουργούν την πρώτη ύλη μιας σκηνικής επάρκειας, προβάλλοντας απλόχερα την ψυχική και το πνεύμα του ηθοποιού στους θεατές».

© Έως 25
Φεβρουαρίου,
Σάββατο στις
21:30 & Κυριακή
στις 18:30

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Άγνωστοι μεταξύ μας (ALL OF US STRANGERS) ***1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Άντριου Χέιγκ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Άντριου Σκοτ, Πολ Μέσκαλ, Τζέιμι Μπελ, Κλερ Φόι

Σε έναν μισοάδειο ουρανοξύστη του σύγχρονου Λονδίνου δύο άγνωστοι άντρες, ο Άνταμ και ο Χάρι, έρχονται κοντά. Κι ενώ ο Άνταμ πασχίζει να κλείσει τις πληγές του παρελθόντος και να ξεπεράσει την τραυματική απώλεια των γονιών του που σκοτώθηκαν σε τροχαίο όταν εκείνος ήταν μόλις 12 ετών, το παρελθόν επιστρέφει αναπάντεχα στη ζωή του. Καθώς ταξιδεύει στην επαρχιακή γενέτειρά του ώστε να επισκεφτεί για μια τελευταία φορά το πατρικό του, έκπληκτος αντικρίζει τους γονείς του όχι μόνο ζωντανούς αλλά και ολόιδιους όπως τη μέρα που σκοτώθηκαν πριν από 30 χρόνια.

Φαντάσματα και ζωντανοί άνθρωποι δεν συνυπάρχουν μόνο στα θεσπέσια κινούμενα σχέδια του Χαγιάο Μιγιαζάκι («Το αγόρι και ο ερωδιός») αλλά και στο νέο, υπέροχο φιλμ του Άντριου Χέιγκ ο οποίος πριν από 9 χρόνια είχε αφηγηθεί με το «45 χρόνια» μία από τις πιο τρυφερές ερωτικές ιστορίες των τελευταίων χρόνων. Μάλιστα χάρη σε εκείνο το φιλμ η Σαρλότ Ράμπλινγκ μπήκε στις οσκαρικές υποψηφιότητες, αλλά έχασε τελικά το βραβείο από την Μπρι Λάρσον («Room»). Η νέα ταινία του Χέιγκ υπό μια έννοια έχει αρκετά κοινά σημεία με εκείνη τη δημιουργία, καθώς ανιχνεύει παρόμοιους κώδικες επικοινωνίας και σύνδεσης δύο εραστών, οι οποίοι αυτή τη φορά βρίσκονται στην αφετηρία της σχέσης κι όχι στο λυκόφως της ζωής τους. Η μεγάλη διαφορά όμως έγκειται στην ανατροπή των συνθηκών στη ζωή των ηρώων και δεν έχει να κάνει αποκλειστικά με τον χρόνο. Στην ταινία του 2015, το σενάριο προερχόταν από τη βασική ιδέα του Ντέιβιντ Κονσταντίν στο διήγημα «In another country» κι αφορούσε στην αδιασάλευτη και τακτοποιημένη ζωή του γηραιού ζευγαριού που ανατρέπεται από την είδηση του θανάτου μιας παλιάς αγάπης. Στο οπαραχτικό «Άγνωστοι μεταξύ μας» το σενάριο βασίζεται στο μυθιστόρημα «Strangers» του Τάιτσι Γιαμάντα και η ονειρική διάσταση είναι σαφώς εντονότερη, αλλά και περισσότερο διαπεραστική για τους ανασφαλείς και ευάλωτους πρωταγωνιστές. Οι μνήμες του παρελθόντος κυριολεκτικά διαμορφώνουν το πλαίσιο όπου φαντασία και πραγματικότητα γίνονται ένα και οδηγούν σε αχαρτογράφητα νερά τους ήρωες, με αποκορύφωμα το συγκλονιστικό φινάλε. Είναι αληθινό επίτευγμα ο τρόπος που ο σκηνοθέτης ενορχηστρώνει τούτο το παράδοξο, ερωτικό παραμύθι σαν ένα τολμηρό μεταφυσικό θρίλερ που όμως αντί να τρομάζει προκαλεί ατόφια συγκίνηση στον θεατή. Σαφώς και οι δύο πρωταγωνιστές, Άντριου Σκοτ και Πολ Μέσκαλ («Aftersun»), έχουν μεγάλο μερίδιο στο πόσο συμπνετική γίνεται η σχέση των δύο εραστών, αλλά είναι η ειλικρίνεια και η ανθρωπιά στην αφήγηση του Χέιγκ που αποθεώνει τη δύναμη της αγάπης σε τούτη τη μαγευτική ταινία.

JUST THE FACTS

Άγνωστοι μεταξύ μας ***1/2

The power of love διά χειρός Άντριου Χέιγκ

Madame Web **

Η νέα ηρωίδα της Marvel με το βλέμμα στο μέλλον

Ο διάβολος δεν υπάρχει ***1/2

Οικολογικό θρίλερ από τον δημιουργό του «Drive my car»

Bob Marley: One Love **

Ο θρύλος της reggae και της Τζαμάικα

Νέα ήπειρος *

Ερωτικό ζευγάρι στα πρόθυρα νευρικής κρίσης

Γαμήλια καταστροφή -

Όνειδος για τους λάτρεις του Βαλεντίνου

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

➔ Επιστροφή στον πλανήτη Αράκας στις 29 Φεβρουαρίου

Ο διάβολος δεν υπάρχει (EVIL DOES NOT EXIST) ***1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ριγιουσούκε Χαμαγκούτσι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Χιτόσι Ομίκα, Ρίο Νισικάουα, Ριγιούζι Κοσάκα, Αγιάκα Σιμπουτάνι

Μια μεγάλη εταιρεία του Τόκιο σχεδιάζει την κατασκευή ενός πολυτελούς κάμπινγκ σε ειδική περιοχή της Ιαπωνίας η οποία φημίζεται για τις ευεργετικές ιδιότητες των υδάτων των πηγών της. Οι ντόπιοι ενημερώνονται για τις λεπτομέρειες του σχεδίου και διατυπώνουν τις αντιρρήσεις τους, ειδικά στο κομμάτι που αφορά στην επιβάρυνση του περιβάλλοντος.

Ο Χαμαγκούτσι υπογράφει ένα ακόμη μιμαλιστικό δράμα, αλλά δεν φτάνει στην αφηγηματική δεξιοτέτα του «Drive my car». Μια ιστορία που σπλητεύει τον καπιταλισμό ο οποίος σαρώνει κάθε μορφή αντίστασης στον βωμό του κέρδους, αλλά αδυνατεί να γίνει πραγματικά ευρηματική στο μοτίβο της σχέσης ανθρώπου-φύσης. Με εφραλήριο την περιβαλλοντική μόλυνση και με άξονα τη σχέση ανάμεσα στους δύο εκπροσώπους της εταιρείας και τον «σοφό» χωρικό, ο Ιάπωνας σκηνοθέτης σκιτσάρει μια ατμόσφαιρα μυστηρίου που διατηρεί μεν το σασπένς αλλά αδυνατεί στην ανάπτυξη της ιστορίας.

Madame Web **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σ.Τζ. Κλάρκσον ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ντακότα Τζόνσον, Σίντνεϊ Σουίνι, Σελέστ Ο' Κόννορ, Ταχάρ Ραχίμ

Η Κασάντρα Γουέμπ είναι μια διασώστρια με ικανότητες μέντιουμ που γίνεται άθελά της προστάτιδα τριών νεαρών κοριτσιών, τα οποία καταδιώκονται από αινιγματικό δολοφόνο που έχει ικανότητες... αράχνης και μοιάζει ανίκητος!

Η νέα ταινία της Marvel ποντάρει σε μια μάλλον «άγνωστη» και αινιγματική ηρωίδα της για να βάλει φρένο στην εμπορική κατηφόρα της τελευταίας διετίας. Η περιπέτεια της Σ.Τζ.

Κλάρκσον, παρ' ότι έχει κάποιες δυνατές σκηνές δράσης, είναι μέτριου διαμετρήματος και ισχνού δραματουργικού συμβολισμού γύρω από την επίκαιρη γυναικεία ενδυνάμωση. Επιπλέον, η παρουσία της Ντακότα Τζόνσον δεν μοιάζει ταιριαστή με εκείνη της σούπερ ηρωίδας που αναπτύσσει ηγετικές ικανότητες. Κλειδί του φιλμ η παρουσία της Σίντνεϊ Σουίνι που υποδύεται επαρκώς μία από τις τρεις άτυχες κοπέλες που γίνονται στόχοι του μασκοφόρου.

Bob Marley: One Love **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ρεϊνάλτο Μάρκου Γκριν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Κίνγκσλεϊ Μπεν-Αντίρ, Λασάνα Λιντς, Τζέιμς Νόρτον

Η ιστορία του Μπομπ Μάρλεϊ μέσα από τη σχέση με τη γυναίκα του και την ανάγκη του να εκφραστεί ελεύθερα μέσω των πολιτικοποιημένων τραγουδιών του.

Δίχως ουσιαστικό ενδιαφέρον για την προσωπικότητα και κυρίως τη μουσική ιδιοφυία που αποτελούσε ο Μάρλεϊ, το φιλμ δεν προσφέρει κάποιο νέο στοιχείο για τη ζωή του θρύλου της reggae μουσικής. Η δημιουργία του Γκριν είναι αποσπασματική και βασίζεται στη δυνατή μεταμόρφωση του ηθοποιού Κίνγκσλεϊ Μπεν-Αντίρ σε έναν αέρινο και τραγικό Μάρλεϊ. Τα πρώτα δύσκολα χρόνια στη φτωχική Τζαμάικα και η κατάρα του «λευκού πατέρα», η ανάδειξη του ξεχωριστού μουσικού ταλέντου, τα χρόνια της καταξίωσης και το τραγικό τέλος του μουσικού, παραθέτονται με το στίλ μιας κοινότυπης βιογραφίας που ακολουθεί τη λογική ενός βίντεο κλιπ μεγάλης διάρκειας. Καλογυρισμένο μεν αλλά κουραστικό, ειδικά από τη μέση και μετά.

«Πάντα ένιωθα ξένος και μόνος μέσα στην ίδια μου την οικογένεια» (Άγνωστοι μεταξύ μας)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Σε είδα, με είδες, μιλήσαμε, κατάλαβα και κατάλαβες ότι έκουμε σύνδεση, αλλά ο τυπογράφος μας τα χάλασε. Στείλε μήνυμα.

ΟΜΟΡΦΗ ΜΟΥ

Ήταν 8 το πρωί, περίμενα για service για τα πρώτα 5000 χιλιόμετρα στο καινούργιο μου αμάξι. Μπήκες μέσα για να πιάσεις δουλειά, συναντήθηκαν τα βλέμματά μας πολύ έντονα... Μεγάλη Αντιπροσωπεία στο Χαϊδάρι, μετά την πεζογέφυρα, στο ρεύμα προς Αθήνα. Σε σκέφτομαι συνέχεια. Γράψε μου σε παρακαλώ...

ΣΕ ΕΙΔΑ ΣΤΟ ONE SALONICA

Ήσουν με δύο φίλες σου στο σινεμά. Ξανθιά, γαλανομάτα, μου άρεσες... Ανταλλάξαμε ματιές, αλλά όχι κάτι παραπάνω. Στείλε μου αν δεις το μήνυμά μου.

ΕΝΤΟΝΑ ΒΛΕΜΜΑΤΑ

Σε είδα στον Εθνικό Κήπο, γύρω στις 4:30, ενώ περνούσες δίπλα από μένα και την παρέα μου μαζί με δύο φίλες σου. Φορούσα ένα πράσινο φούτερ και έπαιζα στο κινητό. Τα βλέμματά μας συναντήθηκαν και δεν σταματήσαμε να κοιταζόμαστε μέχρι να προσπεράσει ο ένας τον άλλον. Ήταν το πιο έντονο βλέμμα που έχω νιώσει ποτέ. Δεν ξέρω γιατί δεν σταμάτησα να σου μιλήσω. Ελπίζω το σύμπαν να μου δώσει μια δεύτερη ευκαιρία.

ΕΙΠΕΣ ΚΑΛΗΝΥΧΤΑ

Σε είδα σε γνωστό μαγαζί του Παγκρατίου χθες το βράδυ. Κοιταζόμασταν συνέχεια από την ώρα που μπήκα μέσα, φορούσες κόκκινα, έχεις ξανθό καρέ μαλλί, καθόσουν στη γωνία. Όταν έφυγες, μου είπες καληνύχτα. Είχα ετοιμάσει ένα χαρτάκι με το τηλέφωνό μου και δεν πρόλαβα να στο δώσω. Εάν είσαι κάπου εδώ και το δεις, θα χαρώ να σε βρω.

(ΣΕ ΕΒΛΕΠΑ) ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΠΡΩΗΝ ΜΟΥ ΔΟΥΛΕΙΑ

Είσαι ψηλός, με καστανά μακριά μαλλιά και μπλε μάτια. Σε πετύχαινα πολλές φορές στο προαύλιο της εταιρείας που δουλεύαμε όταν κατεβαίναμε για τσιγάρο. Σε κοιτούσα αλλά δεν είχα το θάρρος να σου μιλήσω ποτέ. Επίσης σε πετύχαινα και στα μέσα. Μετά από τόσους μήνες, ακόμα σε σκέφτομαι και θέλω να μάθω το όνομά σου και να σε γνωρίσω. Με λένε Βάσια και τις τελευταίες μέρες, πριν φύγω από τη συγκεκριμένη δουλειά, έβαψα τα μαλλιά μου κόκκινα.

ΓΙΑ ΨΩΝΙΑ ΕΓΩ, ΓΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ ΕΣΥ...

Δεν ξέρω εάν καν το δεις, θα το ήθελα όμως. Όμορφα ματιά και γλυκό χαμόγελο. Ίσως να βιαζόμουν εγώ, ίσως και τελικά να μην μπορούσα να σου πω πολλά εν ώρα εργασίας σου. Σίγουρα όμως θα είχα πολλά να πω από κοντά. The North Face.

LONDON TO ATHENS

Σε είδα, δουλεύεις αεροσυνοδός στην Aegean. London to Athens 18.1. Και εκεί που περπάταγα να πάω στην άλλη άκρη του αεροπλάνου, εμφανίζεσαι μπροστά μου. Καλωσήρθατε. Με ένα τεράστιο χαμόγελο, τόσα πλαστά χαμόγελα εκεί γύρω, το μόνο αληθινό... Άγγελος στους ουρανούς. Άγγελος στα φτερά της Aegean. Συνέχεια (γλυκό) παραπονούμουν γιατί εμάς στη γαλαρία μας περιποιείστε τελευταίους. Στην πραγματικότητα απλά ήθελα να δω ξανά αυτόν τον άγγελο από κοντά... ΔΕΝ το παθαίνω συχνά. Στεναχωρήθηκα που αποβιβάστηκα και δεν πρόλαβα να πω ούτε γεια, ούτε να πω το γλυκανάλατο αστείο μου για το ότι επιτέλους αποβιβάζομαι πρώτος. Ποιος ξέρει τι συμβαίνει στη ζωή σου... Το μόνο σίγουρο είναι πως κάνεις την κατάλληλη δουλειά. Ένας πραγματικός άγγελος στα σύννεφα, οι άγγελοι κυκλοφορούν ανάμεσά μας τελικά και ομορφαίνουν τον κόσμο γύρω τους.

ΤΡΑΝΖΙΣΤΟΡ ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ

Σε είδα το Σάββατο το βράδυ 27/1 στο Τρανζίστορ στο Μοναστηράκι και φορούσες μαύρο ματ πουκάμισο, μαύρο παντελόνι, μαύρο δερμάτινο τζάκετ και μαύρα κλασικά Converse. Είσαι πάρα πολύ ψηλός, αδύνατος καστανόξανθος, ανοιχτόχρωμος και κούκλος! Ντράπηκα να σου μιλήσω τότε στο μπαρ, θυμάμαι έπινες κάτι σε κολωνάτο ποτήρι. Κατά τη μία, έφυγες με την παρέα σου και τυχαία σε ξαναείδα έξω από την είσοδο του μετρό στο Μοναστηράκι, από την είσοδο στην Αθηνά. Εάν ποτέ το δεις και θέλεις να επικοινωνήσεις, θα αφήσω εδώ το Ίνστα μου (magda_dast).

BUCHAREST - ATHENS

Σε κοίταζα, με κοίταζες, αλλά κανένας δεν έκανε το πρώτο βήμα να μιλήσουμε, παρ' όλο που είχαμε αρκετές ευκαιρίες! Ταξιδέψαμε με το ίδιο αεροπλάνο της Aegean στις 21/1 από Βουκουρέστι προς Αθήνα. Ψηλός με γαλάζια μάτια και καρό πουκάμισο! Θα ήθελα να σε ξαναδώ με κάποιον τρόπο!

ΠΡΑΤΗΡΙΟ SHELL, ΚΟΡΩΠΙ, ΩΡΑ 16:15

Καλησπέρα σας! Ειδωθήκαμε στις αντλίες ανεφοδιασμού μέσα από τα αυτοκίνητά μας, εσείς δυο κορίτσια που μου γελάσατε με την ψυχή σας και γω ανταποκρίθηκα χαμογελώντας και χαιρετώντας! Ακόμα και το παλικάρι στην αντλία χαμογέλαγε αμήχανα με την περίπτωση. Από εκθές το έχω σκεφτεί 25.000 φορές που δεν σας πλησίασα να σας μιλήσω, να κεράσω δυο σοκολάτες που μου φτιάξατε το κέφι και φυσικά να ανταλλάξουμε τηλέφωνα! Σύμπαν, make you magic.

ΠΕΡΑΣΑΜΕ ΩΡΑΙΑ, ΘΑ ΘΕΛΑΜΕ ΝΑ ΣΑΣ ΞΑΝΑΔΟΥΜΕ

Σάββατο βράδυ στο Επιτόκιο σας κεράσαμε ένα σφηνάκι, μας πιάσατε την κουβέντα, περάσαμε πολύ ωραία μέχρι που ξαφνικά έκλεισε το μαγαζί και πληθωδώς δεν ζητήσαμε ούτε ένα τηλ. Μαρία και Σταυρούλα, είμαστε ο Άρης και ο Χρήστος, θα θέλαμε να σας ξαναδώμε!

Καλησπέρα manekén μου, ξέρω επειδή έχεις κι εσύ σκύλο, είσαι ευαίσθητο-ποιημένη με αυτά τα θέματα, αλλά θέλω την άποψή σου για να σιγουρευτώ, αν όντως έκανα καλά. Είχα μια σχέση με ένα παιδί για λίγους μήνες, αλλά είχε ένα τεράστιο θέμα με τον σκύλο μου. Για να γίνω πιο συγκεκριμένη, μου έκανε συνεχώς παρατηρήσεις, κυρίως για τα ρούχα μου ότι έχουν πάνω τρίχες, ότι το σπιτι είχε παντού τη μυρωδιά του σκυλιού, γενικώς δεν τον πλησίαζε και πολύ. Αυτό εμένα δεν μου άρεσε καθόλου και πολλές φορές αισθανόμουν προσβεβλημένη, αλλά δεν έλεγα κάτι. Έχοντας συνηθίσει το σκυλί να κοιμάται μαζί μου το βράδυ στο κρεβάτι, όποτε ερχόταν στο σπιτι μου απαγόρευε να κοιμάται το σκυλί μαζί μας και φυσικά μου έλεγε να αλλάζουμε και τα σεντόνια πάντα πριν ξαπλώσουμε. Κλειδώνω την πόρτα και άκουγα τον σκύλο μου απ' έξω να δι-αμαρτύρεται, ε, κι εγώ δεν κοιμόμουν ποτέ καλά από τύψεις όποτε κοιμόμασταν μαζί. Έκανα υπομονή μια-δυο-τρεις, δεν άντεξα και του είπα να χωρί-σουμε. Νιώθω, βέβαια, άσχημα και για αυτόν τώρα γιατί κατά βάθος τον θέλω, αλλά δεν άντεχα αυτή την κατάσταση...

Αν δεν ήθελε τον σκύλο σου, κατά τη γνώμη μου, πολύ καλά έπραξες. Αν είχε κάποια αλλεργία να το συζητούσαμε, αλλά τώρα δεν υπάρχει κάποια σοβαρή δικαιολογία. Τα κατοικίδια είναι κομμάτι της ζωής μας και καλό είναι όποιος θέλει να είναι μαζί μας να το σέβεται αυτό. Τώρα, αν τον θέλεις πάρα πολύ κατά τα άλλα, μπορείς να επικοινωνή-σεις ξανά μαζί του και να κάνετε μια ανοιχτή κουβέντα για το τι πραγματικά τον ενοχλεί, αλλά όταν ο άλλος μας αγαπά αληθινά, α-γαπά και το ζωάκι συντροφιάς μας.

Αχ, Τζένη ερωτεύτηκα! Και όταν λέω ε-ρωτεύτηκα, εννοώ κεραυνοβόλα. Αλλά, δυστυχώς, δεν ήταν το τυχερό μου. Αυτός είναι φίλος και συμφοιτητής της κολλητής μου από τη σχολή της. Πή-γαινα μια μέρα να τη συναντήσω έξω από τη σχολή και μιλούσε με αυτόν και έτσι γνωριστήκαμε. Η κολλητή μου είναι σε σχέση και έτσι είχα το πεδίο ελεύθερο και από εκείνη να προχω-ρήσω. Εγώ φυσικά δεν μασάω σε κάτι τέτοια, τον ακολούθησα στο Insta την

επόμενη μέρα, δεν ήταν πολύ εκδηλω-τικός, μιλήσαμε περί ανέμων και υδά-των. Λέω στον εαυτό μου «Οκ, προχώ-ρα το και ό,τι γίνει» και του πετάω την ατάκα «μακάρι να είχα τέτοια αγόρια κι εγώ στη σχολή μου», μου πάτησε απ-λά like και δεν το σχολίασε. Εγώ να τον σκέφτομαι συνέχεια, αναπτύξαμε με τον καιρό μια πιο συχνή επαφή, αλ-λά στο φιλικό ακόμα. Μια μέρα πετάει την ιδέα να βγούμε, εγώ ξετρελαμένη. Βγαίνουμε, λοιπόν, και μου αποκαλύ-πτει ότι θέλει τρελά τη φίλη μου. Έχα-σα τη γη κάτω από τα πόδια μου, δεν ήξερα τι να κάνω! Λες αν κάνω καμιά κίνηση να του έρθει η ερωτική επιθυ-μία για μένα ή να το αφήσω;

Γιατί, καλή μου φίλη, να πας να μπλέξεις σε μια κατάσταση που από την αρχή φωνάζει red flag; Από τη στιγμή που ο φίλος μας έ-χει κάτι άλλο στο κεφάλι του, άστο, άστο να πάει, άστο! Θεωρώ πως δεν μπορείς να κά-νεις κάτι, δυστυχώς. Αν έχεις την ανάγκη να του εξομολογηθείς ακριβώς πώς νιώθεις για εκείνον, να το κάνεις, αλλά δεν νομίζω πως θα αλλάξει τίποτα. Όσο πιο γρήγορα το συνειδητοποιήσεις, τόσο το καλύτερο για σένα.

Γνώρισα κάποιον μέσω κοινής παρέας και αρχίσαμε να ανταλλάζουμε μηνύ-ματα. Αυτός να στέλνει μανιωδώς κάθε μέρα, αλλά τα μηνύματά μας δεν ήταν και πολύ ευπρεπή. Δηλαδή στέλναμε πιο πονηρές φωτογραφίες ο ένας στον άλλο και γενικότερα η κουβέντα μας κινούνταν σε τέτοιο επίπεδο. Πολ-λές φορές είχαμε κάνει τηλεφωνικό σεξ και γενικά όποτε συζη-τούσαμε η κουβέντα περιστρεφόταν γύρω από το σεξ. Σκέψου ότι ήξερα μόνο το όνομά του και πού μένει, τίποτα άλλο.

Κάποια στιγμή μου είπε να βρε-θούμε από κοντά, αλλά λόγω εξετα-στικής μου ήταν δύσκολο και επειδή είχα ένα μάθημα για πτυχίο, του είπα να το κάνουμε όταν τελειώσω, δηλαδή 5 μέρες αργότερα. Με ρωτάει, λοιπόν, πάνω στην κουβέντα τι σχολή είμαι, του απάντησα νομική και μου στέλνει ένα emoji εμετό και εξαφανίζεται. Όχι πες μου, δεν είναι όλοι μέσα στα ψυχο-λογικά εκεί έξω;

Σε αυτές τις περιπτώσεις λέω πάντα καλύ-τερα που τα πράγματα γίνονται από την αρχή με τον τρόπο που γί-νονται, για να μη σπαταλάς κι εσύ τον χρόνο σου ά-σκοπα. Ίσως έχει κάποιον απωθη-μένο. Ποιος ξέρει; Και βασικά, δεν με ενδιαφέρει και δεν θα έπρεπε να σε ενδιαφέ-ρει ούτε και εσένα να το μάθεις, ούτε μπο-ρείς να μπεις στο μυαλό του καθενός. Εύ-χομαι ο επόμενος να έχει σώας τας φρένας! Άντε και καλό πτυχίο, συνάδελφε!

© JOHNHOLMES

COSMIC TELEGRAM

Από την ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ

Κριός

20 Μαρτίου - 19 Απριλίου

Αγαπημέ μου Κριέ, βρισκόμαστε στην εβδομάδα των ερωτευμένων, κάτι που σου κρυφοαρέσει. Ο Ερμής, ο Άρης και η Αφροδίτη σε ωθούν να ασχοληθείς με τα οικονομικά σου και δημιουργούν κλίμα κοινωνικότητας που ευνοεί και τον ερωτικό τομέα. Αυτή η εβδομάδα θα έχει νέες ιδέες, αρκετές εξελίξεις (όχι αρνητικές) και μια γενικότερη κινητικότητα. Εσύ που είσαι ελεύθερος, νέα πάθη θα ξεσπάσουν, αλλά δεν πρόκειται για κάτι σοβαρό. Εσύ που είσαι σε σχέση, ενδέχεται να διχοταυεύσεις την ενέργειά σου σε εξόδους με το ταίρι. Επαγγελματικά, όλα βαίνουν καλώς. Θα σου πρότεινα να ελέγξεις τα κληρονομικά θέματα.

Καρκίνος

21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου

Αγαπημέ μου Καρκίνε, παρ' ότι θα έπρεπε αυτή η εβδομάδα να είναι αφιερωμένη σε σένα, καθώς είναι η πιο ερωτική εβδομάδα του χρόνου, δεν θεωρώ πως εσύ θα ασχοληθείς ενεργά με το γκομενικό της υπόθεσης. Αντιθέτως, θα δώσεις αρκετή έμφαση σε συνεργασίες και στις διαπροσωπικές σου σχέσεις. Στα αισθηματικά σου δεν θα λείψουν οι αγαπούλες, οι αγκαλιές και τα φιλάκια. Εσύ που είσαι ελεύθερος, νιώθεις μια ζέση στην πλανήτα στην ατμόσφαιρα. Εσύ που είσαι σε σχέση, το ταίρι σου περνάει από σαράντα κύματα εφόσον του φορτώνεις τα προβλήματά σου συνεχώς.

Ζυγός

22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου

Αγαπημέ μου Ζυγέ, μια εβδομάδα πολλά υποσχόμενη για εσένα! Το πλανητικό σκηνικό συνδυάζει και ευνοεί οικογενειακά και θέματα καρδιάς. Θα νιώσεις πιο ανανεωμένος, δημιουργικός και πολυμήχανος, αλλά προσοχή σε ό,τι καινούργιο εμφανιστεί στη ζωή σου αυτές τις μέρες. Στα αισθηματικά σου, παρ' όλο που θα δεις τη λίμπιντό σου ανεβασμένη, εσύ που είσαι σε σχέση, θα φανείς και λίγο χειριστικός με το ταίρι σου, χωρίς όμως να το καταλάβεις. Πρόσεξε μην είσαι πειστικός με το άλλο σου μισό και από μαζί καταλήξετε χώρια, μέρες που είναι! Εσύ που δεν είσαι σε κάποια σχέση, θα νιώσεις κάπως θερμή την ατμόσφαιρα και θα μεις στο πνεύμα του Αγίου Βαλεντίνου.

Αιγόκερως

21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου

Αγαπημέ μου Αιγόκερε, σε καμία περίπτωση δεν θα είναι αδιάφορη αυτή η εβδομάδα, όμως μην εστιάζεις τόσο σε όσα βλέπεις να συμβαίνουν γύρω σου. Πιστεύεις πολύ στις δυνατότητές σου οπότε μπορείς να αξιοποιήσεις την έπαρσή σου για επαγγελματικούς σκοπούς, μια και πνίγεσαι στη δουλειά. Αισθάνεσαι μια πίεση σε θέματα οικογενειακά που δεν λειτουργεί θετικά. Στα αισθηματικά σου το εξάγωνο Αφροδίτης-Ποσειδώνια σε φέρνει όλο και πιο κοντά στον στόχο σου. Αν είσαι αδέσμευτος, αυτός ο στόχος είναι να προσεγγίσεις το πρόσωπο που σου έχει βγάλει την ψυχή. Αν είσαι δεσμευμένος, σε πιάνει μια πρεμούρα σταθερότητας.

Ταύρος

20 Απριλίου - 19 Μαΐου

Αγαπημέ μου Ταύρε, μιλάμε για την πλέον ερωτική εβδομάδα του χρόνου. Παρ' όλα αυτά όλοι οι πλανήτες που βρίσκονται στο ζώδιο του Υδροχόου ενεργοποιούν το υψηλότερο σημείο στο ωροσκόπιό σου, τον δέκατο οίκο, τα επαγγελματικά και την καριέρα. Επιβάλλεται να κοινωνικοποιηθείς περισσότερο, αλλά προσοχή σε μικρές παρεξηγήσεις που μπορεί να προκύψουν. Στα ερωτικά σου, και πιο συγκεκριμένα στο κομμάτι των σχέσεων, έχεις θέσει ψηλά τον πήχη και δεν ξέρω κατά πόσο μπορείς να ανταπεξέλθεις. Εσύ που είσαι αδέσμευτος, θα κληθείς να αλλάξεις λίγο τροπάριο γιατί βλέπεις ότι η φάση δεν σου κάθεται.

Λέων

22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Αγαπημένο μου Λιοντάρι, αυτή την εβδομάδα θα υπάρχει ενδιαφέρον και θα προκύψουν κάποιες στιγμές δικαίωσης για εσένα. Κάποιες φορές βρίσκεσαι μόνος σου σε αδιέξοδα, έχω αρχίσει και πιστεύω ότι σ' αρέσει! Στα αισθηματικά σου εκπέμπεις μια αυτοπεποίθηση η οποία δεν περνάει καθόλου αδιάφορη. Αυτό φυσικά το αντιλαμβάνεται και η μόνιμη σχέση σου, αλλά και εσύ που δεν έχεις βρει το καταλληλότερο ταίρι βλέπεις να το αντιλαμβάνονται οι γύρω σου. Πολύ ευνοϊκή εβδομάδα για να κάνεις μια καινούργια αρχή. Στα επαγγελματικά σου, βελτιώνονται οι σχέσεις με τους συνεργάτες.

Σκορπιός

23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου

Αγαπημέ μου Σκορπιέ, η εβδομάδα σου θα κυλήσει με κάποια ασάφεια... Ίσως σου προκύψουν κάποια έξοδα που μπορεί να σε ρίξουν. Θυμήσου όμως πως η κακή σου διάθεση εμποδίζει την παραγωγικότητά σου. Στα αισθηματικά σου, θα έχεις κάποιες ευχάριστες στιγμές, οι οποίες βέβαια θα είναι προσωρινές. Εσύ που είσαι σε σχέση, προσπάθησε να τη διαφυλάξεις από το οικογενειακό σου περιβάλλον γιατί θα σου δημιουργήσει μόνο μελάδες. Επίσης, μιλά ανοιχτά στον σύντροφό σου για ότι μπορεί να σε ενοχλεί. Εσύ που είσαι ελεύθερος, έχεις ευκαιρίες να κάνεις τις γνωριμίες σου και να περάσεις καλά αν ξεκουνήσεις και διεκδικήσεις το άτομο που σε ενδιαφέρει.

Υδροχόος

20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου

Αγαπημέ μου Υδροχόε καλή εβδομάδα! Με τον Πλούτωνα στο ζώδιό σου, βλέπεις τον εαυτό σου διαφορετικά, ειδικά αυτή την εβδομάδα που περνάει και ο Άρης και η Αφροδίτη στο ζώδιό σου. Έχεις ριψοκίνδυνες αποφάσεις στο μυαλό σου, για τις οποίες καλό θα ήταν να συμβουλευτείς άτομα από τον κύκλο σου και την οικογένειά σου. Στα αισθηματικά σου βιώνεις μια πίεση, αλλά μην αφήνεις την ένταση της δουλειάς να σε επηρεάζει. Εσύ που είσαι σε σχέση, περνάς τα όρια μεταξύ των θέλων σου και των θέλων του συντρόφου. Εσύ που είσαι ελεύθερος, πολλές οι ερωτικές κατακτήσεις, αλλά δείχνεις πως είσαι και λίγο αχόρταγος.

Δίδυμοι

20 Μαΐου - 20 Ιουνίου

Αγαπημέ μου Δίδυμε, καλή εβδομάδα! Επιτέλους τα προγνωστικά είναι θετικά για εσένα, καθώς όλα τα φαινόμενα και οι πλανήτες βρίσκονται σε φιλικό αέρινο ζώδιο, στον Υδροχόο. Σίγουρα βλέπεις μεγαλύτερη κινητικότητα στην καθημερινότητά σου. Αυτό μπορεί να έχει να κάνει και με τη δική σου θετική στάση απέναντι στα πράγματα. Εσύ που είσαι δεσμευμένος, δεν αποκλείεται να ρίξεις έναν καβγά τρικούβερτο καθώς είσαι σε φάση που θες συνέχεια να κάνεις καινούργια πράγματα – κάτι που κουράζει τον σύντροφό σου. Εσύ πάλι που είσαι ελεύθερος, ένας πολύ καινούργιος άνθρωπος εμφανίζεται για να σου ταράξει τα νερά.

Παρθένος

23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου

Αγαπημέ μου Παρθένη, μια εβδομάδα χαράς αναμένεται για εσένα καθώς παίρνεις ικανοποίηση από διάφορα θέματα που «τρέχουν». Ίσως έρθεις πιο κοντά με ένα άτομο της οικογένειάς σου με το οποίο είχες απομακρυνθεί. Στα αισθηματικά θα έχεις θετικές εκπλήξεις λόγω μιας πολύ ευχάριστης όψης η οποία προσφέρει επιτυχίες που μπορεί να είναι εφήμερες αλλά σου δίνουν ενέργεια. Εσύ που είσαι σε σχέση επικοινωνώνεις με πολύ όμορφο τρόπο τα συναισθήματά σου. Εσύ που είσαι ελεύθερος καταφέρνεις να κατακτήσεις μια παλιά σου κάψα, αλλά δεν χρειάζεται να επενδύσεις σε αυτό.

Τοξότης

22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου

Αγαπημέ μου Τοξότη, αυτή η εβδομάδα θα έχει ενδιαφέρον αφού είσαι σε άκρως επικοινωνιακό mood. Από τη μια οι οικογενειακές υποχρεώσεις θα σε πιέσουν, από την άλλη θα θες να κανονίσεις και κάποιο ταξίδι μέσω του οποίου ίσως κάνεις και ενδιαφέρουσες γνωριμίες. Το πλανητικό σκηνικό ευνοεί πολύ τα προσωπικά σου, καθώς ξεκινάει μια ιδιαίτερα ερωτική εβδομάδα για εσένα. Αν είσαι ελεύθερος, ευνοούνται οι νέες γνωριμίες, μόνο αν ξεκολλήσει το μυαλό σου από τα στερεότυπα που έχεις πλάσει τελευταία. Εσύ που είσαι σε σχέση, να ξέρεις πως οι μέρες σε βοηθούν να αναζωπυρώσεις το πάθος σου και να βάλεις πιο γερά θεμέλια στη σχέση σου.

Ιχθύες

18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου

Αγαπημέ μου Ιχθύ, πρόκειται για μια εβδομάδα αρκετά ωφέλιμη για εσένα, καθώς η σκέψη γίνεται πράξη και τα θέλω γίνονται ανάγκη. Ωστόσο, κάποια πράγματα που διανοήθεις δεν είναι πάντα αληθή, καθώς ο Ποσειδώνια έχει την τάση να σε γεμίζει ψευδαισθήσεις. Οπότε καλύτερα να αποφύγεις τα γρήγορα συμπεράσματα. Στα αισθηματικά τώρα, δεν θα λείψει το έντονο ταμπεραμέντο σου, το οποίο ελκύει πολύ κόσμο. Εσύ που είσαι ελεύθερος δεν αποκλείεται να γνωρίσεις έναν καινούργιο έρωτα, κυρίως σε κάποιον χώρο διασκέδασης. Εσύ που είσαι σε σχέση, από το να πετάς σπόντες και μπηχτές ή μη μιλάς καθόλου ή μία ευθέως.

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ

Την καθημερινή αστρολογική σου προβλέψη στο athensvoice.gr/zodia

imc24

iab.^{hellas}

UNLEASHED

The A.I. Generated Odyssey

5_MARCH_2024

Ο ΙΑΒ παρουσιάζει το A.I. Unleashed
ένα πρωτοποριακό συνέδριο για το A.I.
και το μέλλον της Επικοινωνίας και της
Διαφήμισης.

5 Μαρτίου 2024 / Ωδείο Αθηνών
Κλείσε το εισιτήριό σου στο www.imc24.gr

*Όλα τα επικοινωνιακά υλικά του συνεδρίου, δημιουργήθηκαν αποκλειστικά και μόνο με τη χρήση προγραμμάτων Τεχνητής Νοημοσύνης.

Grand Sponsor

Gold Sponsors

Sponsors

Supporters

Communication Sponsors

Site Sponsor

#xarisesena

Νιώθεις ασφάλεια, οι δυνατότητες σου δεν έχουν όρια. Νιώθεις top.

Αυτό μας κάνει Top Employer
για 8η συνεχόμενη χρονιά.

Γιώργος
Βοηθός Διευθυντή
Καταστήματος

Στην Lidl Ελλάς έχεις απεριόριστες ευκαιρίες να ενισχύεις τις δυνατότητές σου και να εξελίσεσαι συνεχώς. Νιώθεις top, γιατί ξέρεις ότι η δουλειά σου αναγνωρίζεται και σε ανταμείβουν. Γι' αυτό είμαστε Top Employer για 8η συνεχόμενη χρονιά!

Όλα όσα είμαστε, χάρη σε σένα.
team.lidl.gr

